

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · tercer període · sèrie P · núm. 28

Ple del Parlament

Sessió 17, segona i darrera reunió, dijous 13 de febrer de 2025

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Interpel·lació al Govern sobre el mercat de treball 300-00077/15	3
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'impacte de la fauna cinegètica i les accions previstes per a fer-hi front 302-00049/15	10
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'increment de les violacions a Catalunya 302-00050/15	20
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la posició i les actuacions del Departament d'Unió Europea i Acció Exterior davant el retrocés de la democràcia i de la garantia de drets al món 302-00051/15	29
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les prioritats en matèria educativa 302-00053/15	40
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'impacte de la fauna cinegètica i les accions previstes per a fer-hi front (continuació) 302-00049/15	51
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'increment de les violacions a Catalunya (continuació) 302-00050/15	52
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la posició i les actuacions del Departament d'Unió Europea i Acció Exterior davant el retrocés de la democràcia i de la garantia de drets al món (continuació) 302-00051/15	52
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les prioritats en matèria educativa (continuació) 302-00053/15	53
Procediment relatiu al compte general de la Generalitat corresponent a l'exercici del 2022 257-00001/15	54
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'Administració de justícia a Catalunya 302-00052/15	71
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del sector turístic 302-00054/15	80

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de les infraestructures a la vegueria del Penedès	
302-00055/15	92
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els drets lingüístics	
302-00056/15	102
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'Administració de justícia a Catalunya (continuació)	
302-00052/15	113
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació del sector turístic (continuació)	
302-00054/15	114
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de les infraestructures a la vegueria del Penedès (continuació)	
302-00055/15	115
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els drets lingüístics (continuació)	
302-00056/15	116

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 17.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major, el lletrat Ferran Domínguez García i el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

El president

Bon dia. Es reprèn la sessió.

Interpellació al Govern sobre el mercat de treball

300-00077/15

El setzè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre el mercat de treball. És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, president. Conseller, consellera, diputats i diputades, treballadors i treballadores de la casa, bon dia. Som a la següent sessió plenària, eh?, ja comencem el segon dia, i què millor que començar amb qüestions que afecten el món del treball.

Conseller, 237, 150, 168, 32... Això no són números; són treballadors i treballadores del nostre país que en les properes setmanes es poden quedar sense feina, són persones amb noms i cognoms que en les properes setmanes poden anar a l'atur; i, per tant, avui volem parlar d'això, volem parlar de les persones treballadores del nostre país que estan patint una situació molt complicada i molt difícil de la qual no són responsables, i, per tant, hem de parlar de les causes que ens porten a aquesta situació i, sobretot, també de les solucions que podem aportar per resoldre el problema que ens interpel·la com a país.

Dos-cents trenta-set treballadors i treballadores d'RDM Group. Per als qui som de Sant Andreu de la Barca i del Baix Llobregat, per a nosaltres sempre ha estat la Tampella. Després va ser la Stora Enso i, finalment, ara és Reno de Medici, un grup italià, una multinacional, que la va comprar l'any 2018. El cas d'RDM Group és paradigmàtic, perquè és el típic exemple d'empresa multinacional que, per combatre la competència, compra les plantes productives de la seva competència; i, per tant, per eliminar la competència i, per tant, copar el mercat, es queda amb aquestes plantes de producció.

Però és que darrere d'aquesta estratègia empresarial, que és depredadora, també hi ha una estratègia urbanística per tal d'aconseguir el màxim benefici possible amb el sòl i aquest és un problema que tenim al país. RDM Group va comprar Quantum per 46,7 milions d'euros. Quantum va comprar Stora Enso per 10 milions d'euros. RDM Group pot treure un rendiment econòmic, un aprofitament econòmic, per la venda del solar que pot superar els 80 milions d'euros.

I vostè pot pensar que aquestes operacions de tall econòmic i urbanístic es poden donar en un llarg període de temps. Estem parlant de deu anys: 2015, Stora Enso ven a Quantum; 2018, RDM compra a Quantum, guanyant-hi 36 milions d'euros; RDM

el 2025 notifica als treballadors de la seva planta que tanca, que tanca perquè es vol vendre el sòl.

No hi ha causes objectives. RDM Group a Barcelona funciona. És una empresa que es dedica al cartró. És una empresa que a partir del 2030, quan el plàstic desaparegui, tindrà una alta quota de mercat. És una empresa que té una producció que és l'adequada i la idònia. No té, en cap cas, un problema de productivitat. Els seus treballadors hi estan compromesos, fa molts anys que treballen en aquesta empresa i que lideren dins de la pròpia empresa amb la voluntat que els seus llocs de treball es mantinguin. Posen propostes damunt de la taula, volen negociar, estan disposats a fer esforços, però volen mantenir l'activitat.

Cent cinquanta persones, Eurohueco. Cent cinquanta persones treballadores afectades a Eurohueco. Aquest mateix matí, vaga indefinida –aquest mateix matí, vaga indefinida–, el tema d'Eurohueco..., ja és insòlit, que pugui passar a Catalunya. El 20 de novembre del 2024, l'empresa es va vendre els terrenys –el 20 de novembre del 2024, l'empresa es va vendre els terrenys. Quan els treballadors veien que s'estaven fent «cates» per analitzar la qualitat del sòl i els treballadors demanaven a la direcció empresarial què és el que estava passant, els hi deien que eren coses normals, que no estava passant absolutament res –el 20 de novembre del 2024. Aquesta setmana, a la Comissió d'Empresa i Treball, ens diuen que al mes de gener els hi plantegen el tancament. El 20 de novembre ja havien venut el sòl. Als treballadors els hi comuniquen que tanquen al gener del 2025.

Com s'entén? És riure's de la classe treballadora. Les direccions empresarials s'estan fotent dels treballadors i les treballadores del nostre país; de fet, de tots nosaltres. És que és insòlit, es venen els terrenys i després inicien els expedients de tancament de la planta. És que és de vergonya. Cent cinquanta treballadors i treballadores que n'estan afectats, la gran majoria d'ells amb més de vint-i-cinc anys treballant-hi.

L'Eurohueco, una altra planta, que és a Castellbisbal, que està a cinquanta metres de la Tampella, de la Stora Enso, d'RDM Group. A cinquanta metres. Sap a qui segurament li han venut els terrenys? A una empresa logística. Estem substituint indústria per logística. Una comarca com el Baix Llobregat està patint aquest procés, canviem indústria per logística. El país no s'ho pot permetre. Catalunya no ha de ser el magatzem d'Europa. Catalunya ha de ser el puntal industrial d'Europa.

Més xifres: 168 persones treballadores, 168 famílies afectades directament. Vidrieria Rovira –amb aquests em consta que ahir, com ens van venir a veure, vostè també s'hi va poder reunir; van estar aquí al Parlament, tots i totes nosaltres els vam poder veure–, 168 treballadores i treballadors que també els fan fora. Tanquen. En aquest cas sí que li demano, conseller, que faci un esforç per part del seu departament, sobretot des de la Direcció General d'Indústria, per parlar amb les empreses competidores d'aquest grup multinacional d'Owen-Illinois que treballa el vidre; empreses competidores..., perquè hi hagi un procés de reindustrialització a la planta, perquè és possible.

Fa només uns mesos van canviar el forn, amb una inversió de més de 10 milions d'euros –van canviar el forn. És una planta que si manté la seva activitat podrà continuar sent productiva. Què passa? Que aquest grup empresarial, des dels seus despatxos de Nova York, va decidir que volia reduir un quatre per cent la seva massa productiva. I per on comença? Per Catalunya. Per on comença? Per on hi ha una normativa laboral més laxa, per on tenen una catifa vermella que els hi permet dur a terme tota la seva estratègia empresarial, que mai té en compte els treballadors, que només té en compte les butxaques dels inversors. I comencen per aquí, per Catalunya. Tenen més de dos-cents plantes arreu d'Europa. S'emportaran la producció que fan a la Zona Franca, se l'emportaran a França. Els cavistes de Sant Sadurní d'Anoia que compren aquest vidre, en lloc de rebre'l de la Zona Franca, el rebran d'un poble de França.

Si volem i realment ens creiem els objectius de desenvolupament sostenible per al 2030, és inadmissible –inadmissible– que canviem cinquanta quilòmetres per vuit-cents. La petjada ecològica és més que evident. I tot perquè uns quants inversors en una reunió de direcció executiva a Nova York ho decideixen. No pot passar. Ni ha de tancar Vidrieria Rovira ni ha de tancar RDM Group ni ha de tancar tampoc Eurohueco. Malauradament, a Eurohueco poca cosa hi podem fer.

Però és que trenta-dos, trenta-dos són els treballadors de Crea. Crea són els que editen *La Vanguardia* o el *Mundo Deportivo*, per posar-ne només dos exemples. Formen part del Grup Godó. Trenta-dos treballadors al carrer, sense feina. Alguns d'ells tenen més de cinquanta-cinc anys, però és que en tenim tres o quatre, d'aquests treballadors, que faran cinquanta-cinc anys aquest any. Vostè sap que aquesta xifra és rellevant, perquè a partir dels cinquanta-cinc podem trobar mecanismes amb la seguretat social per tal de que puguin tenir un ingrés. Aquests que compliran aquest any els cinquanta-cinc anys, per pocs mesos se'n van directament a l'atur –se'n van directament a l'atur– amb molt poques esperances de tornar a treballar.

Conseller, és evident que m'interessa saber què en pensa vostè, de tota aquesta situació que estem vivint en el país.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Miquel Sàmper Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. Diputades, diputats que ens acompanyeu... Diputat Albert, l'hi dic amb tota la franquesa del món, crec que estic pràcticament en total acord amb el que vostè acaba de manifestar. I l'hi dic, com li deia al principi, amb tota la franquesa del món.

Només dir-li una cosa. Com vostè sap, des de la reforma de l'any 2012, l'autorització prèvia de l'autoritat laboral no existeix. Per tant, en aquest cas, la Generalitat de Catalunya no té la capacitat d'incidir en si han de prosperar o no uns expedients per tancar una empresa. Sé, a més, que Esquerra Republicana, des de l'any 20 o 21, hi va al darrere per recuperar algunes facultats d'aquesta autorització prèvia i, per tant, poder incidir, com li deia, quan es produeixen aquests tancaments. La realitat és que a dia d'avui això no existeix.

L'autoritat laboral..., la Generalitat de Catalunya no pot dir si un ERO o un ERTO té capacitat de tirar endavant o no. No tenim capacitat. Vostè deu entendre que jo li preguntí o gairebé li afirmi: «Home, poca cosa hi podem fer nosaltres.» I el que sí que li diré és que també estic molt d'acord amb el que ha plantejat de les certes especulacions que es poden fer en el terreny immobiliari, i vostè ha referit ara dues empreses de Castellbisbal que, efectivament, se'n van pel camí de la logística, perquè això tampoc té a veure amb el Departament de Treball. I això no vol dir que jo no li torni a dir que estic d'acord amb el que vostè ha plantejat.

Ens ha parlat d'RDM, ens ha parlat d'Eurohueco i ens ha parlat de Vidrieria Rovira. Miri, vostè també ho ha manifestat. En la reunió que vam fer ahir amb Vidrieria Rovira –els vam atendre aquí al Parlament durant una hora i escaig–, ens vam fer una idea, una idea clara d'una cosa que vull posar a sobre de la taula, que vull posar en coneixement del Parlament i que és una qüestió que se'ns escapa segurament a nosaltres, als comitès d'empresa, als treballadors, i que ens impedeix de tenir capacitat d'obrar i fer les coses com s'haurien de fer. És molt difícil, és molt difícil detectar quan una empresa està ja fent les passes següents per, més tard o més d'hora, acabar marxant.

Estic parlant de Vidrieria Rovira. Vostè ho ha dit perfectament, és una empresa que està focalitzada, està localitzada en molts països. Aquí, en concret, a Espanya està a Catalunya, però està a Sevilla; té una planta important a França, en té una al-

tra a Itàlia. Clar, quan veus, per exemple, que no es fa una reinversió en els forns, que són els que fan els vidres, en aquest cas, des de l'any 2016 i que, per tant, es va perdent competitivitat en favor de plantes com la de França o la de Sevilla, i això es fa des de fa pràcticament deu anys, doncs, detectes, evidentment, que hi ha una voluntat de que passi el que ha passat ara.

I, aquí, l'hi dic: la seva reivindicació –no seva, eh?, de partit– de tenir alguna cosa a dir abans de que es produeixin aquests expedients em sembla interessant. L'hi diré al revés: em sembla molt interessant, perquè és evident que hi han EROs que s'han programat amb molt temps, i això afecta que després els treballadors es quedin o es puguin quedar sense treball.

Per tant, li dic que el posicionament meu, personal, del Departament de Treball, és que efectivament alguna cosa hi haurien de tenir a dir, perquè quan els EROs es produeixen com a conseqüència natural d'una manca de competitivitat o les relacions o les causes objectives..., és una cosa; cosa molt diferent és quan es fa una programació per acabar tancant.

Però el que també li vull dir... Vostè s'ha referit, jo diria que pràcticament en el cinquanta per cent de la seva intervenció, a que també es comencen a fer conductes que no tenen cap pretensió més que fer una especulació amb els terrenys, que normalment són propietat d'aquestes empreses –dret de la propietat, eh? No és el cas –no és el cas– de Vidrieria Rovira, que, com vostè sap, estan de lloguer i la propietat és del Consorci de la Zona Franca.

Aquest també és un element que jo vull comentar-li. Doncs sí, és que té raó. No puc dir-li que no tingui raó; és una bestiesa que algú amb un interès que va pel tema del dret de la propietat... I, per tant, miri, escolti, el dret de la propietat ens agradarà més o menys, però està regulat allà on està regulat, que és al Codi civil, té els articles que té –no són pocs, precisament–, ve des de Roma, s'ha modificat molt poc, precisament, i poca cosa hi podem fer –poca cosa hi podem fer–, però és veritat que s'haurien de preservar els interessos dels treballadors amb els interessos de que qui vulgui pugui fer el que vulgui amb els seus terrenys. Li dono la raó, però aquí sí que li dic: poca cosa hi podem fer des de Treball. Però li dono la raó *de veritat*, perquè el que vostè referia de Castellbisbal fa molt mal –fa molt mal–, i es comença a veure quin és l'interès, que vostè l'ha dit aquí claríssimament.

Ha dit una altra cosa que jo penso que té més a veure, més que amb el treball, amb el món de l'empresa. «No hem de ser un magatzem», ha dit vostè, «del sud d'Europa». Tota la raó del món –tota la raó del món–; els magatzems, els centres logístics, no ens aporten absolutament res de valor. Sí que aporten –i això també s'ha de dir– llocs de feina. Hi han centres logístics, que vostè coneix, a Catalunya que donen no pocs llocs de feina, sinó molts llocs de feina, però allò que coneixem com el «valor afegit» no hi és, no existeix; i, per tant, si nosaltres volem ser un centre de creació de llocs de treball resilients, un centre de llocs de treball que estigui connectat amb les noves tecnologies, un centre de llocs de treball, com és Catalunya, connectat amb la recerca i amb el desenvolupament, com és el sud d'Europa, com és de forma especial Catalunya, no és precisament el tipus d'empreses que volem per a Catalunya.

Diputat, jo venia –i l'hi dic francament– amb la intenció d'explicar-li què és el que hem fet, què és el que estem fent, però vostè m'ho ha situat en una altra línia que ha fet, doncs, que improvisi el que li estic dient ara.

Què fan el Departament de Treball i el Departament d'Empresa? Vostè també ho ha dit. Quan detectem que existeix la possibilitat del tancament d'una empresa, el primer que es fa: la Direcció General d'Indústria, de forma molt ràpida... Per exemple, amb Vidrieria Rovira, que van estar ahir aquí al Parlament, ja feia molts dies que la Direcció General d'Indústria estava intentant buscar la possibilitat de que algú pogués reindustrialitzar aquesta empresa –168 treballadors–, a més –i vostè ho ha comentat també, i també jo li dono tota la raó–..., un exemple d'economia

circular. Vostè ha parlat dels clients; jo li parlo dels proveïdors. Els proveïdors de Vidrieria Rovira estan tots en un cercle de menys de cinc quilòmetres. Tenen uns possibles clients –com Freixenet, com Codorníu– a uns quinze, vint quilòmetres, no més. I «si m'apura», perquè també han sigut clients seus, tots els vins de La Rioja, que tampoc estan tan lluny. Per tant, és un exemple d'una empresa que s'hauria de preservar.

Direcció General d'Indústria hi està treballant i ho està fent des de fa molt temps, vostè estic convençut que ho sap. També des de la Direcció General de Relacions Laborals s'està fent la feina que s'ha de fer. Què vull dir-li amb això? I també ho sap, vostè: estem fent tot el que podem fer; hi han coses, però... Quan vostè parlava de l'especulació immobiliària, que, ho reitero, és un fet que aquesta cambra ha de conèixer que s'escapa de lo que són les competències del Departament d'Empresa i del Departament de Treball..., podria aquesta intervenció prèvia de l'autoritat laboral ajudar a que això no passés? Poder sí –poder sí.

Per tant, senyor Albert, em consta que és una comanda d'Esquerra Republicana des de fa com a mínim uns tres anys. Jo crec que podem parlar-ne, perquè, si més no, posarem traves perquè no hi hagi aquesta facilitat per destruir llocs de treball d'aquesta forma, doncs, tan fàcil.

I, en definitiva, el que pretenem és el mateix: que sempre els llocs de treball es puguin preservar perquè les famílies visquin més i millor.

El president

Gràcies, senyor conseller. Per fer la rèplica, té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, president. Conseller, em sap greu, perquè jo esperava també que vostè pogués apuntar solucions. Vostè ha vingut a dir que com a conseller no pot fer re per aquesta gent, que aquest Parlament tampoc pot fer re per aquesta gent. Jo crec que sí que podem fer.

Un dels elements sí que l'ha apuntat: recuperar l'autorització administrativa prèvia a la presentació dels expedients de regulació i de tancament. El 2012 ho va derogar el PP. Vostè, quan estava en altres formacions polítiques..., les seves formacions polítiques també van ajudar a que es derogués aquest article que permetia a l'Administració frenar expedients de regulació. És inadmissible –inadmissible– que tinguem una normativa laboral que permet que una empresa es vengui els terrenys abans d'entrar en negociació col·lectiva amb els seus treballadors. És inadmissible. Hem de modificar la normativa laboral.

I jo li demano, conseller –que és cert, no en tenim les competències, perquè malauradament no som república–, que fem un front comú per modificar i per tornar a reformar la reforma laboral per tal d'incorporar-hi l'autorització administrativa prèvia i també per incorporar-hi elements que obliguin les empreses i les propietats a manifestar les seves intencions amb prou antelació com per poder preparar una sortida per als treballadors i les treballadores d'aquestes empreses. Si això es notifica, si la venda d'aquests terrenys es notifica amb prou antelació, hi haurà suficient temps com per preparar que aquests treballadors i aquestes treballadores, si acaben perdent el seu lloc de feina, puguin tornar a treballar en un altre lloc o puguin acreditar noves competències professionals per trobar una feina ben aviat. I aquesta és la nostra responsabilitat.

Per tant, fem front comú. Modifiquem l'article 51 de l'estatut dels treballadors, modifiquem els articles 42 i 43 de l'estatut dels treballadors. I no li descarto que Esquerra Republicana presenti una proposició de llei en aquest Parlament per forçar aquestes modificacions, però fem-ho plegats.

Ho estem veient. Ens reunim amb comitès d'empresa i lo primer que ens diuen és que aquí tenim una catifa vermella. Per què no se'n van a França a fer aquestes ac-

tuacions? Per què no se'n van a Alemanya a fer aquestes actuacions? Per què les fan aquí a Catalunya? Perquè aprofiten la normativa laboral. Per què quan una empresa a Nova York decideix que ha de reduir un quatre per cent la seva massa productiva decideix començar per Catalunya? Perquè ho tenen més fàcil, perquè els costos d'acomiadament són més baixos; hem d'endurir la normativa laboral, hem d'endurir aquests acomiadaments, hem de fer que les multinacionals no campin per aquí com si estiguessin a casa seva.

Respecte a la política industrial, no estic gens d'acord amb el que ha dit, conseller. Sí que podem fer coses. El pacte nacional per a la indústria finalitza aquest 2025. No me n'ha dit absolutament res. Com estan, els treballs del pacte nacional per a la indústria? Com és que el Consorci de la Zona Franca té una estratègia empresarial –i l'hi dic així, empresarial– que no passa per més indústria, sinó que passa per més logística? Com és que el Consorci de la Zona Franca prefereix que hi hagi logística que que hi hagi indústria? Perquè ho està demostrant.

La Direcció General d'Indústria està fent una excellent feina. Conec molt bé el senyor Oriol Alcoba, el conec molt bé i hi parlo sovint. I la Direcció General de Relacions Laborals també està fent molt bé la seva feina, la senyora Núria Gilgado. Però necessitem comprometre'ns, no només el Parlament, sinó també com a govern.

Per tant, autorització administrativa prèvia, modificació dels articles 42, 43 i 51 de l'estatut dels treballadors, i també més democratització a les empreses. Hem de fomentar la democratització a les empreses. Hem de fomentar que els treballadors i les treballadores formin part de les decisions estratègiques de les seves empreses, perquè aquí rau el principal problema, perquè les empreses generen estratègies per tancar.

Hi ha un cas..., a Crea, per exemple, trenta-dos treballadors. A Crea els hi demanen revisar, un dels seus clients, les tarifes i els hi apugen cinc vegades més. Els estan fent fora: «Si no tenim clients, no venem; si no venem, hem de tancar.» I com que en aquest país, si justifiques que tens pèrdues, et permeten tancar sense cap problema –vint dies per any treballat i cap a casa–, doncs, les empreses decideixen perdre clients per tenir-ho més fàcil per tancar. Això nosaltres ho hem d'evitar.

Per tant, l'encoratjo a que des de la seva àrea i el seu departament avanci en una millor política industrial, en generació d'un ecosistema aquí a Catalunya que permeti –i ja acabo, president– que les indústries en siguin un actor principal i també en la protecció dels treballadors i les treballadores del nostre país, que són la baula més important de qualsevol teixit empresarial, que són la baula més important de qualsevol país. Com sempre dic, la classe treballadora és la classe majoritària d'aquest país.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. I, per fer la rèplica, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

Gràcies, president. Gràcies, diputat. Miri, a mi em sap greu que digui que li sap greu, perquè acaba, al final del seu discurs, felicitant els directors generals d'Empresa i de Treball. Per tant, si me'ls felicita, jo entenc que alguna cosa falla aquí. No li pot saber greu res, sinó que tenim la possibilitat de millorar, i això és una evidència.

Però vostè sap que estem fent les coses, que estem fent les coses que ens permet la nostra normativa, l'hi dic així de clar. Vostè ha postulat, ha dit, ha afirmat que és necessari modificar uns articles de l'estatut dels treballadors; perfecte. Segurament podríem asseure'ns i arribar a conclusions d'aquestes modificacions, perquè jo crec que en moltes coses hi estem d'acord, però vostè sap que no és una competència que

tingui la Generalitat. També estic d'acord, ja l'hi he dit abans, en el tema de l'autorització prèvia.

Escolti'm, el pla nacional d'indústria s'està fent, i crec que vostè ho sap –i crec que vostè ho sap–; s'està fent. És un document, a més, que s'ha de fer abans de que finalitzi aquest any. I és evident que el pla nacional d'indústria ha d'encabir moltíssimes coses relacionades amb el món del treball que vostè referia.

Ha fet referències al Consorci de la Zona Franca. Tampoc és competència del Departament de Treball, del Departament d'Empresa, ni tan sols d'aquest Govern. És una qüestió, doncs, que vostè pot qüestionar, que pot criticar, que podem estar d'acord en coses i en d'altres no, però, escolti'm, tampoc és una qüestió que tingui a veure amb el que nosaltres podem o no fer.

I ha tingut molta raó en una cosa, que, l'hi dic francament, és la cosa que més em va sorprendre de la reunió d'ahir amb Vidrieria Rovira. Com vostè sap, hi ha una pretensió de treure de tota la plantilla mundial, si no recordo malament, sis mil persones o quatre mil –va per aquí, el tema–, però, com vostè ha dit, hi han més de trenta plantes per tot el món, eh? I per què Catalunya? Bé, probablement és veritat que segurament les normatives d'altres països permeten fer-ho d'una forma més complexa que la que tenim aquí, i probablement aquest és el motiu pel qual s'agafa Catalunya i no pas França, Itàlia o qualsevol altre país.

Vostè sap que ha d'haver-hi una reunió central a Nova York el mes que ve en la qual s'han de decidir quines qüestions s'han de plantejar. Vostè sap també que Rovira està actualment encara amb un ERTO; per tant, amb un expedient de regulació d'ocupació temporal. I vostè sap, per tant, que encara es poden fer coses.

Miri, jo no puc garantir-li que des del Govern de la Generalitat siguem capaços d'aturar una decisió que, com també vostè sap, està presa des de bastant temps enre-re. I és la cosa que més greu m'ha sabut de Rovira. Es veu, quan t'expliquen quines han sigut les accions o les no accions –de no inversió, de no reinversió–, que fa molt temps que tenia clar que era Catalunya la planta escollida per marxar o per treure'n aquests llocs de treball, o gran part dels llocs de treball que té tot el grup americà, doncs, com a pla per reduir les seves plantilles.

Hem arribat tard a tenir la informació. També els treballadors han arribat tard a tenir la informació. Al darrere d'uns plans –que vostè coneix– de modificació, de canvi dels sostres, que eren d'amiant; al darrere d'uns plans, que ja estaven signats, de que hi haurien fotovoltaiques. I, per tant, al darrere d'uns plans que semblaven dir que continuaria a la planta a Catalunya hi havia una conducta de no reinversió en els fons, que és lo més important, que deixava ben clar que això anava malament. Però, hi insisteixo, van tenir mala informació, poca informació o informació tardana els treballadors; molt més tardana la va tenir el Departament d'Empresa i Treball.

En qualsevol cas, i en referència a aquesta, que és en la que hem pogut actuar nosaltres de forma directa, nosaltres hi actuarem. Nosaltres hi treballarem per fer el possible, en primer lloc, perquè l'empresa se la quedi alguna altra persona i que, per tant, els treballadors –168– no perdin la feina; i, en qualsevol cas, si el tema no pogués tirar endavant des de la perspectiva de la reindustrialització, vostè coneix també que aquests 168 treballadors no es quedaran sense el recolzament del Departament de Treball.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, conseller.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'impacte de la fauna cinegètica i les accions previstes per a fer-hi front

302-00049/15

El dissetè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'impacte de la fauna cinegètica i les accions previstes per a fer-hi front. És presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Manel Ezquerro Tomàs.

Manel Ezquerro Tomàs

Gràcies, president. Conselleres, consellers, diputats, diputades... Avui portem a debat una qüestió que afecta greument el nostre territori: la proliferació descontrolada de la fauna cinegètica i el seu impacte en l'agricultura, la seguretat viària i l'equilibri ecològic. La situació és crítica i requereix una resposta immediata i coordinada.

Primer. Cal recordar que l'increment descontrolat de poblacions com el senglar, el cabirol o el conill està generant greus pèrdues econòmiques per a la pagesia catalana. Els danys als conreus suposen una amenaça directa per a la viabilitat del sector, un sector estratègic per al país que ja es troba en una situació prou complicada. No podem deixar que la inacció condemni els nostres agricultors. Per això instem el Govern a augmentar les mesures per garantir el control efectiu d'aquestes espècies. Per això també calen pressupostos i una llei catalana d'activitats cinegètiques, que és del que tractarem. I Catalunya, tant en això com en la resta de necessitats, no podem deixar passar l'oportunitat de comptar amb nous pressupostos, que podrien ser els més expansius de la història, i atendre les necessitats peremptòries en aquest àmbit i en tots.

Segon. La manca de recursos suficients durant anys destinats a la gestió cinegètica és una de les principals causes d'aquesta crisi. Necessitem més inversió en personal i material per afrontar l'emergència. A més, cal aprofitar les experiències d'altres territoris i adaptar estratègies que ja han demostrat la seva efectivitat. Això no vol dir improvisar, sinó planificar amb rigor i buscar la millor coordinació entre el sector agrari i els caçadors, els científics i, evidentment, les administracions.

Tercer. La presa de decisions ha de basar-se en el coneixement. És imprescindible escoltar la veu d'experts per assegurar que les accions que s'emprenen siguin realment efectives, dintre de..., ser també realistes. Això inclou la creació d'una comissió tècnica de seguiment que permeti avaluar l'impacte de les mesures adoptades i millorar-les segons els resultats.

Quart. No podem desaproveitar el potencial de la carn de caça. La seva valorització a través de la gastronomia i la creació de punts logístics regulats no només podria donar sortida a aquest recurs, sinó que també en fomentaria un aprofitament sostenible i segur. Així mateix, cal conscienciar la societat sobre la importància d'una gestió equilibrada del territori i ampliar la formació per garantir captures segures i eficaces en les zones més afectades, per exemple, les declarades en emergència cinegètica, tal com contempla el Decret 5/2024.

Cinquè. La seguretat ciutadana, evidentment, és un altre dels temes importants. També està en risc. Els accidents de trànsit provocats per la fauna cinegètica han augmentat significativament en els darrers anys. És urgent que el Govern millori la coordinació entre els departaments competents per prevenir aquestes situacions i evitar més danys personals i materials.

En definitiva, la gestió de la fauna cinegètica no pot continuar sent un problema ajornat: la pagesia no pot esperar més, la seguretat viària tampoc pot esperar més i l'equilibri biològic de la natura tampoc no pot esperar més.

Aquesta moció ofereix solucions reals, fonamentades, amb rigor i aplicables. Si som capaços de tenir consens, tal com ens demanen sobretot les organitzacions agràries, amb accions realistes, serà responsabilitat del Govern posar-les en marxa amb determinació i compromís.

I, ja per acabar, jo crec que la pagesia l'hem de portar així (*l'orador fa un gest de portar en safata*), perquè les dificultats i les incerteses..., creguin-me, diputats i diputades, que quan no és la sequera són les gelades que poden venir a la primavera; quan no, les pedregades, i quan no, el que té peres..., pot venir una ventada i l'última setmana les tira a terra el vent.

I, pel que fa als ramaders, els ramaders potser tenen una renda més assegurada, però també té un problema seriós, la ramaderia. També han de viure amb l'ai al cor del que pot significar si t'entra la llengua blava en el boví, si arriba la grip aviària en les aus o en l'agricultura, i el porcí també té risc, si arriba la pesta porcina.

O sigui, viure amb aquestes incerteses... Creguin-me que l'ai al cor amb el que viuen els pagesos i ramaders del nostre país... Convé que arribem a consensos i que vegem que, almenys des d'aquest Parlament, des d'aquesta cambra, estem per la labor del que ens reclamen tota la pagesia en general. Crec que és important. I a vegades les coses no són ni blanques ni negres, no?, buscar matisos grisos és important per avançar. I portem molts anys amb una llei antiquada, obsoleta, i som Catalunya i Madrid les úniques dos comunitats autònomes que no tenen una llei pròpia. Crec que és important prendre aquesta ambició i treballar per a tirar endavant aquesta nova llei catalana.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Hi ha quatre grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I, en primer terme, per exposar-les davant del Ple, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Comuns, la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Bon dia, diputades, diputats, conseller, consellera. Ens porta a consideració el Grup Socialistes una proposta de moció que fa referència a la situació d'emergència en matèria de fauna cinegètica, una emergència real i a la que cal donar resposta.

És cert que en algunes zones del país la plaga de conills, senglars i cabirols està causant danys molt importants als cultius locals. S'han adoptat mesures, però fins ara han estat insuficients per al control d'aquestes plagues, que estan causant pèrdues econòmiques significatives al sector, especialment en el cas de cereal i vinya. Així, a zones com Verdú, a la comarca d'Urgell, la plaga de conills ha causat ja, en aquesta campanya, pèrdues superiors als 600.000 euros. Compartim, per tant, la necessitat de l'adopció de mesures, no només conjunturals, que donin resposta a una situació que comença a esdevenir cronificada.

La caça pot ser una d'aquestes eines per al control de plagues, però precisament per això no hauríem d'incentivar-la sense abans regular el seu desenvolupament en condicions segures per a les persones. La Unió de Pagesos, el mandat passat, va presentar als grups d'aquesta cambra una proposta de llei de caça que abordava la responsabilitat patrimonial dels danys de la fauna salvatge, cultius i tercers, fent les administracions responsables del control de població i els danys. La legislatura va finalitzar i la llei no va arribar a presentar-se, però recentment han anunciat la seva voluntat de reprendre aquesta qüestió.

Des de Comuns compartim la necessitat urgent d'una nova llei de caça, i ens sembla molt bé, a partir de la proposta d'Unió de Pagesos, abordar aquesta responsabilitat patrimonial incloent-hi també una dimensió animalista, en especial pel que fa als gossos de caça i de la seguretat per evitar accidents, punt que treballem des de fa temps també amb víctimes d'accidents de caça, quelcom que de ben segur la proposta de formació a través de les escoles agràries continguda a la moció pot ajudar a fer possible.

En aquest sentit, les esmenes que hem presentat..., no per prohibir res, sinó per regular i adoptar mesures de protecció a la pràctica de la caça a Catalunya. I aprofito per agrair al diputat d'ERC la seva predisposició a integrar aquesta perspectiva al text final. Compartim la necessitat d'algunes de les mesures per poder afrontar amb

garanties l'actuació davant aquestes plagues, però pensem que no sempre es té prou present l'existència de mecanismes alternatius a la caça amb l'ús d'avenços tècnics. Així, a tall d'exemple, la Generalitat ha presentat molt recentment un pla que utilitza drons equipats amb càmeres tèrmiques i tecnologia d'intel·ligència artificial per geolocalitzar els caus de conills i augmentar l'eficàcia en la detecció i gestió de la plaga.

Per Comuns, el problema de les plagues no es pot solucionar únicament amb mantes massives, ja que això pot contribuir a trencar l'equilibri ecològic i a llarg termini pot empitjorar la situació. La millor solució considerem que passa per recuperar depredadors naturals, restaurar hàbitats i aplicar mètodes de control biològic en combinació amb accions de gestió sostenible.

I no ens referim precisament a l'ús de fosfur d'alumini, prohibit a bona part d'Europa i amb greus conseqüències en la destrucció de la biodiversitat i la degradació del medi agrícola i rural i respecte al que s'acaba de fer pública la decisió d'ús repetit cada cop que aquests caus tornin a ser hàbitats. L'ús de verins al medi natural pot constituir un delictes ecològic tipificat al Codi penal, perquè es tracta d'un mètode no selectiu amb capacitat per provocar la mort de qualsevol animal en contacte amb la fosfina, siguin amfibis, rèptils o mamífers, molts d'ells espècies protegides amb hàbitats també mereixedors d'aquesta protecció.

Per Comuns, la natura és una aliada i, per tant, és part de la solució i no del problema. Per això no compartim la retirada del projecte de reintroducció del linx a Catalunya com a eficaç depredador natural i, per tant, regulador de la població de conills, per exemple. Com no té sentit donar permisos de caça de la guineu. És un contrasentit perseguir espècies predadores de fauna cinegètica mentre aprovem l'ús de verins per controlar aquestes mateixes espècies.

Per tant, mètodes de prevenció de danys com a alternativa a l'ús de verins, recuperació de depredadors naturals i aplicació de mètodes de control biològic, com, per exemple, mètodes assajats en altres països, com són les vacunes contraceptives per reduir la fertilitat, augment de cobertures d'assegurances i compensacions, com proposa la moció, i només en última instància caça; això sí, amb una regulació de caràcter garantista.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I, per presentar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Jaume Veray Cama.

Jaume Veray Cama

Gràcies, president. Diputats, diputades, consellers, conselleres, conseller Ordeig... A Catalunya, només sigui per la morfologia geogràfica, el territori boscós, els camps de conreu i de pastura que tenim, sempre –i quan dic «sempre» em refereixo a fa molts i molts anys– hi ha hagut senglars, conills i altres animals, però a la vida al camp, amb la cacera, amb molt forta tradició a casa nostra, vetllàvem per aquest equilibri, per un equilibri de la fauna.

Malauradament, l'abandonament progressiu de la vida al camp i de part dels nostres conreus i un sentiment creixent de que el bosc és de tots i de que al bosc s'hi pot fer de tot menys caçar, entre altres coses, ens han portat fins aquí. Tampoc hi ha ajudat molt la progressiva desaparició dels depredadors naturals d'aquests animals.

Miri, diputat Ezquerra, aquesta moció, en el seu redactat inicial, no ens proposava cap mesura concreta. Com que el conseller no li va donar cap mesura a la resposta a la seva interpellació –bé, perdoni, «interpellació» perquè així ho diu la figura parlamentària, perquè més que una interpellació va ser una passada de mà pel lloc per al lluïment del propi conseller–, li hem presentat diverses esmenes, cinc en concret, que pensem que podien aportar i millorar el text i ficar-hi concreció.

D'aquestes propostes n'han acceptat dos, n'han transaccionat dos més i una, la cinquena, en la que demanàvem una llei de caça abans de que s'acabés el 2025, al final l'han acabat posant en el punt número 1, sense dir-li «lleï de caça» –en una sessió més a Comuns– i amb una cosa que no m'acaba de convèncer, que és que nosaltres demanàvem abans d'acabar el 25 i vostès hi han posat «abans del primer semestre del 26». Per tant, el 31 de desembre s'acaba el termini. Ens han donat la raó.

Escoltin, s'han de prendre mesures. I les hem de fer de manera ràpida i clara, perquè tenir una fauna cinegètica descontrolada no afavoreix ningú, absolutament ningú, per molt que alguns s'entossudeixen a ser campions mundials de la protecció de tot animal que volti pels nostres paisatges i contrades. L'excés de qualsevol cosa sempre sol ser dolent: una sobrepoblació de senglars, conills o cabirols no és bona ni desitjable per a ningú, absolutament per a ningú, i molt perjudicial per a l'economia del «primer sector», com li agrada dir al nostre conseller.

El control de la fauna cinegètica no el farà ni l'aconseguirà només amb els caçadors, això és veritat, però sense ells, la seva opinió i una llei adequada, moderna –recordem que la que està vigent és de l'any 70, les coses han canviat molt des de llavors–..., doncs, sense una llei moderna que reguli però que no entorpeixi ni posi pals a les rodes a la caça a Catalunya, menys. Hem de ser àgils i oberts de ment; passar-se de *hooligans* o de talibans de la protecció de la fauna ens ha portat també a aquesta situació.

Aquesta moció, en el seu redactat inicial, era una moció sense cap mena d'ambició; més aviat no era una moció, era un massatge a quatre mans al Govern. Com he dit, una moció sense cap mesura concreta, sense cap termini i amb total falta de concreció. Les esmenes de l'oposició jo crec que l'han millorat bastant.

Miri, ara fa un any es va celebrar un ple monogràfic sobre l'estat de la pagesia, i en ell es van prendre acords amb un gran consens. Des de llavors, ben poca cosa; no ja només responsabilitat del Govern socialista, sinó també del Govern d'Esquerra, que no va ser bo per aplicar cap d'aquests acords. Ara, després de pressions i possibilitat de talls de carreteres i queixes dels pagesos, el Govern, en concret el conseller, ha decidit moure fitxa i prendre algunes mesures que van sobre el tema que ens ocupa avui. Calia esperar tant? De veritat calia esperar tant? Després ens estranyem que els ciutadans s'allunyin de la política, quan veuen que el Parlament pren decisions amb grans acords, amb grans consensos, i el Govern no fa re.

Tot i el que els he exposat avui, i des d'aquí, perquè des del Partit Popular estem al costat del sector primari i el que volem és que es prenguin mesures de manera ràpida i àgil, com ja he dit, donarem suport a la majoria dels punts de la moció. Prous pals a les rodes hi ha per part de l'Administració com perquè nosaltres n'hi posem més.

I permeti'm una última reflexió, senyor Ezquerra. Miri, a la pagesia no se l'ha de portar així (*l'orador reproduceix el gest de Manel Ezquerra Tomàs*); així es porta als nens petits. A la pagesia se li ha de donar suport, se li ha de treure burocràcia i se li han de donar facilitats perquè es guanyin la vida, que és el que volen, guanyar-se la vida treballant.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per presentar les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Bon dia, membres del Govern, diputats, diputades. Començaré contestant al diputat del PP. El Ple monogràfic de la pagesia va ser al març del 24. Es van convocar eleccions. Sobre aquell Ple poca cosa podia fer el Govern republicà, però, tot i això, dir que no es va fer res quan es va aprovar un decret a l'abril de mesures urgents, totes les ajudes a la sequera..., em sembla bastant absurda, aquesta afirmació. I vostè també diu que defensa el sector primari, però després al Parlament

Europeu voten a favor de l'acord de Mercosur, amb el risc que té per a tots els petits productors i empreses del nostre sector. *(Alguns aplaudiments.)* Gràcies.

A veure, aquest... Diputat Ezquerra *(pausa)* –ai, sí, és que com que sempre estàs allà..., heu fet referència als recursos. Evidentment: que si hi hagués pressupost podríem fer més coses, que ara com que no tenim pressupostos..., finançament singular... Mentre no tinguem els recursos que necessita Catalunya, ja podem fer pressupostos expansius, que no arribarem al que necessitem, perquè el sector primari i molts altres sectors del nostre país el que necessiten són recursos econòmics, recursos humans i marcs normatius. I aquí, conseller, aquests consensos i aquests marcs normatius que necessitem s'han de desplegar, alguns que ja hi són, i s'han de fer els que no tenim.

Per això nosaltres, quan vam veure aquesta moció, vam veure que de concreció no n'hi havia, no n'hi havia cap. Llavors, clar, arriba el diumenge i es fan uns acords amb el gremi de la pagesia. I hi han algunes esmenes que incorporen..., d'altres grups que incorporen aquests acords, i al final ha quedat una moció una mica estranya, que s'hi han anat afegint les coses sobre la marxa. No hi havia cap concreció; eren els verbs d'«estudiar», «revisar», «sensibilitzar», «millorar»... Hi faltava concreció. Llavors, és veritat, i agraeixo que s'hagin acceptat les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que l'esforç ha sigut per posar-hi aquesta concreció.

I voldria destacar, per una banda, l'aprovació de la llei de caça, que jo crec que hi ha un consens perquè es treballi, evidentment amb visions diferents, i per això hi ha el Parlament, per arribar a acords i poder tenir una llei molt necessària que pugui afrontar totes aquestes realitats que ens anem trobant..., des de l'any 70, imagineu si han passat coses.

Finalment, la transacció que s'ha aprovat és aprovar-la i presentar-la al Parlament durant el primer semestre del 2026. No era a finals d'any del 25, però aquí preferim que hi hagi la possibilitat d'aprovar-la durant el primer semestre i que permeti aquesta adaptació al control poblacional, a la gestió moderna, al que va passant al nostre territori i des de totes les vessants. També pel que fa a concretar recursos necessaris per al desplegament del decret llei que hi he fet referència al començament, 5/2024, que ja conté moltes mesures urgents de control poblacional.

Hi han moltes PRs aprovades, mocions, etcètera. Per tant, en aquest moment el que necessitem és executar i desplegar totes aquestes mesures. Per altra banda, també hem posat terminis a lo que són aquestes línies d'ajuts, que reforcen i ja es van posar sobre la taula també el diumenge amb l'acord que va fer el conseller.

Aquests acords..., molts també ja s'havien obtingut a la taula agrària. Per tant, creiem que, si tots parlem de consens, fem-lo de veritat, tenint en compte a tothom. Apliquem les mesures que ja s'han aprovat potser més d'una vegada –al Ple monogràfic, en mocions, avui n'hi tornarem a aprovar una altra. Comencem a aplicar-les de manera urgent i amb terminis. En aquest cas, posem terminis el mes de març per presentar les línies d'ajut, etcètera.

Pel que fa a les esmenes dels altres grups, només fer referència a l'esmena número 2 del Grup dels Comuns, que ens hi abstindrem perquè parla d'«estudiar la viabilitat de crear un programa dirigit als alumnes, especialment als de les escoles de l'àmbit rural». *(Veus de fons.)* Perdó, del PP. *(Veus de fons.)* Perdona, sí, sí. L'àmbit rural ja coneix les necessitats. Jo crec que això s'hauria de fer sobretot a l'àmbit no rural, a l'àrea metropolitana, que entenguin la realitat del territori, perquè justament l'àmbit rural és el més conscient i el que ho viu més en primera persona. Per tant, en aquesta ens abstindrem, i la resta d'esmenes les votarem a favor.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I, finalment, per presentar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Moltes gràcies, president. Consellers, diputats, diputades, molt bon dia a tothom. He de dir que quan vaig fer la primera llegida a aquesta moció vaig pensar que no podia ser del grup parlamentari que donava suport al Govern: vuit punts en què segurament tots estaríem d'acord, però que són declaracions d'intencions, estudis, mostres de suport, i cap termini, cap compromís sòlid ni cap quantificació dels ajuts. Com es pot fer una moció així, quan al darrere hi ha tota una conselleria? Com es pot parlar de línies d'ajuts sense quantificar-les, quan són vostès els que gestionen el pressupost de la conselleria d'Agricultura? Doncs la resposta és fàcil: perquè quan diem que el Govern de l'Illa és un govern gris i mancat d'ambició és justament per coses com aquesta.

I, davant d'aquesta moció, a Junts per Catalunya teníem dos opcions: una, no fer esmenes i sortir avui aquí denunciant lo insuficient que era aquesta moció, o dos, fer d'oposició responsable i constructiva i fer propostes concretes que realment sí que ajudin la pagesia. I és el que hem fet: fer de Junts, fer d'alternativa i ser útils per al país.

Hem presentat un total de dotze esmenes, pràcticament podríem dir que vam intentar refer la moció. Moltes propostes ja es van debatre i aprovar la legislatura passada també amb el seu suport, i en sis mesos el Govern del PSC encara està posant fil a l'agulla. Ja han esgotat quasi el quinze per cent de la legislatura; el temps passa ràpid i la pagesia està en temps de descompte.

Deixi'm dir, de passada, que ahir el conseller Ordeig semblava estar més content perquè les carreteres estaven netes i no hi va haver talls que per l'acord. En què quedem, conseller? Quin era l'objectiu? Evitar la mobilització o realment treballar i ajudar la pagesia?

El que de ben segur deuen haver pogut comprovar en aquests sis mesos de gestió de la conselleria és que la caça és un element fonamental per poder combatre l'emergència cinegètica. I de seguida deuen haver entès que si ens deixem perdre els caçadors que a dia d'avui fan aquesta feina, part d'aquesta feina, de forma altruista, l'Administració haurà d'acabar pagant algú perquè ho faci. I tenint clar això no entenc com a la moció sembla que faci por parlar dels caçadors, s'utilitzin eufemismes o se'ls anomeni indirectament. El país es troba en emergència cinegètica: on no fan mal els conills fan mal els porcs senglars o els cabirols, així que ho necessitem tot, també a ells.

Penso que, ja que no ho han fet vostès, avui val la pena de fer una mica de pedagogia i parlar de quin tipus de caça tenim a Catalunya. A altres indrets es cacen porcs senglars, cérvols i altres amb vedats tancats on tu vas, pagues ics i n'aconsegueixes un exemplar. Aquest no és el model que tenim a Catalunya, aquest no és el model que compartim. Els nostres caçadors fan una gestió del territori i un aprofitament dels recursos naturals, perquè justament molts d'aquests caçadors durant la setmana fan de pagesos i ramaders, controlen on la fauna ha fet danys, i el cap de setmana van a posar-hi solucions. Moltes vegades no van on els hi ve de gust, sinó allà on convé, i massa sovint s'ha venut una imatge equivocada sobre els caçadors.

Això sí, i ho hem de reconèixer, per tancar el cicle cal que siguem capaços de crear un sistema per aprofitar la carn de caça. L'hem de promocionar, n'hem de fomentar el consum i anar més enllà, perquè, com bé diu el company Vergés, «no hi ha carn més ecològica i de quilòmetre zero que la carn de caça».

I, per acabar, lamentar que no hagin acceptat poder parlar de la problemàtica que tenim al Pirineu, amb la població d'ossos descontrolada. Sembla que mentre vagin atacant ramats no interressi posar-hi solució, i és un error, perquè realment aquesta

problemàtica ja ha fet plegar més d'un ramader. Jo em pregunto si és que hem d'esperar a lamentar algun dany personal perquè algú comenci a ficar fil a l'agulla en aquest problema. Tampoc han volgut parlar sobre el tema de la tuberculosi bovina. El que està clar és que el bestiar està sanejat i quan baixa de muntanya torna positiu; deu ser perquè la fauna salvatge hi té alguna cosa a veure.

Penso que aquesta moció era una bona oportunitat per tractar també la fauna salvatge, que també causa danys, que tots en som conscients, però vostès, una vegada més, han decidit instal·lar-se en la comoditat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. A continuació poden intervenir els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes. I, en primer terme, per fer-ho, per fixar la seva posició, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya té la paraula el diputat senyor Rafael Villafranca Mercé.

Rafael Villafranca Mercé

Bon dia, president. Diputats... Bé, mirant ja l'encapçalament d'aquesta moció presentada pel Partit Socialista de Catalunya sobre l'impacte de la fauna cinegètica, clar, el primer que ens ve al cap són precisament els dos animals que causen més danys a conseqüència de les plagues, que són els conills i els porcs senglars.

Des de fa anys existeixen a moltes zones de les comarques de Catalunya nombroses plagues de conills que estan fent uns danys quantiosos als agricultors i pagesos. Desesperació, ràbia i impotència és el que tenen els agricultors al veure que els seus cultius queden completament arrasats per aquests animals. La seva acció arruïna moltes vegades el noranta per cent dels cultius de cereal i també ha ocasionat danys severos a les oliveres, ametllers i arbres fruiters.

Els agricultors han tractat d'evitar aquests danys adoptant diferents mesures, entre les quals destaquem la de posar pals o ponedors per a les aus, per a les àguiles i les aus rapinyaires com a depredadors que són per als conills; la instal·lació també de plàstics per tal de protegir els troncs als arbres fruiters i a la vinya; la instal·lació també de tanques, malles o xarxes per tal d'evitar que aquests conills entrin a les explotacions o als cultius, i les batudes nocturnes efectuades per part dels agents rurals. Mesures, totes aquestes, insuficients.

Lo mateix passa amb el porc senglar, que la darrera dècada la població a Catalunya s'ha triplicat de forma descontrolada. Són moltes les causes, si bé totes agreujades per l'expansió dels boscos a conseqüència de l'abandonament del món rural. I no hem d'oblidar que el pagès, l'agricultor en el camp, és un guardià del bosc, fonamentalment en el tema de prevenció d'incendis i també de la fauna cinegètica. Destaquem igualment l'absència de depredadors per part del porc senglar i l'alarmant disminució de les llicències de caça per les polítiques de la Generalitat, que coarten aquesta activitat cinegètica.

En aquest sentit, jo fa dos anys vaig llegir al diari local *Segre* una notícia que –concretament al febrer del 2023– deia que «en dos años habrá en Lleida más jabalíes que payeses». Lamentablement, aquesta predicció s'ha complert. I això no ho va dir ni un profeta ni un predicador, això ho va dir el president d'Asaja, l'Associació Agrària Joves Agricultors. Amb aquest..., volem dir que els danys que han generat també els porcs senglars resulten enormes sobretot als cultius de cereals, així com als camps de blat de moro i hortícoles. També afecten la ramaderia, la reforestació i comporten seriosos riscos sanitaris. I, per descomptat, com sentim aquí reiteradament, el porc senglar és un animal responsable de la major sinistralitat a tota Espanya. I, pel que respecta a Catalunya, el trenta per cent dels accidents de trànsit estan causats per la fauna cinegètica, principalment per cabirols i porcs senglars.

D'aquesta situació n'és perfectament coneixedor el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Malgrat això, només ha adoptat mesures de caràcter reactiu que

han resultat del tot insuficients. Cal buscar mesures de caràcter preventiu per tal de tallar d'arrel aquest problema que ens afecta a tots.

Una de les mesures que ha proposat el conseller en el recent acord que va tenir amb la pagesia catalana és..., concretament és l'acord número 17, en el qual s'assenyala «la creació d'un document de comunicació a fi d'efectuar un control cinegètic». Això sembla una broma. De debò, senyors socialistes, pensen vostès que amb aquesta mesura es resoldrà aquest greu problema? Anem bé. Sembla que això quedarà, com tantes altres coses, en paper mullat.

No ens enganyem: la millor solució d'aquestes plagues és principalment la caça, que, a més a més, és un valor afegit, una activitat indispensable per a l'equilibri de l'ecosistema català, de la nostra fauna i de la nostra biodiversitat. És, en definitiva, un dels motors econòmics del món rural, és un mitjà per garantir l'ocupació i la riquesa. Per això, des de VOX demanem que es respecti aquesta activitat cinegètica, que no es criminalitzin els caçadors i que aquestos siguin tractats amb el degut respecte.

Aquesta moció, senyors socialistes, arriba tard. Hem de dir que ja la passada legislatura, la darrera legislatura, VOX va presentar tres propostes de resolució que tractaven aquests problemes i que, pel seu sectarisme i la típica mordassa antidemocràtica, tots hi van votar que no. Ara el problema és més gran, sense oblidar-nos que la solució passa necessàriament pels caçadors, que porten anys sol·licitant que es reguli l'activitat cinegètica com a mesura de control de la fauna salvatge o silvestre no protegida, en especial a les zones d'emergència cinegètica.

Per finalitzar, com s'ha dit, el PSC, que no tingui vergonya en dir les coses pel seu nom, que utilitzi la paraula «caça» i que eviti eufemismes per tal de no mencionar-la a seva moció. I és que no ha existit enemic pitjor per a la naturalesa que un ecologisme radical contra el conservacionisme del nostre medi natural, de les nostres tradicions i de la nostra cultura.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Bon dia a tothom. Bé, quan vam llegir aquesta proposta que ens presenta el PSC, el grup que dona suport al Govern, fàcilment vam decidir que votariem que sí a tots els punts, perquè realment la moció que ens presentaven era una moció molt senzilla, amb molt poc compromís, i molt genèrica; per tant, fàcilment votable.

Alhora, vam decidir no presentar-hi esmenes, perquè vam pensar: «Si aquestes són les propostes del PSC cap al Govern que aguanten ells, doncs, malament anem; no serem nosaltres qui farem esmenes per millorar la moció i traduir-la en coses concretes.» I per què vam decidir no presentar propostes? Perquè, de fet, el 2024, el març del 2024, aquí vam celebrar un ple monogràfic sobre pagesia on es van aprovar moltíssimes propostes, moltíssimes resolucions, i totes en línia a millorar el sector primari i ajudar la pagesia. Per tant, tampoc no cal anar massa lluny per buscar aquestes propostes i portar-les a terme, perquè ja estan aprovades en aquest Parlament.

I, per tant, portar aquí una moció que aporta molt poc, doncs..., bé, hi donarem suport. Ara encara hi donarem suport amb una mica més de ganes perquè s'hi han afegit algunes concrecions aportades per altres partits, però realment el que li demanem al Govern és que, en lloc de presentar mocions innòcues, el que faci és buscar les resolucions que es van aprovar al Ple monogràfic i que el Govern les tiri endavant, que això és el que hauria de fer, i no pas presentar aquestes mocions *light*, descafeïnades, que estan bé però que realment no van a solucionar cap de les problemàtiques que té el sector.

Som plenament conscients dels danys que causa la fauna salvatge, la fauna cinegètica. És una realitat..., no és nova d'aquest any, fa anys que el sector ho denuncia. Els diferents governs que hi han hagut han pres mesures totalment insuficients. Les dades són les que són: un informe recent ens diu que hem passat de 145 a 190 conills per quilòmetre quadrat el darrer any. Per tant, això evidencia que les mesures que s'han pres, almenys amb el conill, són totalment insuficients. I hem vist collites, sembrats, cereals, vinyes, arrossars, etcètera, arreu del país fets malbé per aquesta emergència cinegètica que viu el país. I per això el que calen són solucions i propostes, i totes amb dates de realització, cosa que vostès realment, amb aquesta proposta, no aportaven.

És evident, i el sector ho ha denunciat –com, per exemple, Unió de Pagesos–, que tenim una llei de caça catalana que és de l'època franquista, del 1970; per tant, una llei totalment desfasada i aprovada en males èpoques per a aquest país. I el que cal és refer-la, renovar-la i aprovar-ne una de pròpia que s'adeqüi a la realitat del nostre país.

I per això Unió de Pagesos ja té una proposta sobre la taula, i l'únic que hauríem de fer els diferents grups..., i que nosaltres ho hem dit públicament: estem disposats a agafar-la, a treballar-la, conjuntament amb Unió de Pagesos i tots els altres sectors –Revolta Paguesa, les JARC, la federació de cooperatives, els altres partits, amb tot-hom qui faci falta– per millorar-la i poder-la presentar a aquest Parlament i adequar la realitat jurídica a la realitat que viuen la nostra pagesia i el nostre país.

Saben que la pagesia està patint, i molt: la sequera, fenòmens meteorològics extrems, malalties diverses, augment de temperatures, increment de costos... I, a sobre, hi hem d'anar sumant, aquí, doncs, l'emergència aquesta cinegètica, amb el senglar, el cabirol, els conills. És a dir, el sector primari viu moltes i moltes problemàtiques, i aquesta n'és una, però no és la seva totalitat. Aquí s'ha d'abordar tota la complexitat del problema que té la pagesia al nostre país i s'ha d'actuar de manera urgent perquè no plegui ni un pagès ni una pagesa més en aquest país.

I per ara –per ara–, tot i haver-hi hagut un ple monogràfic amb moltes resolucions el març del 2024, ens trobem en la mateixa situació. Ha passat prop d'un any i el sector continua malvivint i continua patint i no sap si se'n podrà sortir.

Govern, posin-se les piles, perquè, si no, saben que les carreteres es tornaran a omplir.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. I, en darrer terme, per fixar la seva posició, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Els he de felicitar, perquè fer una moció sobre el control de la fauna cinegètica i no anomenar ni un sol cop els caçadors, tal com contemplava el seu text inicial, té mèrit, eh? Que els incomoda el tema? Que els hi sembla impopular? Durant anys, determinades plataformes s'han dedicat a criminalitzar les societats de caçadors assenyalant-ne els membres i acusant-los des de no sé quina superioritat moral. Han maldat per restringir els permisos de caça i dificultar el desenvolupament de l'activitat. I els polítics han callat, procurant passar-hi de puntetes.

Ara veuen augmentar el nombre d'accidents de trànsit per xoc amb porcs senglars i cabirols. Veuen com es perden collites, com la fauna cinegètica s'acosta perillósament a viles i ciutats, i s'espavillen. Però, fins i tot en aquesta situació greu, eviten anomenar els únics actors que fa segles que regulen la població d'aquests animals, mantenint l'equilibri als nostres boscos i defensant els interessos de la pagesia i del conjunt de ciutadans.

Com a neta, filla, neboda, germana i mare de caçadors, no puc sinó defensar un gremi que ha contribuït a la neteja de camins, al correcte funcionament del nostre

ecosistema i a la preservació dels cultius. Maten animals, sí –és la crua realitat–, però també és cert que davant el caçador l'animal té opcions d'escapar-se; juga a casa, té una oportunitat de sobreviure, i, de fet, molts cops sobreviu. Als escorxadors no hi ha oportunitats ni escapatòries, i tothom compra carn d'animals escorxats a l'escorxador sense ni tan sols fer dissertacions morals al respecte.

Prou de jutjar els caçadors. Ajudin-los en el pagament de les assegurances, vedats i llicències. Reconeguem d'una vegada el seu paper en la preservació del medi natural i agraïm les hores que dediquen a reequilibrar l'ecosistema.

Aprofito el faristol per felicitar i fer costat a la Societat de Caçadors de Ripoll, que és la més antiga de tot Catalunya. Un reconeixement per a ells i per a la resta de societats del país.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Manel Ezquerria Tomàs.

Manel Ezquerria Tomàs

Gràcies, president. Bé, en primer lloc, agrair la predisposició de tots els grups que han presentat esmenes, perquè crec que era una moció que requeria treball, i s'ha d'agrar el treball que hi hem aportat conjuntament. A vegades no és tan difícil arribar a consensos, per complicat que pugui semblar o diferents ideologies que puguem tenir, però també és just reconèixer que amb les seves aportacions hem millorat el text.

Però aquí, per respondre una mica, generalitzant ja, a tots els que heu parlat sobre que és una moció *light*, he sentit, i... Jo crec que el que hem demostrat és la importància de saber detectar un problema; després de detectar-lo, reconèixer que existeix, eh?, i posar les eines per solucionar-lo a temps. Aquesta és la condició *sine qua non*. I això durant deu anys aquí no s'ha demostrat, no? No deu..., deu, quinze i vint; podríem tirar endarrere fins al 1970, que portem molts anys sense posar fil a l'agulla i tirar endavant amb valentia, tot i la complexitat que comporta instar el Govern a haver de prendre mesures que no s'han portat a terme durant molts anys.

Jo crec que sí que és ambició, i demostrem des del nostre grup parlamentari que donem suport al Govern, a un govern que afronta les dificultats per solucionar la papereta. És que és així. Aquí estem treballant per solucionar la papereta de molts anys d'inacció en molts temes. O sigui, hauríem de tindre aquest pensament.

I jo crec que..., esperem que es pugui aprovar aquesta moció i donin un temps per treballar en el sentit de poder aprovar aquesta llei d'activitat cinegètica. Que evidentment serà de caça, però evidentment el que no podem amagar-nos és que es presenta per l'emergència cinegètica que tenim ara mateix. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) I els caçadors, evidentment...

El president

Ha d'anar acabant, senyor diputat...

Manel Ezquerria Tomàs

...que nosaltres hi estem a favor –sí, perdoni, acabo. Evidentment que estem amb els caçadors. Són uns dels actors principals, tota la vida, al llarg de mil·lennis, quan se caçava sense escopetes...

El president

Se li ha acabat el temps, senyor diputat.

Manel Ezquerria Tomàs

...però no els hi podem carregar tota la responsabilitat –sí, acabo. No els hi podem carregar tota la responsabilitat a ells.

Gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt vintè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'increment de les violacions a Catalunya

302-00050/15

El divuitè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'increment de les violacions a Catalunya. És presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, i per exposar-la té la paraula el diputat senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Bien; gracias, presidente. Señoras y señores diputados, buenos días. A través de esta moción hemos querido constatar tres realidades terribles que sufren las mujeres en Cataluña. En primer lugar, el aumento absolutamente alarmante de las violaciones en nuestra región, muy por encima de otras regiones de España. Los datos son escalofriantes: un aumento del quinientos por cien de las violaciones desde 2016, y las cuatro provincias catalanas liderando el número de violaciones por cada cien mil habitantes. Qué triste, de verdad, que Cataluña tenga que estar liderando este *ranking*.

En segundo lugar, que la inmigración que ustedes promueven, la inmigración masiva procedente de países con culturas que no respetan a la mujer, es una clara amenaza para la seguridad de las mujeres. Y desde VOX decimos que hay que defender a las mujeres frente a los delitos importados de la inmigración ilegal. Desde VOX decimos que hay que perseguir la práctica de costumbres importadas que son contrarias a la dignidad de las mujeres y de las niñas, como son la mutilación genital, los matrimonios forzados o la violencia sexual, que se han disparado en Cataluña. Por eso no es casualidad que veintiséis de los veintinueve condenados por violación en las cárceles catalanas sean extranjeros.

Y fíjense en un dato: tampoco es casualidad que España haya pasado de ser el quinto mejor país para nacer mujer en 2007 a ser el número veintisiete en 2023. Hemos caído veintidós puntos en seis años, según el informe del índice de paz y seguridad de las mujeres de la Universidad de Georgetown. Una caída que se produce al mismo tiempo que aumentan los procesos inmigratorios desbordados y crecen las agresiones sexuales.

Y tercera constatación: las políticas de la Generalitat de Catalunya han fracasado estrepitosamente. Que las violaciones se hayan incrementado en ocho años por cinco solamente les señala a ustedes en medio de esta tragedia. (*Aplaudiments*.)

Por todo ello, hemos solicitado en nuestra moción una serie de medidas que consideramos imprescindibles para combatir esta lacra: que se ponga fin a esas políticas de efecto llamada que han disparado las agresiones sexuales y las violaciones en Cataluña.

Y en esta línea hemos pedido que se realice un estudio sobre las causas del aumento de estas violaciones, sobre las causas también del aumento de las violaciones en manada y sobre los perfiles repetidos de los agresores sexuales, un informe que deberá hacerse desde la criminología y la ciencia policial sin apriorismos ideológicos. Tengan la valentía de hacerlo, de decirnos a todos los catalanes qué es lo que sucede, y trátennos como adultos. Los catalanes tenemos derecho a conocer esos perfiles repetidos en los delitos de agresión sexual que ustedes se esfuerzan en ocultar.

También hemos solicitado que se combatan los discursos civiles o religiosos que promueven o justifican la violencia contra la mujer. No puede ser que VOX se quedara solo, ¿verdad?, en la lucha por cancelar el Congreso Islámico de Torredembarra

el pasado mes de septiembre, un congreso en el que se llamaba a las mujeres «prostitutas» solo por usar perfume o por ponerse unos vaqueros. Y, mientras tanto, la Generalitat se ponía de perfil.

Tampoco podemos permitir que triunfen entre los jóvenes esos mensajes que atentan contra la dignidad de las mujeres. Y, miren, les voy a contar el caso de un vídeo que se ha hecho viral en redes sociales. En él aparecen seis o siete jóvenes de origen magrebí, en Francia, y uno tras otro se acercan a la cámara del móvil y van diciendo: «Cuando yo me case, mi mujer no tendrá derecho a conducir», y los demás aplauden; «no tendrá derecho a ir a la universidad», y los demás aplauden; «no tendrá derecho a ir al gimnasio», y los demás aplauden; «no tendrá derecho a salir con las amigas», y los demás aplauden; «no tendrá derecho a tener redes sociales», y los demás aplauden. Vídeo con más de 1 millón y medio de visualizaciones y cientos de miles de *likes*. ¿Esta es la inmigración que ustedes quieren para Cataluña, una inmigración que no se integra, que resta derechos a las mujeres y que las trata como un objeto? Es evidente que el islamismo importado atenta directamente contra la seguridad y la libertad de las mujeres, y en VOX no queremos que arraiguen aquí esos discursos, ante los cuales, por cierto, las feministas callan. (*Alguns aplaudiments.*)

Y, finalmente, hemos solicitado que desde el Parlament se impulsen reformas legislativas: que se derogue la infame ley del «solo sí es sí», que se aumenten las penas, ¿verdad?, a los violadores, incluyendo la prisión permanente, y se promueva la inmediata expulsión de los extranjeros violadores del territorio nacional para que cumplan la pena íntegra en sus países de origen, y que se rebaje la edad penal a los doce años y se agraven las consecuencias penales a los menores de edad que cometan delitos sexuales, que, por desgracia, cada vez son más frecuentes. Todos recordamos la terrible violación grupal de Badalona, ¿eh? La consellera Tània Verge dijo que a esos violadores menores de catorce años había que protegerlos. Pues no, señora Verge; desde VOX decimos que esos violadores..., lo que hay que hacer es: dureza penal y más contundencia a la hora de aplicar la ley. (*Alguns aplaudiments.*)

Y, en definitiva, asuman la grave situación que está atravesando Cataluña y protejan de verdad a las mujeres.

Muchísimas gracias.

El president

El Grup Parlamentari Mixt ha presentat esmenes a aquesta moció, i per defensar-les té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Permetre l'entrada massiva i descontrolada d'immigrants procedents de països on la dona és tractada com una mercaderia, com un objecte o com un ésser pecaminós a qui es pot castigar, reprimir, humiliar, casar per la força, violar o fins i tot assassinar per no sé quin estrany honor té conseqüències. Eren fàcils de preveure, aquestes conseqüències, però la casta política les va obviar perquè contradeien el seu discurs multicultural de color de rosa, perquè contravenien al relat pintoresc i fantasiós que ens havien venut. «La immigració és riquesa», ens deien. Se'n recorden? Ja ens l'hem trobat, ja, la seva riquesa. En només dos anys, un quaranta-set per cent més de denúncies per violació. Mentre vostès parlen de fets aïllats, els catalans patim la quotidianitat que ens ha set imposada.

Fa unes setmanes, el «cent cinquanta-cinquè» president de Catalunya afirmava en aquesta cambra que la inseguretat que pateix el país no és cap drama. Mil set-centes vint-i-quatre violacions denunciades el 2024. Quantes més n'hi hem de sumar perquè ho considerin un drama? O no l'hi veuran fins que els toqui a vostès? Vora el noranta per cent de condemnats per agressions sexuals que compleixen condemna a Catalunya són d'origen estranger. A quin percentatge cal arribar perquè hi vegin un patró i no simples casos aïllats? La conselleria d'Igualtat i Feminisme, a on és? Repassant el meu compte de Twitter? Potser que es dediquin a sancionar a qui fa

discursos misògins, a qui normalitza institucionalment la vexació de la dona i l'exhibeix com a objecte de pecat. Sancionin Esquerra Republicana, que blanqueja la discriminació i submissió de les dones dins aquesta cambra. O és que és intocable, l'islam?

Normalitzar actituds misògines té conseqüències, i conseqüències greus. Perquè aquí parlem tothora de denúncies, però, i qui no té l'oportunitat de denunciar? Saben quantes noies d'origen marroquí, pakistanès, sirí o algerià han set i són obligades a casar-se amb parents contra la seva voluntat? Això seu no són nits de noces, són violacions. Suposo que ho tenen clar, oi?

El que estem vivint és una autèntica vergonya. Han reintroduït la barbàrie que havíem aconseguit erradicar. Perquè, sí, aquí també en teníem, eh?, de misògins autòctons, potser encara en tenim, però mai en el percentatge ni en el grau en que vos-tès els deixen entrar i regularitzen. Per fer-se els humanitaris i els progressistes han exposat les futures generacions de catalans a riscos i perills del tot impensables. Ja poden anar fent plans d'igualtat als despatxos, ja, que als carrers cada cop hi ha més dones tapades de dalt a baix i cada cop hi ha més homes tractant de meuques i pecaminoses les que no es tapen.

Només hi ha una manera de garantir els drets i llibertats dels catalans i de capgirar les estadístiques d'inseguretat i delinqüència: restitució de l'estat català, tancament de fronteres, creació d'un codi penal estricte i expulsió immediata de tots els immigrants que delinqueixin damunt el nostre territori. Qui s'hi apunta?

El president

A continuació, per fixar la seva posició, té en primer terme la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, la diputada senyora Sònia Martínez i Juli.

Sònia Martínez i Juli

Gràcies, president. La millor manera de combatre un problema és entendre'l bé, comprendre'l bé. Per combatre les agressions sexuals, és bo que en parlem, que escoltem les víctimes i que entenguem per què es produeixen. En canvi, a VOX no els interessa entendre ni comprendre les agressions sexuals, sinó desviar-ne el focus i sembrar la por. Això, senyors de VOX, és irresponsable i és perillós.

VOX intenta vincular més immigració amb més violacions a Catalunya, i això és totalment fals. És un insult a les víctimes i és un obstacle per abordar el problema real de la violència sexual. Els diré per què: en primer lloc, perquè utilitzen dades falses; en segon lloc, perquè creen falsos relats, i, en tercer lloc, perquè menyspreen les víctimes, generalment dones.

I anem per parts. En primer lloc, VOX utilitza dades falses. Vostès afirmen que el vuitanta-nou per cent dels violadors condemnats a Catalunya són de nacionalitat estrangera. Fals. Segons l'informe sobre delictes contra la llibertat sexual del 2023 del Ministeri de l'Interior, el seixanta-dos per cent dels condemnats per agressions sexuals són de nacionalitat espanyola. Hi insisteixo: de nacionalitat espanyola. El problema de la violència sexual no és una qüestió d'origen ni de nacionalitat, sinó que és un problema estructural, arrelat en el masclisme i en la desigualtat, que travessa fronteres i classes socials. Senyors de VOX, prou de dades falses.

En segon lloc, creen relats falsos. VOX associa també la immigració a la violència masclista. Fals. Amb aquest fals relat, volen derogar la llei del «només sí és sí». Però saben d'on va sorgir aquesta llei? De la indignació i la ràbia pel cas de La Manada. Sap d'on eren aquests senyors, senyor Macián? De nacionalitat espanyola. S'adonen de com de pervers és el seu relat? Els violadors no són d'un col·lectiu concret, no tenen una nacionalitat específica. El problema de les agressions sexuals no és migratori, és un problema estructural. Per això exigim a VOX que deixin de crear aquests falsos relats.

I, en tercer lloc, menyspreen les víctimes, generalment dones. VOX diu que hi ha més denúncies, i que si hi ha més denúncies és perquè hi ha més inseguretat. Fals.

Res més lluny de la realitat. Si hi ha més denúncies és perquè les víctimes se senten valentes per denunciar-ho, que això fins ara no havia passat. Si vostès afirmen el contrari, el que estan fent és menystenir el coratge de les dones que parlen, que fan sentir la seva veu i que han decidit no callar més. Perquè les dones abans callàvem, però ara ja no callarem més, i menys davant d'aquest menyspreu que els senyors de VOX tenen cap a les dones i cap a les víctimes de violència sexual, de violència masclista. Prou de menysprear les víctimes.

Per tot això, senyor Macián, prou d'utilitzar dades falses, prou de crear relats falsos i prou de menysprear les víctimes. Ja n'hi ha prou de vincular la immigració amb la delinqüència, ja n'hi ha prou de vincular immigració amb inseguretat i agressions.

I per això, per combatre aquestes falsedats, des de Junts per Catalunya defensem dues coses: per una banda, gestionar la immigració des de Catalunya per fomentar una bona integració i la cohesió social, i, per altra banda, per escoltar les dones, per empoderar les dones, per protegir les dones, per combatre la violència de gènere.

Com els deia al principi, la millor manera de combatre un problema és entendre'l bé, i amb aquesta moció VOX demostra que ni vol entendre ni vol comprendre la realitat, sinó que vol, com sempre, doncs, alimentar la por i dividir la societat. Però els pararem els peus; des de Junts per Catalunya escoltarem i donarem veu a les dones per erradicar d'una vegada per totes la violència sexual, la violència masclista.

I per tot això votarem «no» a la seva moció.

Gràcies.

El president

A continuació, per fixar la posició del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyora Tània Verge Mestre.

Tània Verge Mestre

Gràcies, president. Consellera, diputades i diputats... Gràcies, diputada, per haver explicat de manera molt pedagògica com s'explica l'increment de les agressions sexuals. Jo seré una mica més directa i dura.

Amb mocions com aquesta, l'extrema dreta demostra que són un «punyetero» frau. Són un frau. Pretenen fer creure que els preocupen les agressions sexuals, però com de gran és el menyspreu que mostren cap a les víctimes que ni tan sols han escoltat el clam del carrer, que és que la vergonya canviï de bàndol. I avui la vergonya és seva.

Són el partit que nega les violències masclistes. Són el partit que allà on ha governat retalla en polítiques d'igualtat, que són les que gestionen i financen els serveis d'atenció a les víctimes de violència masclista. Voten en contra de les lleis que combaten les violències masclistes, incloent-hi les violències sexuals. Són els que s'oposen a investigar les violències sexuals comeses contra infants en el si de l'Església catòlica. S'oposen a impartir educació sexual, quan és una eina fonamental de prevenció de les violències sexuals. Hipòcrites.

Són el partit que es nega a signar la declaració de compromís d'aquest Parlament contra l'assetjament sexual. Els fa por que en el seu partit hi hagi agressors sexuals o què? (*Alguns aplaudiments.*) Perquè pel que hem llegit –i aquí torno a emfatitzar, *fastigosament hipòcrites*– són el partit que sembla una agència de col·locació de maltractadors i agressors a les seves files, perquè en premsa hem pogut llegir: «VOX porta un diputat al Congrés» –o «ha portat», eh?–..., un diputat al Congrés, un senador, un alt càrrec de la Generalitat del País Valencià, el líder de VOX a Lleida, el candidat a l'alcaldia de Benidorm, un regidor a Badajoz i uns quants altres de pobles més petits, tots ells condemnats per violència masclista. (*Aplaudiments.*) Això sí, tots ells molt espanyols, però molt: DNI, polsereta, no sé si amb *aguilucho* o sense, probablement amb una foto d'Abascal en mode Cid Campeador a la tauleta de nit...

No acceptem ni una punyetera lliçó de l'extrema dreta, ni una; condemnats, no?..., com a agència de col·locació de condemnats per violència masclista.

I ara escolti també amb atenció per què han augmentat les denúncies. Vostè es preguntava, sorprenentment, amb una gran mostra d'estupidesa supina: «Són tan diferents el país o les dones del 16 al 17 cap aquí?» Doncs no sé en quina Terra viuen vostès, com a planeta –que a vegades se'ls hi ha de recordar també, fins i tot, que no és plana–, perquè el Me Too s'inicia el 2017. I repercuteix a tot arreu del món, també aquí: «Cuéntalo», «Germana, jo et crec», les mobilitzacions massives contra la revictimització en seu judicial...

I és que les dones, i gràcies al moviment feminista, hem deixat de normalitzar les violències sexuals. Les identifiquem millor, ens sentim més acompanyades també pel conjunt de la societat, malgrat que encara alguns jutges o els partits d'extrema dreta segueixin revictimitzant les dones. I només cal que escoltin la denúncia pública d'aquests dies de moltes dones en l'àmbit del periodisme, en que si s'estan denunciant ara és perquè ara senten que hi ha el context per poder-ho denunciar malgrat que no puguin presentar, moltes d'elles, una denúncia penal perquè els fets hauran prescrit.

I dos: novament, per què del 2016 ençà? És que del 2016 ençà a Catalunya s'han més que doblat els serveis d'atenció a les víctimes. Es va passar, el 2016, de vuit serveis d'intervenció especialitzada, el SIE, actualment a vint. La legislatura passada es va crear també el servei d'intervenció en crisis, que dona cobertura presencial les vint-i-quatre hores a tot el país, i tots aquests serveis atenen també les violències sexuals. Es van fer també nous protocols per àmbits que no en tenien. Es va reforçar la coordinació entre departaments i entre institucions. Es va dotar de més efectius la Unitat Central d'Agressions Sexuals de Mossos d'Esquadra, la Unitat de Suport a l'Alumnat en Situació de Violència. Es van desplegar les Barnahus a totes les vegueries, que també atenen les violències sexuals patides per xiquetes i xiquets. I, oh, sorpresa!, Catalunya és el territori de l'Estat que destina més recursos i que té més serveis d'atenció desplegats.

I hi torno: només des de l'estupidesa més supina, des de la hipocresia màxima, es podria plantejar que, a més recursos per a les polítiques d'igualtat i d'abordatge de les violències masclistes, es produiran més agressions sexuals, quan, a més serveis disponibles, el que hi ha són més denúncies interposades, perquè les dones se senten més acompanyades.

No els importen les nostres vides. No tolerem la seva xenofòbia i la seva islamofòbia. En nom de les dones, «no». I aquí, com està passant arreu del món, la gran majoria de dones estem sent mur de contenció contra l'extrema dreta, aturant el seu avenç electoral i desemmascarant les seves mentides i campanyes d'odi, portin bandera espanyola o portin estelada –perquè Aliança Catalana presenta exactament el mateix que vostès simplement traduït al català.

I Najat, companya, no passaran.

El president

Gràcies, senyora diputada. I a continuació, per fixar la posició del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora María Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyor president. Honorables consellers, senyores i senyors diputats, bon dia a tothom. Hoy, señor Macián, nos presenta, en nombre de su grupo parlamentario, una moción sobre el aumento de violaciones en Cataluña. Y es que es verdad, la violencia sexual es uno de los problemas más serios que afectan a las mujeres en España, y es necesario actuar de manera firme y eficaz contra este tipo de delitos.

Desgraciadamente, Cataluña sufre de un problema de seguridad en general, pero en especial, y de manera muy significativa, destaca el incesante aumento de los de-

litos contra la libertad sexual de la mujer. Este tipo de agresiones mina la dignidad de la mujer afectando no solo a su integridad física, sino también a su integridad psíquica.

Las cifras todos las conocemos, y yo no voy a entrar. No nos acompañan, todo lo contrario. Cada año aumenta de manera incesante el número de violaciones y también el resto de delitos contra la libertad sexual. Y vuelvo a decirlo: Cataluña lidera el *ranking* español, y son datos, datos objetivos, datos del balance de criminalidad del año 2024 presentado por el Ministerio del Interior. Aumentan además los delitos más graves, las agresiones sexuales con penetración. Doce delitos contra la libertad sexual se cometen en Cataluña cada día –doce.

Todos ustedes saben que la seguridad es uno de los problemas que más preocupa y ocupa al Partido Popular; no en vano nuestra primera interpelación de esta legislatura fue precisamente sobre seguridad ciudadana o, mejor dicho, sobre la inseguridad ciudadana que vivimos los catalanes. Pese al trabajo y al esfuerzo..., y además aprovecho para trasladar nuestro agradecimiento a las fuerzas y cuerpos de seguridad: los Mossos d'Esquadra, la Policía Nacional, la Guardia Civil, las policías locales, la Guardia Urbana en Barcelona, cada uno con las competencias que tienen atribuidas. Los datos que reflejan las estadísticas no paran de aumentar.

En lugar de poner más policías en la calle, ¿con qué nos encontramos? Con que el Gobierno de la Generalitat acaba haciendo todo lo contrario, sacándolos de las calles para que pasen a controlar la frontera, puertos y aeropuertos, funciones que ya hacen otros cuerpos policiales. Ayer se lo dijo nuestro portavoz, el señor Juan Fernández, en la sesión de control: en lugar de pedir a más agentes de la Guardia Civil y de la Policía Nacional, el Gobierno de la Generalitat prepara su desmantelamiento siguiendo las órdenes que les llegan de Waterloo.

Ustedes además recordarán que, hace escasamente un año, una encuesta del Centro de Estudios de Opinión nos ofrecía unos datos muy preocupantes: siete de cada diez mujeres aseguraban que tienen miedo de sufrir una agresión sexual cuando van solas por la calle, por la calle de noche, y entre las más jóvenes la percepción del miedo todavía aumentada más. Y ante esta situación es obligado actuar. Además, actuar de manera transversal; eso quiere decir implicar a todos los departamentos del Gobierno de la Generalitat.

Entrando ya en otros aspectos que se presentan en la moción, es obvio que debe existir un diagnóstico. Lo ha dicho otro diputado hablando de otro tema, es verdad, pero decía que había que detectar los problemas para poder actuar sobre ellos, ¿no? Entonces, ha de existir un diagnóstico, y este ha de empezar con el análisis de los problemas. Y conocer el origen de los agresores, aunque no les guste oírlo, es importante para poder aplicar medidas, porque son medidas transversales, que competen a todos los departamentos. Y existen países en los que en pleno siglo XXI el respeto y la consideración de igualdad hacia la mujer están en las antípodas de los valores occidentales, y trasladan esas conductas cuando llegan a España.

Y nadie se puede poner de perfil cuando no se respetan los derechos fundamentales de las mujeres, porque si hay un problema estructural hay que decirlo y atacarlo. Y le recomiendo que para ello lean –es un informe suyo, del Ministerio del Interior– el informe *Violencia sexual ejercida en grupo*, publicado por la Secretaría de Estado de Seguridad. Verán que ofrece datos muy relevantes y además muy interesantes. Léanlo, por favor.

Voy acabando, porque veo que me quedo sin tiempo. Miren, sin seguridad no hay libertad, y sin seguridad jurídica tampoco. Y resulta que los que se erigen en el Gobierno más feminista siguen aprobando leyes totalmente lesivas para los intereses de las mujeres, como es la ley del «sí es sí». Y no será porque no se lo dijéramos y se lo advirtiéramos en todos los trámites parlamentarios tanto en el Congreso como en el Senado. Pero ustedes a la suya, lo que tocaba era contentar a sus socios de gobierno, feministas de pancarta, nada más. Y a fecha de hoy más de 1.230 agresores

sexuales han visto rebajada su condena y más de 120 agresores sexuales han sido excarcelados.

Las leyes que ustedes aprobaron tienen graves consecuencias, sin que nadie dimitiera. ¿Se pueden imaginar –y acabo– lo que fue y seguirá siendo para esas mujeres que vieron excarcelados a sus agresores o que se les rebajaban las condenas? ¿Se lo imaginan, volverse a ver víctima otra vez?

Señores diputados socialistas, bancada de la izquierda, menos *apps* que son un fracaso, como la del MeToca, que ha costado doscientos mil euros (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), y más seguridad en las calles y más seguridad jurídica. Esto es lo que pedimos las mujeres.

Muchas gracias.

El president

A continuació, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, president. Consellers, consellers, diputats, diputades... Avui tenim una nova moció de l'extrema dreta que, en lloc de tractar de buscar solucions a greus problemes que té la nostra societat, el que fa és aprofitar per proclamar consignes d'odi i també per atacar la nostra cohesió social. Vagin amb compte, no sigui que algun dia algun dels seus acabi dient que els migrants es mengen mascotes. Ves a saber què passaria.

I és que vostès han passat de la criminologia de Lombroso, del segle XIX, que defensava que hi havia característiques físiques en els delinqüents –com tenir el crani més petit o el front enfonsat– a la criminologia de VOX o d'Aliança Catalana, en la que sempre s'explica la delinqüència, que és perquè les persones no tenen la nacionalitat espanyola.

Només han passat més de cent anys entre, potser, els dos corrents de la criminologia que més s'assemblen per les seves conclusions simplistes. I és que, mirin, la criminologia és una matèria molt complexa, amb moltes arestes, amb respostes diverses, i que cal estudiar de manera rigorosa. I clar, vostès, ni rigor ni complexitat, i molt menys buscar solucions per a resoldre els problemes de la nostra societat, també el de la inseguretat.

L'extrema dreta està intentant fer creure que la situació d'inseguretat a Catalunya és completament pitjor ara que mai. Estem en el pitjor moment de seguretat de la nostra història, no? Doncs és que no és cert. Tenim evidentment dades que no són bones. Segurament que s'hagin estabilitzat l'any 2024 i que esperem que comencin a baixar les dades..., segur que no els hi va bé a vostès, però hem de tenir en compte que les dades han anat pujant des del 2023 fins al 2024, però, per exemple, la taxa de criminalitat és més baixa que la que hi havia els anys 2010 i 2013. És que sembla que ara estem en aquest moment en el que mai havia passat el que estem vivint ara, i no és així, sinó que crec que hem de ser molt més rigorosos.

Per exemple, en homicidis: se'n van produir 96 el 2010 i el 2024 se n'han produït 69; s'han reduït, podríem dir, un vint-i-vuit per cent. No ens hem de quedar amb això. S'ha d'evitar que hi hagi cap mena d'homicidi, evidentment, però lo que no es pot fer sempre és fer servir les dades per generar alarmisme. Així mateix, han difós que a Catalunya l'índex és de setze agressions sexuals per cada cent mil habitants, quan l'Institut Nacional d'Estadística i el Ministeri de l'Interior ens demostren que la taxa real és de set a nou casos per cada cent mil habitants, xifres que es troben en línia amb comunitats com Madrid, la Comunitat Valenciana o fins i tot Múrcia.

I sí, efectivament, la denúncia dels delictes sexuals ha crescut un 125 per cent en l'última dècada a Catalunya. Les xifres dibuixen una corba ascendent des del 2014, quan es van denunciar 1.694 casos, fins als 3.822 de l'any passat. I, efectivament, no s'ha de produir cap d'ells, però les solucions en cap cas van per on plantegen. Aquest

augment, que representa un augment significatiu, respon en gran mesura a la major sensibilització, a la millora dels canals de denúncia, a la millora de les polítiques públiques que s'han fet, tal com també han plantejat altres grups parlamentaris, en aquest sentit.

Cal tenir en compte un concepte bàsic de la criminologia. No és el mateix el delictes conegut que el delictes que s'ha produït. En ocasions hi han delictes en els que hi ha infradenúncia i els mecanismes dels que ens hem dotat com a societat han fet aflorar gran part de les denúncies que abans no arribaven.

I també una qüestió molt clara que crec que perden de vista, que és que moltes d'aquestes situacions d'agressió sexual es produeixen en entorns de confiança de les persones afectades o de les víctimes o les supervivents de la violència sexual, com en vulguem dir. I és que s'estan denunciant molts més delictes de violència sexual que fa anys, i això és fruit del moviment feminista, és fruit de la feina que ha fet l'última dècada per fer aflorar aquestes situacions.

Cal continuar treballant per acabar amb la xacra que suposen les violències masclistes i concretament les violències sexuals, però no facin servir de manera manipulada les dades per a sembrar l'odi entre la ciutadania. I més encara quan sempre són vostès els primers a qüestionar les dones que denuncien violència sexual de manera pública.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. El Grup Parlamentari de la CUP ha renunciat al seu torn. I, en darrera instància, per fixar posició té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Elena Díaz Torrevejano.

Elena Díaz Torrevejano

Bé; gràcies, president. Conselleres, conseller, diputats, diputades... Avui tornem a presenciar, una vegada més, com l'extrema dreta manipula la realitat per perpetuar els seus prejudicis racistes i masclistes. Ho fan nodrint-se d'informació falsa, de suposats estudis finançats per organitzacions que no tenen cap interès en la veritat. I quan ni tan sols troben aquestes fonts esbiaixades, que tant els agraden a vostès, s'encarreguen de crear els seus propis *bulos*, com van fer amb la nacionalitat de la «manada» de Manresa.

Vostès són grans negacionistes dels problemes globals i dels problemes estructurals, i només reaccionen quan es donen les conseqüències més greus d'aquest sistema, pretenent, a més a més, venir aquí avui a donar-nos lliçons.

Respecte a la seva moció, no negarem la realitat; en els darrers anys hi ha hagut un increment de denúncies per agressions sexuals, i això ens preocupa, i molt, però aquest és un problema greu, complex i que mereix ser abordat amb rigor. Cal reconèixer que descobrir les causes reals d'aquest increment no és fàcil. Es tracta d'un fet multicausal. Sabem que s'ha fet molta pedagogia i que estem enmig d'un canvi de paradigma que ha fet reduir la tolerància social i ha fet que es comenci a trencar el silenci.

També sabem que hi ha factors determinants com la manca d'una educació afectivosexual de qualitat i una falta de consciència sobre el consentiment i el desig, que, sumades a l'onada de masclisme que es propaga a les xarxes socials i la normalització de la pornografia extrema des de la infància, poden fomentar un augment de les violències sexuals.

Però, saben què sí que s'ha demostrat? Que no hi ha una relació causa-efecte entre l'augment de la immigració i l'increment de les denúncies per agressió sexual. Ho diuen les dades: més del seixanta-set per cent dels detinguts per violacions a Espanya són de nacionalitat espanyola. Vostès ho saben, però els interessa més difondre informació falsa per consolidar prejudicis i expandir la seva narrativa de l'odi.

A VOX no els importa la realitat, ni tampoc els importa realment la seguretat de les dones. Quina mena de defensa de les dones fan aquells que neguen la violència masclista i posen el focus en les denúncies falses, que representen només el 0,001 per cent? O que volen derogar la Llei 10/2022, de garantia integral de la llibertat sexual, o que qualifiquen de «chiringuitos» totes les iniciatives que busquen combatre la violència i la desigualtat estructural que pateixen les dones? O que s'oposen a la coeducació i a l'educació afectivosexual, que pretenen construir relacions lliures dels estereotips sexistes que fomenten la violència i que pretenen orientar els joves davant la pornografia?

En aquesta moció es mostren molt preocupats perquè es pugui definir un perfil d'agressor. I saben quin és el denominador comú de tots els agressors sexuals i que vostès ni tan sols mencionen en la seva moció? Que tots són homes. Que no és el mateix, he de dir, que tots els homes són agressors sexuals. Nosaltres ni generalitzem ni criminalitzem, com fan vostès. La realitat és que el vuitanta per cent de les dones han estat víctimes de violència sexual, i en sis de cada deu casos l'agressor és un home conegut per la víctima.

Vostès no defensen les dones. El que fan és instaurar un discurs d'odi i por, fent creure que l'únic problema de tot això és l'origen dels agressors. Les violències sexuals són una forma de dominació, i aquesta no depèn de l'origen ètnic o nacional, sinó de la construcció social i cultural del gènere.

I si algú ha demostrat formar part d'aquest sistema heteropatriarcal que perpetua la violència contra les dones són vostès. Ho han fet en infinitat d'ocasions, i només els hi posaré dos exemples: ho van fer quan van qualificar la sentència de la «manada» a Pamplona com una sentència dictada per una turba feminista supremacista, o ho van fer també quan van definir com una «cacería mediática» el cas de Rubiales i van dir «esto se va de madre» davant d'un petó no consentit.

Amb aquests actes, vostès exerceixen violència contra les dones, i ho fan de manera pública i descarada. Vostès no són part de la solució, vostès són part del problema. I no pararem fins que la seva misogínia, el seu racisme i la seva manipulació de la realitat i de les dades siguin desemmascarats i combatuts amb la mateixa contundència amb la qual vostès intenten dividir la societat, generar odi i confrontació.

Gràcies.

El president

Per tal de pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Gracias, presidente. Bien, la realidad es innegable, aunque ustedes la intenten tapar. El aumento brutal de las agresiones y de las violaciones viene de la mano de esa inmigración procedente de países que denigran a la mujer y a los que ustedes han abierto las puertas de nuestra casa. Y no es una cuestión de nacionalidad ni de color de piel, es una cuestión de origen y de cultura.

Señora de Junts, los datos no son falsos: veintiséis de los veintinueve condenados, datos de la consejería, datos de los Mossos d'Esquadra..., cincuenta por ciento de los delitos sexuales los cometen extranjeros. Son en Cataluña el 17,1 por ciento, haga usted la regla de tres. Mire, dice usted que ahora se denuncia más. Efectivamente, se denuncia más –ya lo dije en la interpelación– que en los años ochenta, no que en el 2017. Lo que ha crecido desde el 2017 es la invasión migratoria que sufrimos en Cataluña.

Y, mire, señora Tània Verge, hable usted con el señor Salvadó, con el señor Lluís Salvadó, que elegía a las candidatas por..., ya sabemos por qué las elegía. (*Remor de veus.*)

Y, mire, condenado el líder de Esquerra Republicana en Castellbisbal por pedofilia y corrupción de menores; seis años y medio de prisión para un concejal de Es-

guerra Republicana en Cubelles por pederastia; concejal de Esquerra Republicana en la Seu d'Urgell detenido por formar parte de una red en internet que distribuía pornografía infantil; condenado a veintisiete años de prisión excargo de Esquerra Republicana, Pere Nolasc, por acoso a trece menores. Hombre, mire usted un poquito en su casa –mire usted un poquito en su casa. (*Alguns aplaudiments.*)

Pero eso no es lo importante. Lo importante es qué hizo usted para proteger a la niña de Badalona, del Màgic de Badalona, y a su familia. ¿Qué hizo usted como consejera de Feminisme? No hizo absolutamente nada, señora Verge. No hizo absolutamente nada. (*Alguns aplaudiments.*)

Y, mire, a los señores de Comunes, hay que derogar el bodrio legislativo que aprobaron Pam, Irene y la patulea de incompetentes que estaban al frente del Ministerio del Interior, en fin, todas las compañeras de su partido, porque gracias a ustedes y a ese bodrio legislativo se han liberado un montón de violadores a las calles. Y les digo más: hablando todos de La Manada de Pamplona, efectivamente, ¿saben qué ha pedido el Prenda, el famoso Prenda, anteayer? Que se le rebaje también la condena gracias a la ley que aprobaron ustedes en el Congreso.

Muchísimas gracias.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt vintè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la posició i les actuacions del Departament d'Unió Europea i Acció Exterior davant el retrocés de la democràcia i de la garantia de drets al món

302-00051/15

El dinovè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la posició i les actuacions del Departament d'Unió Europea i Acció Exterior davant el retrocés de la democràcia i de la garantia de drets al món. És presentada pel Grup Parlamentari Comuns, i per exposar-la té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Crec que aquesta moció és segurament més pertinent que mai, després de sentir les barbaritats que acabem de sentir. I, de fet, si portem aquesta moció és justament per fer front als discursos d'odi que sentim aquí a Catalunya, a l'Estat espanyol i a tot el món.

Fa quinze dies des que vam fer la interpellació al conseller i reflexionàvem sobre aquest retrocés democràtic que estem vivint a Europa, a Estats Units, al món, i que alguns intenten que el visquem també a Catalunya i a Espanya; de l'emergència i l'arribada al poder de partits d'ultradreta i de forces antidemocràtiques, de forces antidrets. I des de llavors només podem dir que els fets han continuat certificant aquesta preocupació i aquesta tendència en una escalada que probablement no té cap precedent des de la fi de la Guerra Freda.

En aquests quinze dies, Trump ha desconegut el paper del Tribunal Penal Internacional de la Haia, ha rebut Benjamin Netanyahu –sobre el qual hi ha una ordre de detenció internacional– i ha fet una ordre executiva per perseguir els investigadors i el personal del Tribunal Penal Internacional si afecten interessos d'Estats Units o dels seus aliats, com Israel.

Giorgia Meloni no ha trigat en donar-li suport, Orbán ja ho havia fet –és veritat que no va tenir tanta transcendència, perquè Hongria no és Estats Units–, i tot això mentre Trump afirma que el que s'ha de fer és buidar la franja de Gaza de palestins per fer «resorts» turístics i amenaça Jordània i Egipte amb retirar-los tot l'ajut si no

acullen el milió i mig de palestins que Trump pretén fer fora de casa seva, de la seva terra. Aprofito també per fer una crida a tots els diputats i diputades que estan per la defensa dels drets i la democràcia a participar avui a la concentració convocada a les set de la tarda davant de la seu de la Unió Europea per denunciar aquest intent de genocidi i extermini, ara ja amb l'aval dels Estats Units.

I tot això –i ens ho hem de poder dir– sense que la Unió Europea hi tingui pràcticament cap paper més enllà d'alguns discursos i algunes reaccions del que podríem qualificar jo diria que de lleugera protesta i indignació.

És evident que en aquest nou ordre internacional –que sentíem, per exemple, que avui deia el Rafael Vilasanjuan de l'ISGlobal...–, en aquest nou ordre mundial que s'està configurant, que canvia les regles i canvia les aliances del que hem viscut pràcticament des de la fi de la Segona Guerra Mundial, aquí Catalunya ha de tenir un paper també. I això és el que pretén, d'alguna manera, la moció que avui els hi presentem: definir quin és el paper, quina és l'estratègia i quin és el rol que han de jugar Catalunya i la societat catalana en aquest nou ordre mundial i en aquest preocupant retrocés democràtic que estem veient a nivell internacional.

El que fa aquesta moció és demanar que les forces democràtiques d'aquest Parlament es posicionin davant aquest escenari internacional. Som conscients que des d'aquí potser no li farem ni pessigolles, al senyor Trump, però creiem que és necessari. És important que el lloc on hi ha la sobirania del poble de Catalunya es posi-cioni i demani actuació i demani intervenir; que condemni les ingerències democràtiques que els magnats tecnològics estan fent a les democràcies, que es creuen que poden posseir i dirigir el món a través de les xarxes, que compren aquelles tecnologies que els hi són rebels, com OpenAI, que intenten de totes les maneres estendre els discursos d'odi.

Acabem de veure un estudi de la Universitat de Califòrnia que una de les coses que constata és que des que Elon Musk va comprar la xarxa Twitter, i ara X, els discursos d'odi i els discursos falsos han augmentat un cinquanta per cent. Per tant, crec que és evident que és un mecanisme claríssimament a disposició de que s'estenguin discursos d'odi com els que sentim, malauradament, en aquest Parlament dia sí dia també, sigui en català, sigui en castellà.

Demanem també que Catalunya actuï a través de les seves institucions i a través de les seves eines d'acció exterior –que les té, que té un estatut que li reconeix competències en acció exterior–; que actuï i que intervingui en les institucions internacionals, en les institucions multilaterals i de la Unió Europea; que agafi un paper decisiu i proactiu per frenar aquest retrocés democràtic; que defensï i doni suport als organismes de la Unió Europea i de les Nacions Unides que defensen els drets humans; que doni suport incondicional al Tribunal Penal Internacional de la Haia, al que fa; que utilitzi les seves eines, com la cooperació al desenvolupament, per enfortir la construcció d'aquesta justícia global; que utilitzi les seves eines per enfortir i reconèixer el Consell Català de Foment de la Pau, la construcció d'un pla de país de pau i també la celebració del Fòrum per la Pau a Catalunya aquest 2025.

El que nosaltres volem –i demanem que aquest Parlament s'hi posi-cioni– és que Catalunya es converteixi en un referent europeu de lluita pels drets humans, de lluita per la defensa d'una justícia global i de la defensa i garantia dels drets humans arreu i per a tothom.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Hi ha dos grups que hi han presentat esmenes. En primer terme, per exposar-les davant del Ple, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units, el diputat senyor Alberto Bondesio Martínez.

Alberto Bondesio Martínez

Gràcies, president. Diputades, diputats, membres del Govern... «Permetem les acusacions de “malaltia mental” o “anormalitat” quan els insults es basen en el gènere o l'orientació sexual.» Aquest, companyes i companys, és el 9.2 del codi de conducta de l'empresa Meta, de Zuckerberg.

El Nobel d'economia Joseph Stiglitz afirmava fa uns dies que als multimilionaris tecnològics com Elon Musk i Mark Zuckerberg els hi manquen valors morals i tenen més eines de propaganda que els nazis. I, malauradament, el premi Nobel té raó: quan aquests multimilionaris afirmen que no moderaran cap contingut per evitar conductes d'odi, ho fan; quan aquests milionaris afirmen que poden guanyar més diners, ho fan, i si per a això han de difondre informació errònia i no verificada, ho fan també.

Diputades i diputats, vivim en un món en què els valors democràtics es veuen amenaçats per populismes i extremismes. I aquest Parlament no només ha de posicionar-se al respecte; aquest Parlament ha d'assumir la seva corresponsabilitat en com protegir la democràcia, els valors democràtics, la llibertat, l'estat de dret i el dret a la informació veraç de les catalanes i els catalans.

El Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar vol agrair al Grup dels Comuns aquesta moció, que –ja els hi avanço– votarem a favor de tots els seus punts. Agraïm també l'esforç per acceptar les nostres esmenes i les transaccions.

La responsabilitat que la majoria de grups de la cambra tenim en preservar i defensar les nostres democràcies ha de ser sustentada en el rigor, l'entesa i el compromís per arribar a amplis consensos per defensar allò que tants anys i tantes lluites ens ha costat: la llibertat, els drets humans i la democràcia. Ho he assenyalat en diverses ocasions: Europa és una excepció democràtica de drets humans i de benestar en el món; Europa és una part del només vuit per cent de la població mundial que viu en democràcia, on Espanya és una de les vint-i-quatre democràcies plenes del món, segons l'Economist Intelligence.

Aquesta excepció democràtica està amenaçada, com diuen els punts 1 i 2 de la moció. Les ingerències en la nostra democràcia per règims autoritaris i moviments reaccionaris, recolzats per poderosos multimilionaris que fan salutacions feixistes, són alarmants.

I davant d'aquesta alarma hem d'actuar. Hem d'actuar per aplicar la llei de serveis digitals europea, per regular els intermediaris i les plataformes en línia i per protegir els drets fonamentals i la informació veraç de la ciutadania, com recullen els punts 3 i 6. Hem d'actuar per definir polítiques de promoció de la pau i de la justícia social global, com recullen els punts 7, 8, 9 i 10 de la moció.

I, finalment, diputades i diputats, aquest Parlament i el Govern de Catalunya han d'actuar per protegir la nostra democràcia. La democràcia és de la ciutadania, i no podem permetre que caigui en desinformació; desinformació i propagació de discursos d'odi en mans de multimilionaris aliats amb populistes, la Internacional neofeixista i governs autoritaris.

Els hi faré, però, un espòiler del que passarà ara, després de la meva intervenció. Ara escoltaran vomitius supremacismes racials, ara escoltaran falses afirmacions contra les dones, ara escoltaran mofes contra el col·lectiu LGTBI, ara escoltaran deshumanitzades falsedats contra persones migrades. Aquests discursos d'odi retornen a les xarxes socials, però també en aquest Parlament.

Un altre espòiler: ara escoltaran una falsa dicotomia entre llibertat i intervencionisme, que estem contra la llibertat d'expressió. Mirin, llibertat d'expressió sí, però llibertat per mentir i difamar no. (*Alguns aplaudiments.*) Perquè –darrer espòiler– molts dels grups que parlaran de llibertat són els que reben els recursos i els relats d'aquests moviments neofeixistes i populistes per desestabilitzar Europa i Catalunya: grans admiradors trumpistes, petits aprenents d'Elon Musk que també fan salutacions feixistes, petits aficionats de Zuckerberg.

Acabo tornant a la conducta de l'empresa Meta, a aquestes noves normes. Llegixo textualment: «A vegades les persones empren un llenguatge que incita a l'exclusió, com quan es tracten els drets de les persones transgènere, la immigració o l'homosexualitat. Les nostres polítiques s'han concebut per acollir aquest tipus de discursos.» Doncs saben què? Que les nostres polítiques i el nostre marc democràtic s'han concebut per evitar aquests discursos d'odi, per defensar la llibertat, per defensar la democràcia i en contra de la desinformació.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. I ara, per defensar les esmenes el Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Francesc de Dalmales i Thió. *(Pausa.)* Dalmales, eh?, amb essa sonora, la paraula.

Francesc de Dalmales i Thió

Gràcies, president. Conseller, diputades, diputats... És curiós que ha coincidit aquesta moció..., i, si m'ho permeteu, recordar que si hi ha dos característiques que identifiquen la presidenta Borràs són el seu somriure tossut i la seva determinació, també tossuda, per la independència de Catalunya. Deixar clar des d'aquest faristol que l'acompanyarem, que estem al seu costat per lluitar per la independència de Catalunya i perquè pugui mantenir aquest somriure. Gràcies. *(Alguns aplaudiments.)*

Sabeu, els Comuns, que tradicionalment us hem retret des de l'independentisme la vostra equidistància quan hi havien episodis de repressió a Catalunya. I cal dir que amb aquesta moció no ho heu fet, sinó que heu triat la banda, la banda d'amagar la repressió espanyola.

Perquè hi ha una banda –que nosaltres l'hem repetit contínuament–..., i és que ens preocupa molt la situació global i la situació continental. Ens preocupa que hi ha una alineació inèdita encara entre els Estats Units, la Rússia, Xina, Turquia. També a nivell continental veiem mig Parlament Europeu que està en contra dels principis fundacionals de les institucions europees, i això ens preocupa molt. Per tant, podríem estar d'acord amb aquesta anàlisi, però no existeixen els dolents perfectes, com a les pel·lícules de Walt Disney. I el que vostès fan és, utilitzant aquesta extrema dreta global, excusar tota la resta, excusar tots aquells estats que, tot i no considerar-se tampoc que formen part d'aquesta ultradreta global, fan malbé les democràcies arreu del món.

Mirin, a Catalunya no vam tenir una turba, com va passar en el Capitoli, que hi va entrar un dia. Aquí va entrar el Congrés espanyol; aquí va entrar el Senat espanyol, va tancar aquest hemicicle, va enviar tots aquests diputats que hi havia en aquell moment cap a casa. I, per tant, quan nosaltres els hi recordem i fem aquestes esmenes i vostès ens diuen que no, que no toca, es converteixen en còmplices d'aquesta repressió.

I ara ens venen avui i ens diuen que els hi preocupen molt les mentides i les *fake news*. Sabeu com va arribar a l'alcaldia de Barcelona? Gràcies a les mentides de les clavegueres de l'Estat espanyol, que va aprofitar i que va aplaudir contra l'alcaldia Trias *(alguns aplaudiments)*. I dieu que esteu molt preocupats per la ultradreta *(alguns aplaudiments)*, però sabeu com va tornar a l'Ajuntament de Barcelona? Gràcies al vot del primer deportador que hi ha hagut a Europa després de la Segona Guerra Mundial, de Manuel Valls. I no va refusar els seus vots ni va dir que no els volíeu; el que va fer és donar-li les gràcies i fer-li un petó *(alguns aplaudiments)*. Ultradreta?, segons sí, segons no.

Per tant, no podeu entendre com ens dol la vostra superficialitat política. No podeu entendre com ens dolen els dos escons buits, com ens dol l'escó buit que tenim a Europa, com ens dolen les vides trencades de l'Adri i de tots els Adris, les vides trencades de tota aquesta gent acusada injustament de CDRs.

I nosaltres no callarem, perquè callar seria tant com renunciar al nostre projecte polític. No ho farem mai. Perquè ens estimem la democràcia, perquè ens estimem els drets humans, perquè ens estimem Catalunya. I per això la volem lliure, independent, amarada de democràcia i de drets humans, lluny de maniqueïsmes.

Mireu, Shakespeare, hi ha un moment que a un dels seus personatges li fa dir «la falsedat pot ser preciosa». I és veritat, la falsedat pot ser preciosa, però no es construeix res sobre la falsedat –no es construeix res. Per tant, els hi demanem..., i sé que els hi han sabut greu alguns recordatoris que els hi hem fet, però és una dosi de realitat. Us demanem –i trobarem la manera– que accepteu les nostres esmenes, perquè és el que dona coherència a la vostra moció; si no, continuarem anant amb falsedats i continuarem sent incoherents.

Per tant, a vostès, que els hi agrada que els anomenin «radicals»..., no es quedin amb la superficialitat, vagin a l'arrel, vagin al fons, vagin al que necessitem.

I, mirin, com que em sobren encara uns segons, els hi recordaré una cosa. Avui és el Dia contra la Tortura a Euskadi. Avui és un dia per recuperar tantíssimes –tantíssimes– víctimes de la tortura que van patir al País Basc i a tants llocs de l'Estat espanyol. Saben quin és el jutge més investigat i condemnat per protegir tortures a l'Estat espanyol? És Marlaska, amb el qual vostès governen i s'asseuen cada dia a l'executiu espanyol. (*Alguns aplaudiments.*)

Lliçons, ni una; coherències, totes.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes poden fixar la seva posició. Per fer-ho, en primer terme, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Ruben Wagensberg i Ramon.

Ruben Wagensberg Ramon

Bé, canvio una mica d'òptica. (*Alguns aplaudiments.*) Imaginem-nos..., situem-nos en un extrem una mica impossible. Si això fos una premissa d'un primer capítol d'una sèrie distòpica de Netflix d'aquestes que estaven molt de moda durant el confinament i demà, doncs..., aquest primer capítol anés de que demà ens despertéssim i per art de màgia haguessin desaparegut totes les fronteres del món, no hi haguessin fronteres, què passaria? Doncs que la gent segurament podria anar amunt i avall, canviant de país.

Immediatament, per això, el que passaria és que segurament el sistema econòmic col·lapsaria, no perquè arribessin milions de persones de cop de països cap al nord global, sinó perquè el model econòmic deixaria de tenir una base d'explotació estructural. Quin sentit tindria la deslocalització de les empreses? Cap, no? Per què una empresa espanyola hauria d'anar a fabricar samarretes a l'altra punta del món? Ningú hi voldria treballar, a segons quins països, podent anar a cobrar un sou en els mateixos termes a un altre país fent la feina per un sou més just.

El que passaria, això sí, és que ja no podríem comprar possiblement una samarreta per tres euros o un mòbil per cinc-cents euros, si els treballadors que els fabriquessin poguessin exigir els mateixos drets laborals arreu del món.

Per això l'extrema dreta, potser sense saber-ho, és el «tonto» útil d'aquest sistema. Juguen un paper clau en el manteniment del sistema que treballa per reforçar la percepció i la urgència de la necessitat d'unes falses fronteres fortes, que ja existeixen, i l'odi cap a qui les penetra, quan en realitat el sistema defensa, necessita, demana que les penetrin.

Votarem a favor d'aquesta moció, i ho fem perquè compartim la preocupació pel retrocés democràtic i la necessitat d'avançar cap a drets, cap a justícia global, com a resposta. I valorem especialment la segona part del text perquè és propositiva i ofereix alternatives i camins possibles.

I aquí ve, penso, la qüestió central. Sabem que a l'extrema dreta no li agradarà aquesta segona part, és obvi. No li agradarà reforçar la cooperació internacional ni el compromís d'arribar al 0,7 per cent d'ajudes al desenvolupament ni res que tingui a veure amb el foment de la pau, ni tampoc la creació del Centre d'Empresa i Drets Humans, que vol dir avançar cap a garantir les condicions dignes i justes per als treballadors de les cadenes de subministrament globals reduint les desigualtats i, per tant, la necessitat de migrar de manera forçada.

L'extrema dreta es passa el dia dient-nos que vol menys migració, però alhora s'oposa a qualsevol mesura que abordi les causes reals d'aquesta migració forçada. I això no és en cap cas una contradicció, sinó que és la seva funció estructural, perquè l'extrema dreta no està aquí per combatre la desigualtat, sinó per protegir un sistema que la provoca perquè la necessita per poder sostenir-se. I aquí és on hem d'anar, penso: a evidenciar que no són l'alternativa al sistema, com presumeixen, sinó que només són el seu «tonto» útil.

I passa el mateix amb la migració que arriba aquí –perquè diuen que mai parlem de migració, doncs parlem-ne. Diu Manuel Delgado que les polítiques migratòries no estan pensades perquè no arribin migrants, sinó perquè els que arribin es quedin, es quedin i ho facin amb la predisposició, òbviament, d'acceptar certes condicions laborals que el model de certes indústries demana: la dificultat per obtenir papers, tres anys d'irregularitat quan arriben les persones en aquest país, la por a la deportació, el racisme desacomplexat que generen... Després de passar per tota aquesta odissea, òbviament, ningú vol marxar.

Les polítiques migratòries restrictives, repetides imatges al Mediterrani, les deportacions massives..., no serveixen per frenar en cap cas la migració, sinó per condicionar la vida de les persones que decideixen creuar-les. Indústries bàsiques per a la vida, com l'agricultura, com les cures, com la construcció, com el turisme, depenen exactament d'això.

Blanca Garcés diu que tenim la migració que generem. L'extrema dreta alimenta aquest sistema, treballa activament per mantenir un sistema on els immigrants siguin deshumanitzats, que és la condició prèvia i necessària perquè siguin explotables, vulnerables i invisibles. I perquè ho acceptem, perquè els veiem treballant al camp, perquè els veiem portar els nostres avis 24/7 per un sou de misèria. Però, per altra banda, el sistema també necessita un sud global explotat i espoliat on les empreses puguin deslocalitzar, basat en..., bé, una mica a veure amb el capítol distòpic que us comentava.

Tal com diu l'economista Gabriel Zucman, és el moment d'un replantejament radical de la política econòmica davant la globalització. La resposta als aranzels intimidatoris de Trump, de les ingerències de Trump, ha de ser una fiscalitat agressiva que posi el focus a les grans multinacionals que destrueixen el clima i als seus propietaris multimilionaris. Però Elon Musk i Donald Trump no són l'extrema dreta, són el sistema; són el sistema que necessita el «tonto» útil, que és l'extrema dreta, per sobreviure.

Aquesta moció –us dono les gràcies– crec que proposa accions concretes per abordar aquest col·lapse, i per això hi votarem a favor. I penso que, en lloc de continuar jugant en el marc de l'extrema dreta, el que hem d'explicar clarament és quin és el seu paper en el sistema que presumeixen combatre, i el seu paper no és combatre la migració, sinó que precisament és protegir el sistema que la fa inevitable. Els que treballem per combatre la migració forçada som nosaltres.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari del Partit Popular a Catalunya, i té la paraula el diputat Hugo Manchón García.

Hugo Manchón García

Gracias, vicepresidenta. Bueno, hoy los Comunes presentan una moción en la que meten amenaza a la democracia, desinformación, pluralismo informativo; también meten feminismo, lo mezclan todo con la extrema derecha... Vamos, un refrito ideológico, pero ya no engañan a nadie. Vamos a ir por partes, porque con tanta hipocresía uno no sabe por dónde empezar.

Punto uno, y ya empezamos con la hipocresía suprema. Los socialistas presentan una enmienda, una transacción, que dice –atención–: «Expresar el rechazo por el retroceso democrático en estados de la Unión Europea donde algunos gobiernos están deliberada y sistemáticamente contra el estado de derecho.» ¿Pero esto lo ha visto Pedro Sánchez? (*Alguns aplaudiments.*) ¿Se refieren al Gobierno de España?

Mire, hablan de retroceso democrático ustedes, que modifican el Código penal para beneficiar a sus socios rebajando la malversación y suprimiendo la sedición; aprueban una amnistía dictada por los propios beneficiados y acusan a los jueces de prevaricar; colocan a sus ministros y a todos los cargos del PSOE en las Instituciones –fiscalía, Tribunal Constitucional, Banco de España, CIS, Agencia Efe–; permiten que el fiscal general del Estado siga en el cargo imputado por revelación de secretos y conociéndose que ha borrado hasta dos veces los mensajes de su móvil el día que el Supremo le encauso; señalan y atacan a los jueces cuando investigan la corrupción del entorno de su presidente: que si su mano derecha, el señor Ábalos, que si el hermanísimo o hasta la mujer; y para la impunidad, ahí está la ley Begoña. ¿De verdad van a venir a hablarnos de amenazas a la democracia? Hay que tener la cara más dura que el hormigón. (*Alguns aplaudiments.*)

Miren, y ahora, señores de los Comunes, España ha caído diez puestos en el índice de corrupción. Diez. Ya estamos por detrás de Ruanda y Botsuana. ¿Les parece un éxito? ¿Este es su concepto de «progreso»?

Otra de sus menciones en la moción es sobre el pluralismo informativo. ¿En serio? ¿Ustedes? El programa electoral de Sumar proponía sancionar y expulsar a periodistas. A las horas de publicarse dijeron que era un borrador, solo. Ya. Vamos, que les pillaron. Ione Belarra, hasta hace poco una de sus aliadas, dijo que había que atar en corto a periodistas, los señalaba y los llamaba «corruptos». Y Pedro Sánchez, el número uno, llama «pseudomedios» a los que no le bailan el agua y pretenden censurarlos.

Pero es que también nos hablan ustedes de derechos humanos. ¿Recuerdan a Íñigo Errejón? No se preocupen, que lo de la lucha feminista viene luego. Les pregunto por Errejón, como se lo dije el otro día a otro de sus compañeros, porque hizo campaña con ustedes aquí en Cataluña por la señora Albiach el año pasado, y él es el que, con euforia chavista, gritó: «¡Chávez vive, la lucha sigue!» ¿Saben lo que ha significado esa lucha? Más de 7 millones de personas han huido de su país, pobreza extrema, represión y asesinatos. Pero aquí la izquierda sigue blanqueando dictaduras mientras agita la bandera de los derechos humanos. Hipocresía absoluta.

Y, ahora sí, vamos con el feminismo, que también lo mencionan en la moción. Ustedes, los campeones de la igualdad, son los impulsores de la mayor chapuza legal de la historia reciente de España, la ley del «sí es sí» (*alguns aplaudiments*), gracias a su incompetencia y la del PSOE. Más de 110 agresores sexuales han sido excarcelados y más de 1.200 han visto rebajadas sus penas. Y, después de este desastre, aún ustedes se atreven a dar lecciones de feminismo.

Y nos alertan también del peligro de la extrema derecha. Si hablamos de extremismo, no hay nada más extremista que dejar descansar la gobernabilidad de España en un partido con condenados por pertenecer a ETA entre sus filas. Cada vez que vengan a esta cámara a dar lecciones de democracia, de libertad, de estado de derecho, nos plantaremos.

Desde el Partido Popular defendemos una Unión Europea fuerte, que defienda los derechos humanos, la democracia y la libertad en los países de la unión y en todo

el mundo. Y queremos una Europa fuerte porque es defender los intereses de los europeos y tener buenas relaciones diplomáticas mundiales para evitar, por ejemplo, aranceles que golpeen a nuestros sectores. Y defender la democracia y la libertad y los derechos humanos es condenar la guerra de Putin contra Ucrania, el terrorismo de Hamás o reconocer a Edmundo González como presidente electo de Venezuela, algo que ustedes se niegan a hacer con el Partido Socialista. Y les aseguro que no nos callaremos cuando intenten colarnos un relato falso e hipócrita.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el diputat Alberto Tarradas Paneque.

Alberto Tarradas Paneque

Hoy llora la izquierda, lloran los Comunes, llora Génova, llora Ferraz, llora la COPE, llora Federico, llora La Sexta. Lloran todo el consenso mediático. Lloran, señores diputados, porque su mundo se desmorona.

Miren, mientras ustedes presentan aquí esta moción desesperada, este sábado Santiago Abascal ha reunido a los principales líderes soberanistas de toda Europa en la cumbre de Madrid, afianzando todavía más esta alianza que es Patriotas por Europa (*alguns aplaudiments*), una cumbre histórica que abre una nueva era, una nueva reconquista. Una reconquista contra la censura; una reconquista contra la inmigración ilegal y masiva; una reconquista contra las imposiciones climáticas que arruinan a nuestros agricultores; una reconquista contra el ataque a la familia, contra el globalismo que diluye nuestra identidad y nuestras naciones. Y por eso lloran. (*Alguns aplaudiments.*)

Miren, uno de los puntos claves de esta moción que presentan es su obsesión por regular las redes sociales, por perseguir a Elon Musk. Nos dicen que quieren defender la democracia, pero lo que realmente buscan es blindar su discurso oficial, es criminalizar a cualquier persona que se atreva a disentir. Yo, si fuera ingenuo, me preguntaría por qué le temen tanto a la libertad de expresión. ¿No será que su poder depende de la manipulación y la mentira? ¿No será que ustedes saben que, cuando los ciudadanos, pues, pueden opinar libremente, su relato se desmorona?

Ustedes lo que quieren es volver a aquellos tiempos en los que uno solo podía opinar si tenía el sello de aprobación de la izquierda. Pero tengo una mala noticia: esto se acabó. Los jóvenes lo saben. Esto les aterra. Y por eso lloran.

Nos hablan de la justicia global. La justicia global es la gran solución a todos los problemas del mundo. Pero les voy a decir una cosa, la justicia global es la antítesis de la justicia social.

Mientras las familias españolas apenas llegan a final de mes, ustedes desvían millones a ONGs extranjeras. Mientras los jóvenes no pueden emanciparse, ustedes quieren aumentar todavía más el presupuesto en cooperación al desarrollo. Mientras los agricultores protestan y viven asfixiados por sus políticas verdes, ustedes fomentan todavía más la llegada de productos extracomunitarios que arruinan a nuestros productores. Y a todo eso lo han llamado «multilateralismo», que no es otra cosa que la excusa perfecta de vender nuestra soberanía a las élites de Bruselas, de la ONU y de Davos. (*Alguns aplaudiments.*)

Nosotros defendemos otra vía, el bilateralismo, donde los estados cooperan según sus intereses sin rendir cuentas a organismos supranacionales, sin arrodillarse ante las ONGs, que lo único que hacen es imponernos su ideología y miseria para los ciudadanos.

Frente a su justicia global, VOX elige la justicia social. VOX elige gobernar protegiendo la soberanía, los empleos, el trabajo, la identidad, la seguridad. Lo que cada vez demandan más ciudadanos. Y por eso lloran.

Miren, la rebelión patriótica que ha tenido lugar en toda Europa no es otra cosa que el resultado de sus políticas fracasadas. Y sí, nosotros defendemos aquello que ustedes llaman «fascistas ultraconservadores», que no es otra cosa que el sentido común. Nosotros defendemos que solo hay dos sexos, un hombre y una mujer (*alguns aplaudiments*), y que cuando se juntan y se quieren mucho se crea la familia.

Nosotros defendemos las fronteras, que los estados puedan decidir quién entra y quién no. Defendemos nuestra economía, nuestros puestos de trabajo. Defendemos que Europa es cristiana y no musulmana (*alguns aplaudiments*). En definitiva, lo que defendemos es que el prado es verde y el cielo es azul, lo que saben todos los ciudadanos. Y por eso lloran.

Señores diputados, los patriotas hemos demostrado que la inmigración ilegal se puede frenar, que la propaganda de género no tiene por qué imponerse en los colegios, que es posible gobernar sin arrodillarse ante las ONGs y ante las élites extranjeras.

Y les diré una cosa: esto solo es el principio, porque por mucho que nos censuren, por mucho que nos difamen, por mucho que intenten frenar este cambio, ya es tarde. Europa ha despertado. Las naciones se revelan y su mundo se desmorona. Y por eso lloran. (*Alguns aplaudiments.*)

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, i té la paraula la diputada Laure Vega.

Laura Fernández Vega

És difícil, eh?, intervenir després dels jocs florals i el «y por eso lloran». (*Aplaudiments.*)

Miri, diputat de VOX, jo no ploro, els meus no ploren, perquè estem massa ocupats fent feina i serrant les dents. I li dic una cosa: segurament serà al revés. Haurem de riure molt quan vegem els *pijos* constituïts en víctima; que venen aquí a dir que tot el problema són les dones i tot el problema són els migrants i tot el problema és tot això, és així de trist. Però creu-me que no plorarem davant d'això que són vostès.

Ara bé, aquests dies, a les mateixes pantalles on seguíem impotents un genocidi en directe, hem vist com Trump i Netanyahu, imputat per crims de guerra, parlaven de convertir Palestina en un *resort* turístic; un *resort* turístic que obliga a desplaçar-se a tots els supervivents del genocidi. Semblaria pura maldat, i és més fàcil dir que és bogeria, però és en realitat la forma última del benefici econòmic per sobre d'allò més sagrat, la vida i la mort, la que sembla que després es la que volen defensar.

El que és Trump o Milei o Ayuso o algun dels parlamentaris que poblen aquest Ple és el que són a la política el que representa Musk a l'economia: canalla consentida, *pijos* que els hi han dit que eren especials des de petits, amb tot a l'abast, que no li donen gens de valor a la vida perquè només veuen balanços econòmics. Si hi pot haver un negoci, que s'apartin els palestins, com a Gaza; si hi pot haver un negoci, que s'aparti la gent gran, com a les residències; si hi pot haver un negoci, que s'aparti la veritat, com a Twitter; si hi pot haver un negoci, que s'aparti la vida, com Juan Roig, de Mercadona, durant la dana.

Però anem amb cura, perquè en aquest Estat i dins la minsa democràcia que volen salvaguardar, on hi hagi un negoci d'un fons voltor, que s'apartin les famílies; on hi hagi la sacrosanta unitat territorial, que s'apartin els drets polítics, i les tanques de Melilla s'han endut més vides per davant de les que s'ha endut Musk amb les *fake news*.

I, compte, els diputats de Junts, perquè, que hi hagi un estat, no treu l'extrema dreta; igual que la bandera no tapava les retallades, l'Estat no tapa el flirteig amb l'extrema dreta. Jo crec que tots hauríem de ser una miqueta més responsables quan estem en un lloc com aquest.

Perquè si Musk sembla fort avui i hem de discutir aquesta moció és també perquè s'ha permès convertir tot en negoci: la salut, les nostres cases i també la informació. Perquè tots recordem com tots els diaris obrien amb les mateixes portades

quan els empresaris ho necessitaven, blanquejant Endesa pel seu compromís verd mentre tallava la llum a qui no la podia pagar en plena crisi. I no sé si vostès se'n recorden, però jo sí: la Rosa, de vuitanta-un anys, va morir cremada viva en un incendi perquè no tenia llum. I llavors no eren *fake news* i llavors no ens preocupaven, «era el mercado, amigo», la Rosa no preocupa tant els de VOX.

«I no volem ingerències», però ja diran que és Foment del Treball si no són ingerències, quan estava en plena campanya i deia que l'infern fiscal s'havia de superar, fos per la via civil o per la penal. Perquè si s'ha impedit la democràcia i reduït a la mínima expressió de votar cada quatre anys, mentrestant, els amos d'Endesa, els voltors, el capital estranger i el Musk de torn decideixen cada dia.

I, honestament, preguntem-nos com hem arribat aquí. Perquè evidentment que ens preocupa Trump i Musk i que les dones de Rojava s'hagin de defensar soles contra la barbàrie, perquè no som idiotes i som conscients de la geopolítica. Però estem molt preocupats per les *fake news* que es difonen a Twitter i potser no ens preocupa gaire Ana Rosa Quintana semblant el pànic amb que si surts a comprar el pa et robaran la casa i t'entraran els ocupes. Potser hauríem de pensar que va una mica més enllà de lo que és Twitter. Igual que la democràcia hauria d'anar una miqueta i molt més enllà de lo que és aquest Parlament mig buit avui.

Ahir el president Illa deia: «Menys Trump, més Merkel.» M'agradaria dir-li que més Merkel és més Trump, perquè no hi ha gaire democràcia si per apujar els seus beneficis es pot provocar una inflació galopant en un país que signifiqui que l'oli d'oliva sigui pur or i que la gent només el pugui utilitzar ja per a les amanides. I això no és gens banal. Això és lo que defineix al final qui hi haurà darrere quan vulguem defensar aquesta democràcia. Perquè si algun parlamentari d'aquí..., nosaltres inclosos, perquè no he vingut a posar-me moralista. Si algú d'aquí pensa que serem nosaltres qui salvarem la democràcia, o no coneix la història o no sap ja lo que és la democràcia.

Perquè la democràcia requereix llibertat, i la llibertat és impossible si no pots saber què fas amb el treball que guanyes, si no saps ja què valen els teus diners i què val el teu treball. I no sé quins valors democràtics seran els que defensarem si cada dia estan més gastades aquelles monedes amb les que havíem de lluitar per fer-ho.

Quan dic que «més Merkel és més Trump» és perquè vam veure com se segrestaven democràcies com la de Grècia quan es deia que no es volia pagar el deute. I que en aquest país es va voler defensar la democràcia ocupant places i rodejant aquest Parlament i es va apallissar a qui ho intentava. I es va voler defensar la democràcia amb les marees i amb les PAHs, dient que no pagaríem la crisi, i es va apallissar i s'apallissa a qui ho intenta.

I que l'extrema dreta ja va venir una vegada, i si no va vèncer ni convèncer va ser perquè teníem una altra proposta més gran i millor, no perquè diguéssim moltes vegades que aturàriem l'extrema dreta, perquè Bolonya, perquè el 15-M, perquè una república catalana. I si no volem *fake news*, caldrà treure cadenes de les jornades laborals interminables, perquè una de les coses que passen és que, evidentment, si l'únic que pots fer és tragar-te el cafè corrents mentre fas *scroll* amb el mòbil, no hi ha temps de més coses que els titulars.

Se m'acaba el temps, perquè sempre em passen aquestes coses, però m'agradaria dir-los molt breument que l'objectiu de la CUP no és frenar l'extrema dreta. L'objectiu de cap partit d'esquerres hauria de ser frenar l'extrema dreta, perquè quina tristor que haguem nascut només per frenar aquestes propostes polítiques. El nostre objectiu hauria de ser que la gent realment sigui lliure, que la llibertat no la puguin disputar ells i que vinguem aquí a tornar a fer política, perquè estigui fora de parlaments com aquest que ja no li importen a ningú.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per tancar aquest torn d'intervencions, té la paraula, per part del Grup Mixt, la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

N'hi ha que es fan dir demòcrates, però qüestionen i voldrien invalidar el resultat de les urnes cada cop que no obtenen la victòria. Acusant d'antidemòcrata o anti drets humans a tothom que no combrega amb els seus postulats, l'únic que evidencien és el seu poc respecte per la diversitat ideològica i pel lliure pensament. En aquest text fan palès el seu rebuig i desconsideració vers la voluntat popular expressada pels ciutadans de diferents països, com Estats Units, Itàlia o Polònia, en processos electorals lliures, legítims i democràtics. Saben a on no hi ha processos electorals lliures, legítims i democràtics? A Gaza, a Cuba, a Veneçuela, les regions i països que, curiosament, vostès veneren. Això és el que volen per Catalunya?

No acceptar el resultat de les urnes quan aquest resultat és contrari al que ens agradaria evidència no només un retrocés en la democràcia, com reconeixen en el titular de la seva moció, també exterioritza un deix totalitari absolutament perillós i lesiu, incompatible amb la sobirania popular que tots els aquí presents hauríem de vindicar. La democràcia no és compatible només amb la seva ideologia, senyora Segovia, vostè no en té la patent. No entendre això tan bàsic és gravíssim. Vostè i d'altres que li riuen les gracies es pensen que acusant d'antidemòcrates els opositors o denunciant-los per, suposadament, emetre discursos d'odi i notícies falses, evitaran el debat i, per tant, s'estalviaran de cercar arguments, arguments que a hores d'ara tots veiem clar que no tenen. S'equivoquen d'estratègia. Etiquetar, fer cordons sanitaris, signar falsos pactes antifeixistes per lliurar-se del debat no només posa en dubte la seva qualitat democràtica, sinó que revela una incapacitat manifesta de raonar i d'argumentar, impròpia de cap càrrec electe.

No prou contents amb isolar a qui pensa diferent, ara pretenen condemnar i sancionar xarxes socials que no poden controlar a cop de talonari. Acusen aquestes xarxes lliures i obertes a tothom de no garantir el pluralisme informatiu i la igualtat d'oportunitats en l'accés a la informació. Saben quin percentatge de temps de paraula ha tingut Aliança Catalana a TV3, malgrat representar 120.000 catalans? Un 0,10 per cent, el mateix temps que Coalición Canaria. Vostè creu que a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, que paguem entre tots, hi ha garantit el pluralisme informatiu i la igualtat d'oportunitats? No l'he vist presentar mocions al respecte. És que potser avala aquest tracte discriminatori? A Twitter tothom hi és benvingut, tothom té dret d'escriure i d'expressar-s'hi, i tot i així perceben aquest mitjà com una amenaça per a la democràcia?

Aquí l'única amenaça per a la democràcia són tots vostès, que si poguessin farien com fan Brasil, Xina o Nicaragua, i anul·larien tota aplicació contrària al Govern. Amb el seu estrafolari concepte de democràcia, qui necessita dictadures, senyora Segovia?

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per pronunciar-se ara sobre les esmenes, té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta. Deixaré el to declamatori per als propers jocs florals.

I volia començar la intervenció agraïnt les aportacions del Grup Socialistes, que segurament han enfortit i han reforçat la moció; també les intervencions de la CUP i d'Esquerra Republicana, i ignoraré bastant les intervencions de la dreta i la ultradreta, que cada vegada es distingeixen menys en aquest Parlament, sobretot perquè ja a nivell internacional la senyora Orriols vol estar amb el senyor Abascal a la mateixa

xarxa europea, amb la qual cosa demostra, una vegada més, que ultradreta ets parlis la llengua que parlis, portis la bandera que portis.

Miri, senyor Tarradas, nosaltres sí que plorem; és cert. Plorem quan quaranta mil persones moren sota les bombes a Palestina –plorem–, la majoria d'elles nens i nenes. Plorem quan milers de persones moren ofegades a la Mediterrània; sí, plorem. Plorem quan milers de persones estan sent deportades dels Estats Units, algunes d'elles veneçolans que estaven refugiats als Estats Units fugint del senyor Maduro i que els han deportat a Guantánamo; doncs fins i tot per això també plorem. Plorem, però continuem lluitant i continuem fent tot el possible per canviar-ho.

I, senyor Dalmases, s'ha d'estar molt incòmode amb la moció per utilitzar Valls com a cortina de fum per evitar parlar de Donald Trump, Elon Musk, Meloni o Orbán. S'ha d'estar molt incòmode i molt desesperat.

Miri, Espanya és una democràcia imperfecta –ho és; s'hi vulneren drets –ho és. Ho hem denunciat moltes vegades. I ara mateix el seu grup està negociant amb el meu la presentació d'una comissió d'investigació sobre Pegasus i els infiltrats. Per tant, és evident que tenim molt clar de quina banda estem. Qui potser no ho té tan clar és el seu grup, que encara no ha denunciat els crims d'humanitat a Israel, que encara..., que ha comès Israel a Palestina; encara no ho ha fet. Espanya és una democràcia imperfecta, i ho diu Amnistia Internacional, que és una organització que vos-tès escolten quan parla d'Espanya, però no quan parla d'Israel.

Però li diré una cosa: Pedro Sánchez no és Donald Trump; no és Donald Trump, ni és Giorgia Meloni, ni és Orbán. I la Yolanda Díaz, la vicepresidenta, tampoc és James Vance. I pretendre frivoltzar i ficar-ho tot al mateix calaix és frivoltzar i banalitzar el feixisme. I això és el que està fent Junts per Catalunya quan segueix l'estratègia del Partit Popular, i per evitar que l'Aliança Catalana li robi vots agafen els postulats de la ultradreta catalana. I això és molt preocupant; és molt preocupant per al seu partit, però és preocupant per a Catalunya, per al present i per al futur de Catalunya, sigui aquesta independent o no.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí, un cop substanciat el punt 20 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les prioritats en matèria educativa

302-00053/15

I passem tot seguit al punt vintè de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les prioritats en matèria educativa; presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. I per exposar-la té la paraula, en primer lloc, la diputada Irene Aragonès i Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, conselleres. Avui Esquerra Republicana portem a debat una moció que no és només un conjunt de mesures, sinó la base del model d'educació que volem per al futur del nostre país. L'educació no és una política més, és l'eix que ha de garantir la igualtat d'oportunitats, la cohesió social i el progrés. El Govern ha de prendre decisions valentes i clares. No podem quedar atrapats en la gestió del dia a dia sense cap mirada de futur. Aquesta moció planteja prioritats estratègiques com les següents.

La primera, la defensa de l'escola catalana i del model d'immersió lingüística. No hi ha debat possible. El català ha de ser la llengua vehicular i d'aprenentatge en totes les etapes educatives. Per això, no passa només per garantir l'ús dins l'aula,

sinó que també s'ha de fer en l'extraescolar i en l'esport de base. Cal actuar amb determinació davant de qualsevol ingerència judicial que pretengui modificar aquest model per raons alienes als criteris pedagògics i sociolingüístics. L'educació ha de quedar fora de qualsevol batalla, tant judicial com política.

Dos. Un sistema ben finançat és un sistema que funciona. No ens podem enganyar. Sense recursos les polítiques educatives es converteixen en un brindis al sol. Catalunya necessita arribar al sis per cent del PIB en educació per desplegar totes les mesures que la LEC ja preveu i que segueixen pendents. I això només serà possible si Catalunya disposa d'un finançament singular. No n'hi ha prou amb uns pressupostos per anar tirant –no n'hi ha prou. Necessitem gestionar íntegrament tots els nostres recursos. Demanem també un pacte de país per a l'educació 2025-2035, perquè l'educació no pot dependre dels canvis de govern.

Tres. L'educació comença des del minut zero. L'etapa zero-tres ha de ser gratuïta i universal, i ho ha de ser per llei. Sabem el que ens diuen els experts: els primers anys de vida són determinants per al desenvolupament educatiu i social de la canalla i no podem permetre que moltes dones estiguin obligades a triar entre la seva carrera professional i la cura dels fills. Per tant, aquesta mesura és educativa, és social i és feminista.

Quatre. Una escola inclusiva i equitativa. Cap infant ha de quedar enrere. Això vol dir reduir la segregació escolar, millorar la distribució equitativa de l'alumnat i reforçar l'atenció dels alumns amb necessitats educatives. I acabar definitivament amb el finançament públic als centres que segreguen per sexe. Ja ho vam fer a secundària, i ara cal completar-ho abans del 2026 a l'educació primària, per evitar que aquests concerts es renovin sis anys més. Ni un sol euro públic per a escoles que segreguen.

Cinc. Avaluació i transformació educativa. Cal reprendre la feina feta amb l'impuls de l'agència d'avaluació i amb la recuperació dels treballs del Grup Impulsor de Mesures de Millora Educativa, amb un pla estructural de suport a l'aprenentatge de la comunicació oral, de la lectura, de les matemàtiques, amb un doble objectiu: millorar els resultats acadèmics, però també reduir desigualtats.

Sis. Reduir l'abandonament escolar. Més orientació i més oportunitats. Si volem situar-nos per sota del deu per cent d'abandonament escolar, cal implementar un pla d'orientació educativa i professional, perquè molts joves abandonen per manca de referents clars sobre els seus itineraris formatius i laborals, i reforçar els programes de noves oportunitats per garantir que cap jove es quedi enrere.

Set. Transport escolar, patis oberts i benestar educatiu. Els problemes amb el transport escolar són cada vegada més greus. Ajuntaments i consells comarcals no poden fer front a costos desorbitats. I això està posant en perill un servei essencial. Cal revisar els criteris de licitació i aprovar un nou decret que garanteixi preus justos i sostenibles. Avui ens acompanyen representants del Consell Comarcal del Bages, a qui agraïm que assisteixin a aquesta sessió per fer aquesta reivindicació. Salutacions. També defensem el dret dels infants i joves a gaudir dels patis escolars, espais essencials per a l'educació i el benestar. Restringir-ne l'ús amb criteris acústics desproporcionats és limitar drets fonamentals.

I el darrer punt, el vuit. Reconeixement i dignificació de la tasca docent. L'educació de qualitat necessita docents valorats i amb bones condicions laborals. Per tant, garantir la implementació de les millores pendents que ja estan acordades, les que van des de l'equiparació entre els dos cicles d'infantil, la millora de les retribucions de la carrera professional, la consolidació del programa Sensei... (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) I acabo, presidenta.

En definitiva, presentem un full de ruta que ha de garantir un sistema educatiu fort, equitatiu i de qualitat, que dibuixi una aposta estratègica, una aposta educativa estratègica de país.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. Té la paraula ara, per defensar les esmenes presentades, en primer lloc, el Grup Parlamentari de Junts. I té la paraula la diputada Anna Feliu i Moragues.

Anna Feliu i Moragues

Moltes gràcies, vicepresidenta. Conselleres, diputats, diputades...

Ja fa molt temps que hi ha evidències de les greus mancances que té el nostre sistema educatiu. L'informe PISA de l'any passat, per exemple, ja va situar els nostres alumnes catalans a la cua d'Espanya i dels països de l'OCDE. Per aquest motiu, la legislatura passada des de Junts per Catalunya vam demanar un debat sobre educació per tal de proposar mesures que ajudessin a obtenir millors resultats. D'aquell debat van sortir diverses propostes i la creació d'un grup de professionals de l'àmbit educatiu per tal d'identificar i proposar mesures per millorar els resultats educatius a curt i a llarg termini. Cent vint-i-set pàgines amb propostes consensuades, que no sabem encara quines s'han ficat en marxa ni quina avaluació es fa de les que s'estan aplicant. Per això, estem d'acord en demanar saber quines són aquelles propostes que estan a l'agenda de la conselleria i quina valoració se'n fa.

Hi ha diversos punts, evidentment, en què estem d'acord, com que el Govern defensi el català com a llengua vehicular i el model d'immersió lingüística de qualsevol ingerència política o judicial, perquè aquest, evidentment, és el nostre model. O establir, per exemple, la gratuïtat i universalitat de l'etapa zero-tres, reforçar la lluita contra l'assetjament escolar o millorar el finançament del transport escolar. I és que aquesta moció fa moltes i diverses propostes de temes no resolts durant anys.

I, mirin, sincerament, em sorprèn, doncs, que el partit que ha governat la conselleria d'Educació de manera consecutiva des de 2018, amb el conseller Bargalló, el conseller Cambray i la consellera Simó, i que tan sols fa sis mesos que ha deixat de governar-la, presenti aquí una moció amb tanta feina per fer, perquè això tan sols demostra que durant els seus governs no van ser capaços de fer-la. Recordarem tots que quan eren a govern es vantaven de fer-ho tot tan bé: els pressupostos més expansius de la història, més recursos que mai per a educació; però l'evidència diu que tenim més problemes que mai. I ara sembla que vulguin fer veure que no han governat mai el Departament d'Educació.

Miri, hi ha accions que tan sols necessiten voluntat per fer-les i altres per a les quals, evidentment, calen recursos econòmics. I entenc que per això potser reclamen un altre cop el tema de defensar el finançament singular per a Catalunya, per poder garantir el sis per cent del PIB per a l'educació. Però els hi recordo que a l'octubre passat, en aquest hemicicle, tant Esquerra Republicana com el PSC i Comuns van aprovar demanar ja un finançament singular per a Catalunya. Ho van proposar i ho van aprovar vostès mateixos i ara ho tornen a reclamar en aquesta moció d'educació. Diria que ja és hora que s'adonin que els hi estan prenent el pèl, i algú poder s'hauria de posar una mica vermell.

Vostès van donar suport a aquest Govern, haurien de reclamar que compleixi amb els compromisos, que també són responsabilitat seva. Ni tan sols han sigut capaços d'aprovar els pressupostos. I de feina n'hi ha molta per fer –molta. I tot no poden ser anuncis, que en això ja estàvem acostumats; els anuncis s'han de portar a la pràctica. I, en aquest sentit, no disculpo pas aquesta conselleria, que també cal que ens traslladi quines són les seves prioritats, perquè tenim un sistema educatiu desorientat i, després de sis mesos de ser al Govern, encara no hem vist gaires accions concretes ni decidides ni eficaces, i fins i tot en algunes decisions que han pres han hagut de rectificar o bé tirar enrere.

Tenim un professorat cremat, que no va a treballar motivat ni a gust, perquè les circumstàncies en les que treballen són complicades, i per això creiem que se'ls ha d'ajudar. Des de Junts per Catalunya vam demanar incloure en la moció alguns

punts, que se'ns han rebutjat, i realment no ho entenem, perquè aquests punts deien que cal que el professorat recuperi el poder adquisitiu que ha perdut durant els darrers anys, que se xifra en un vint-i-cinc per cent. I aquest poder retributiu s'ha de retornar, igual com s'ha de retornar el deute dels estadiis docents o aplicar de manera efectiva el decret de la inclusiva per tal de poder reduir les ràtios i donar una mica d'aire als docents que l'atenen.

I, sobretot, cal dotar el sistema educatiu d'estabilitat normativa, és a dir, complir i desplegar amb tots els efectes la LEC, com a gran llei de país que tenim. I també volem i ens cal un govern que lideri i que no busqui excuses per no solucionar els problemes.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. A continuació, té la paraula el Grup Parlamentari del Partit Popular a Catalunya. Té la paraula el diputat Cristian Escribano Ramírez.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, vicepresidenta. Avui Esquerra Republicana ens presenta aquesta moció com si acabessin d'aterrar a la política, com si no haguessin governat Catalunya els últims anys, com si no fossin responsables directes del fracàs i el desastre educatiu que patim a Catalunya. Amb aquesta moció, Esquerra Republicana intenta fer-nos creure que té una solució als problemes que ells mateixos han creat. Però no ens enganyem, senyors d'Esquerra Republicana, qui ha estat al davant de la conselleria d'Educació mentre la qualitat de l'ensenyament s'enfonsava? Qui ha ignorat durant anys les necessitats reals dels alumnes, dels docents i de les famílies? Han sigut vostès.

Ens parlen de garantir el català com a llengua vehicular i reforçar-ne l'ús. Però, què han fet durant els últims anys? Han polititzat la llengua i han imposat l'adoctriament per sobre de la qualitat educativa; han convertit les aules en camps de batalla ideològics, mentre els nostres alumnes perdien nivell de català, de castellà i d'anglès i quedaven enrere en totes les competències bàsiques.

I ara, què és el que volen? Volen més recursos per reforçar projectes lingüístics de les famílies catalanes? Volen continuar vulnerant els drets lingüístics dels alumnes de Catalunya? Des del nostre grup parlamentari, això no els hi permetrem. Defensem un model d'immersió amb qualsevol..., sense qualsevol mena d'ingerència judicial. Vostès defensen que la justícia no es fiqui en els seus assumptes, és a dir, volen saltar-se les sentències i seguir imposant el seu model ideològic. Esquerra s'omple la boca parlant de democràcia quan els hi convé, però quan els tribunals els recorden que han de respectar els drets de tots els catalans, vostès son els primers antidemòcrates amb majúscules.

La seva obsessió amb la immersió no té res a veure amb l'educació i molt a veure amb el seu projecte de construcció nacional. El Partit Popular no permetrà que segueixin utilitzant l'escola per dividir la societat catalana.

Ens parlen d'un pacte de país per a l'educació, però amb qui volen pactar? Amb els mateixos que han ignorat sistemàticament, amb les famílies a les que han menysprejat, amb els professors que han tingut abandonats? Mentre Esquerra Republicana s'omplia la boca de grans discursos, a Catalunya faltaven docents, les infraestructures estaven en un estat deplorable i els recursos eren totalment insuficients. Aquest pacte no és més que fum per amagar la seva incompetència i incapacitat per gestionar.

I què me'n diuen, del finançament? Es posen la disfressa de víctimes per demanar un finançament singular per a Catalunya, però la realitat és que han malbaratat els diners en propaganda, en ambaixades de joguina milionàries, en «xiringuitos» per col·locar els seus amics i en estructures d'estat fracassades. No és un problema de finançament, senyors d'Esquerra Republicana; és un problema de prioritats. I Es-

guerra Republicana mai ha tingut com a prioritat l'educació de qualitat per a tots els catalans.

Mentre parlen d'inclusió i d'equitat, volen eliminar el finançament públic a aquelles escoles que diferencien per sexe o que no casen amb les seves competències ideològiques. Són tan inclusius i tan demòcrates que no respecten la llibertat de les famílies a triar quin tipus d'educació volen per als seus fills. Volen uniformitzar-ho tot, que tothom pensi igual, que tothom sigui un bon ciutadà de la seva república imaginària. Nosaltres, per contra, defensem la llibertat educativa i el dret dels pares a escollir.

Esquerra parla d'inclusió, però han abandonat els alumnes amb necessitats especials. Esquerra parla de reduir l'abandonament escolar, però Catalunya continua liderant les pitjors dades d'Europa. Esquerra parla de qualitat educativa, però els informes internacionals ens deixen en evidència curs rere curs. Aquest és el seu llegat. Aquesta és la seva herència per a Catalunya.

El Partit Popular defensa una educació de qualitat, una educació plurilingüe, una educació que prepari els nostres joves per a un futur i no per a un passat. Volem que el català i el castellà siguin llengües vehiculars en un estat plurilingüe, perquè els nostres alumnes han de dominar totes dues, perquè tenim..., per donar-los oportunitats reals. Apostem per una educació lliure d'adoctrinament, que fomenti el pensament crític i els valors democràtics. Esquerra no té cap credibilitat per parlar d'educació. Han tingut el poder i han fracassat estrepitosament. Volen donar lliçons quan no han fet els deures. Nosaltres no serem còmplices d'aquesta farsa.

Per responsabilitat amb els alumnes, per responsabilitat amb els docents i per responsabilitat amb totes les famílies de Catalunya, el Partit Popular avui els hi votarà «no» a molts punts d'aquesta moció, a tots els punts que no parlen d'educació, sinó d'ideologia. Perquè l'educació de Catalunya mereix alguna cosa millor del que Esquerra ha sigut capaç d'oferir fins ara.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, i té la paraula el diputat David González Chanca.

David González Chanca

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia, diputats i diputades. Molt bon dia, conselleseres que ens acompanyen. Agraïm al Grup d'Esquerra Republicana que ens presenti avui aquesta moció per parlar sobre les prioritats en matèria educativa, un tema per si mateix, l'educació, que és bastant prioritari, com a mínim bastant més prioritari que de vegades altres temes que ens ocupen en aquesta cambra.

La proposta que ens presenta de moció s'agrupa, sota el nostre parer, en diferents blocs, que en la majoria podem compartir les diagnosi que es realitzen i, respecte a les propostes, algunes de les propostes poden ser àmpliament compartides per part del nostre grup parlamentari, perquè el que ens proposem és revertir la preocupant situació que, és cert, ha viscut en els darrers anys el món educatiu a Catalunya.

Ens presenten un primer bloc en les seves propostes de la moció, on parlen, primer de tot, de la immersió lingüística del català als centres a Catalunya. I els avanço que votarem a favor de totes les propostes que parlin d'aquest tema; de fet, saben perfectament que s'està treballant en projectes lingüístics als centres, també per a l'alumnat nouvingut, i que un tema importantíssim és reforçar el català per cohesió i per justícia social.

Al Partit Socialista creiem que la millor manera de garantir la cohesió i la justícia social és fer alumnes que puguin parlar sense cap dubte les llengües oficials, que són el català i el castellà, i que les puguin utilitzar sense cap tipus de discriminació lingüística. També és cert que hem presentat una esmena perquè s'anticipen a una possible sentència judicial i nosaltres pensem que té sentit, en tot cas, no antici-

par-nos a les sentències judicials i dedicar-nos a fer política, que és el que ens toca als diputats i diputades.

Al segon bloc parlen del finançament de l'educació pública. Compartim el gran objectiu que és assolir el sis per cent de l'educació pública; des de fa molt temps que n'estem parlant perquè així ens ho diu la nostra llei d'educació. I més concretament, també, per augmentar el finançament destinat a les escoles bressol municipals. I això és importantíssim, apostar per l'educació zero-tres; també des del Govern de la Generalitat tenim o tenen aquesta intenció de treballar-ho. I som molt conscients de dues realitats que no ens agraden actualment en l'educació zero-tres.

La primera, que des de que es va anunciar la gratuïtat de les places d'infantil 2 hi ha hagut un important augment de les demandes i, per tant, algunes de les famílies que han volgut accedir a l'educació pública a les escoles bressol s'han quedat sense places. Per tant, augmentarem l'educació gratuïta de zero a tres, però també és important augmentar les places d'infantil 2 i infantil 1 i de totes les escoles. I una segona, que és importantíssima per a nosaltres, que és no deixar ningú enrere i no deixar ningú sol. I en aquest país, a Catalunya, qui ha mantingut les escoles bressol municipal històricament han estat els ajuntaments, sense cap tipus de recurs ni de finançament per part d'altres administracions. (*Aplaudiments.*) Volem acompanyar els ajuntaments amb les escoles bressol.

Al tercer bloc plantegen una posada en marxa d'una sèrie de línies d'actuació que ja fa molt temps que estan treballant. Parlen de finalitzar els convenis que tenim amb les escoles concertades que segreguen per sexe, i això es farà en el curs 2026-2027. Parlen de reactivar l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació en un mes. «En un mes» a l'Administració pública és absolutament res i vostès ho saben perfectament. Demanem un termini, en tot cas, que veritablement pugui ser realista. Parlen de recuperar el Grup Impulsor de Mesures de Millora Educativa, que nosaltres el que diem és, en comptes de recuperar-lo, pel respecte a la dedicació i a la feina que s'ha realitzat, hem de mirar quin és el nivell d'execució, quin és el nivell que hem de tenir en compte per saber, una vegada ho tinguem executat, quines són les millors decisions que podem prendre.

I, finalment, un darrer bloc on ens presenten unes propostes de diferents àmbits que són molt importants. Parlen d'abandonament escolar prematur, i és importantíssim. El departament ha anunciat que assumeix responsabilitats per liderar estratègies i mesures en aquest sentit per assolir no el deu per cent, sinó el nou per cent a finals del 2030. Respecte de l'aprenentatge de lectura, escriptura, comunicació oral, matemàtiques, reforçar amb el recurs SIEI (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) amb augment de personal i personal d'atenció educativa.

La lluita contra l'assetjament i el ciberassetjament escolar. Em quedo sense temps, però hem tingut unes setmanes a les comissions d'educació on hem vist que aquest és un tema importantíssim, que únicament tenim el problema identificat, i ara fa falta posar totes les eines en marxa a través d'un pla aprovat el 2021, o garantir el dret dels infants a l'ús dels patis escolars en horari lectiu, o també el fi definitiu de les retallades, que de veritat ha d'arribar –de les retallades en matèria educativa–, i de les retribucions que ha de tenir el personal docent al respecte.

Al PSC hem volgut posar molt d'esforç per arribar a acords amb el seu grup parlamentari en un tema tan important com és l'educació. Hem presentat vuit esmenes; vuit esmenes per poder arribar a aquests acords i, malauradament, únicament n'hem transaccionat una. Pensem que és una llàstima, perquè les diferències són petites, minúscules en algun cas, i pensem que aquest marge i aquest nombre podria haver augmentat molt més.

El nostre grup no deixarà d'arribar a acords per un tema de vocabulari, de termes, de terminis, ni molt menys. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Vaig acabant, presidenta. Al nostre grup volem prioritzar

com podem fer una millor educació pública a Catalunya i com ho podem fer entre tots i totes. És el nostre objectiu, és pel que treballarem i esperem que la resta de grups parlamentaris també actuïn en aquesta línia.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, els grups que no han presentat esmenes poden fixar la seva posició. I, en primer terme, per fer-ho, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, president. Senyors consellers, senyors diputats, molt bon dia. Esquerra ens presenta ara un llistat de les seves prioritats en matèria educativa. Home, que Esquerra presenti ara un model, el seu model suposo que d'èxit d'escola catalana, és un insult de cec a cec. D'ençà que va començar a governar la passada legislatura fins ara, l'enfonsament de l'escola catalana ha arribat a límits funestos. On és el model d'escola catalana, el model d'èxit d'escola catalana? On és? Al pou més pregon, més profund. *(Alguns aplaudiments.)*

Vostès, malgrat tot, s'obstinen a dir que qualsevol alumne a Catalunya assoleix la plena competència en llengua catalana, llengua castellana i en tercera llengua en acabar tot el seu cicle formatiu. Home, però, a veure, com és possible això? Si en primària ja s'imparteixen dues hores setmanals en castellà; a l'ESO, tres hores setmanals, i a batxillerat, dues. Potser m'estan dient que els alumnes catalans són una raça superior a la de la resta dels espanyols?

Doncs no, la veritat ens la indiquen els nefastos resultats de les proves PISA i les proves PIRLS i de competències bàsiques, i indiquen precisament que estem a la cua d'Espanya en comprensió lectora i, per tant, desmunten tota la seva fallàcia.

Malgrat tot, en un altre ordre de coses que diuen també a la seva moció, quan la consellera de Recerca i Universitats continua imposant el vuitanta per cent de classes en català a les universitats, vostès diuen –els separatistes i el Partit Socialista també– que això és un criteri pedagògic sublim. Però quan és el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que estableix que el català i el castellà han de ser llengües vehiculars a l'escola catalana en un mínim de vint-i-cinc per cent d'assignatures, matèries o àrees, vostès diuen que això és una ingerència judicial i que el percentatge no és cap criteri pedagògic.

A veure, ho tornaré a explicar moltes vegades; potser m'explico molt malament. El percentatge és un criteri pedagògic, sí. I ara torno a explicar-ho. El fet educatiu succeeix en l'espai i en el temps, no en una nebulosa sideral, no. I, per tant, la relació entre els objectius educatius i l'assoliment dels aprenentatges, doncs, s'han de mesurar d'alguna manera: amb recursos. I un dels recursos és el temps. El temps es pot mesurar de moltes maneres, però el temps és necessari per explicar, per intentar assolir les matèries, els continguts, per corregir, per avaluar, per repetir. Hi ha moltes mesures dins del temps o unitats temporals: les hores, els percentatges. Per tant, el percentatge és un criteri, és un axioma i és un criteri absolutament pedagògic. *(Alguns aplaudiments.)*

Els separatistes i el Partit Socialista..., sí, aquest Partit Socialista que va votar també la Llei 8/22, que estableix que només el català és llengua vehicular a l'escola catalana, segregant el castellà com una llengua merament curricular –sí, aquest Partit Socialista. Els separatistes i el Partit Socialista es creuen per sobre de la llei, ciutadans de primera categoria. Doncs no, tothom hem de complir les lleis i les sentències judicials, malgrat que no els agradi. També aquelles que avalen que l'educació ha de ser una educació efectiva, equilibrada, en castellà en una assignatura, matèria o àrea troncal principal, a més de la llengua, en aquest cas, castellana.

Si som demòcrates de debò, hem de respectar la separació de poders, perquè aquest és el fonament de l'estat de dret on vivim, sense ingerències del poder executiu i legislatiu de la Generalitat en el judicial. I hem de donar exemple, perquè som polítics i representem el poble de Catalunya.

Finalment, acabo amb una cosa: la canalla als patis fa xivarri –és normal–, i l'esbarjo dels infants és necessari per al seu desenvolupament i per a la seva formació com a persones –és evident–; per tant, hem de preservar absolutament l'esbarjo al pati sense cap vulneració dels drets dels infants ni per motius de suposada contaminació acústica ni tampoc per ingerències de comissaris polítics, com els de Plataforma per Llengua, que vulneren els drets dels infants i assenyalen per veure si parlen...

El president

Ha d'anar acabant, senyor diputat.

Manuel Jesús Acosta Elías

...o no en castellà.

Moltes gràcies.

El president

A continuació té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Comuns, la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. Gràcies a Esquerra Republicana, a la diputada Aragonès, per aquesta moció sobre educació. Estant d'acord amb el contingut i amb les propostes de la moció que presenten –i ja avance que evidentment votarem a favor de tots els punts–, sí que és cert que la primera cosa que em va vindre al cap quan vaig mirar la moció és, senyora Aragonès, per què ara i no quan vostès estaven al Govern de la Generalitat.

Perquè, clar, és que Esquerra Republicana ha estat liderant el Departament d'Educació des de l'any 2018 i fins fa pràcticament sis mesos: primer amb el conseller Bargalló, després amb el conseller Cambray i, per últim, amb la consellera Anna Simó; i, de fet, és tan evident que vostès no estan per donar lliçons del que s'ha de fer al Departament d'Educació, que grups parlamentaris que tenim visions tan diferents de com ha de ser el nostre model educatiu, que ja pot ser el Partit Popular, ja pot ser Junts o podem ser Comuns, doncs estem assenyalant el mateix punt.

Mirin, durant tots aquests anys, nosaltres hem reclamat, per activa i per passiva, com vostès bé saben, un pacte nacional per a l'educació, veient que no anàvem bé, però no vam tindre resposta.

La gratuïtat del zero-tres, perquè, a més, l'educació ha de ser al llarg de la vida i s'ha de començar des de l'escola bressol i perquè, a més, s'ha demostrat que és un element imprescindible per al neurodesenvolupament dels infants, principalment d'aquelles zones que estan més vulnerabilitzades.

El desplegament efectiu del decret d'escola inclusiva, perquè a més estem convençudes –ho hem dit moltes vegades– que era un bon decret, però que sense recursos només genera dolor, genera frustració, també precarietat en moltes de les professionals que són imprescindibles per garantir aquesta equitat i que, a més, també pot ser una molt bona eina per detectar, per anticipar, per acompanyar en casos d'assetjament, perquè estem parlant d'una educació que és més personalitzada, més acompanyada, que presta especial atenció a la gestió emocional, a la salut mental i que, a més, posa en valor la diversitat i que també parla de reduir les ràtios. Per tant, estàvem d'acord en que era un bon decret, però durant tots aquests anys vostès no hi han posat els recursos que eren necessaris.

Sobre acabar amb els concerts educatius de les escoles que segreguen per sexe, jo crec que aquí no cal que m'estenga més, perquè saben perfectament quin és el nostre parer.

Desplegar programes i ampliar l'oferta dels centres de segones oportunitats. Són eines que ens han d'ajudar a combatre aquest abandonament escolar prematur. Però és que tenen molt poques places, no estan reconegudes i saben que no tenen un finançament estable, com hem parlat moltes vegades amb la xarxa d'escoles de segones oportunitats. No és un problema d'ara, és un problema que arrosseguem des de fa molt de temps i que vostès tampoc han solucionat al capdavant del departament.

I que, evidentment, s'han de millorar les condicions laborals dels docents. No estem parlant ja només de revertir les retallades, que evidentment també s'ha de fer, és que s'ha d'actualitzar el poder adquisitiu de tots els professionals, també dels docents, perquè, a més, sabem que les tasques i que els reptes i la diversitat i que la complexitat a les aules ha anat augmentant.

Per tant, són temes que venen de llarg, de molt llarg i està bé que avui estiguen recollides en aquesta moció –també vull recordar que fa quinze dies estaven recollides a la moció que va presentar la diputada Estrada de la CUP–, però, bé, també és cert que hagués estat bé que totes aquestes mesures les haguessin fet avançar vostès quan dirigien el Departament d'Educació.

També parlen de la necessitat d'una reforma del sistema de finançament per poder tindre els recursos necessaris per atendre l'educació. Hi estem d'acord, però és que el model del sistema de finançament està caducat des de l'any 2014. Nosaltres, des de l'any 2021, li reclamàvem al president Aragonès que fes una proposta i que instés el Govern de l'Estat a fer aquesta reforma. I no va ser fins a un mes i mig abans de les eleccions de l'any 2024 que Esquerra Republicana va presentar el seu model. De totes maneres, saben que nosaltres hi donarem suport.

Ens posarem d'acord, evidentment, en que tenim un deure legal i també moral per arribar al sis per cent del PIB en educació, i, per tant, esperem que cap grup parlamentari d'aquesta cambra pose pals a les rodes per tirar endavant aquesta ILP.

I voldria comentar un parell de temes més. La primera és sobre el català. Ho hem dit tantes vegades com ha calgut: la immersió lingüística és un model d'èxit i d'inclusió. L'aprenentatge de les llengües no es pot establir en base a percentatges. Els percentatges no garanteixen el principal objectiu, que és que quan s'acaba l'educació obligatòria els alumnes siguin competents en castellà, en català i, a més, a poder ser en una tercera llengua. Per tant, els percentatges no garanteixen això. Per tant, s'ha de basar en criteris pedagògics. I evidentment, si arriba una sentència del Tribunal Constitucional que siga desfavorable, ens trobaran treballant plegades per articular una resposta de país.

I, per últim, sobre els suposats patis sorollosos. Sí que hi vull insistir: no és soroll (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), són sons que emanen dels patis –acabe, president–, són, a més, sons que venen fruit del procés educatiu i de l'activitat esportiva del barri. Per tant, de cap de les maneres es pot posar al mateix sac que l'oci nocturn, que les obres, que el trànsit. I crec que seria bo que en aquest Parlament ens posem d'acord per crear una regulació específica perquè deixen d'estar considerats contaminació acústica i, per tant, queden exempts de la Llei 16/2002.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara, per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Bé; doncs, certament, fa dues setmanes debatíem i votàvem una moció que vam presentar la CUP amb relació a una educació de qualitat, pública i en català i, de fet, diversos punts de la moció d'Esquerra Republicana són similars o iguals en alguns dels punts que aquí vam portar i, per tant, hi votarem a favor. Són els que parlen de

la defensa del català i de la defensa de la immersió lingüística com la millor eina per defensar el català i el seu ús a l'escola o, per exemple, la necessitat d'augmentar els recursos per a l'educació, per una escola inclusiva o la millora de condicions laborals. A tot això hi votarem a favor.

Igual que votarem a favor d'altres punts que vostès incorporen i que naltros no els havíem abordat, com és la lluita contra l'abandonament escolar, la lluita contra l'assetjament escolar, el que és la defensa dels patis escolars, de l'ús dels patis escolars per la canalla. A pràcticament més de la meitat dels punts de la moció hi votarem a favor. Déu-n'hi-do la feina pendent que els hi ha quedat. No m'entretindré en això, però sí que sobta, no? Vostès han estat al capdavant de la conselleria durant diverses legislatures i la situació que tenim és greu, és una situació molt complicada; i, per tant, han d'assumir també responsabilitats en aquest sentit.

Hi han alguns punts que no compartim, i que hi votarem en contra, com per exemple els dos punts sobre condicions laborals, la qüestió d'augmentar les retribucions en base a objectius o a productivitat; pensem que això és una visió mercantilista. I tampoc el programa Sensei, que permet que professorat novell passi per davant a la borsa d'Educació; això no ho compartim. I tampoc compartim la creació de més perfils docents: saben que nosaltres estem en contra del decret de plantilles.

I després hi ha propostes que compartim en part i que ens hi abstindrem. I voldríem centrar-nos en la qüestió del punt 3 i del sis per cent, perquè aquí nosaltres ens abstindrem, però volem deixar molt clar que estem totalment a favor de destinar un sis per cent del PIB a educació, però pensem que no ho podem condicionar a si s'aconsegueix el finançament singular o no; no podem condicionar un pressupost del sis per cent en educació a si vostès aconseguixen el pacte fiscal. I ens sona a excusa, una mica: «No, fins ara no hem pogut destinar aquest pressupost perquè patim un espoli fiscal.» Ja sabem que patim un espoli fiscal, el patirem probablement fins que aconseguim la nostra independència, i, per tant, si no tenim aquest finançament singular, igualment hem d'aconseguir destinar-hi aquest pressupost a educació, perquè és clau. I és clau perquè, a més a més, estem al quatre per cent ara mateix.

És clau aconseguir aquest sis per cent per tres motius: el primer, per baixar les ràtios, per reduir les ràtios. Mirin, si l'escola inclusiva és només un eslògan, queda molt bé, però perjudiquem l'alumnat, perjudiquem les seves famílies i perjudiquem els docents i el personal d'atenció educativa. I això és el que ha estat succeint. I hem d'entendre que l'educació inclusiva, l'escola inclusiva, vol dir atendre, prestar una atenció de qualitat a tot l'alumnat; no només a aquell que té necessitats educatives especials, sinó a tot l'alumnat. I això es fa, lògicament, desplegant el decret de la inclusiva, però, principalment, la mesura més efectiva és la reducció de ràtios i l'augment de les plantilles de docents i de personal d'atenció educativa.

Per tant, un sis per cent principalment destinat a reduir ràtios, augmentant la dotació de plantilles de docents i de personal d'atenció educativa. Un sis per cent que és fonamental també per millorar les condicions laborals de docents i del personal d'atenció educativa. Sembla que hi estem d'acord. A més a més, no ho diem la CUP, és que ens ho estan dient ara mateix totes les forces sindicals amb representació a la Mesa Sectorial d'Educació que s'estan reunint amb totes les forces polítiques. No només han de fer front a una complexitat que no hi era les darreres dècades, i no només han de fer tots els papers de l'auca, i no només han de fer front a un malestar perquè se senten maltractats amb les polítiques dels darrers anys, sinó que hi ha una pèrdua de poder adquisitiu que es pot constatar, entre un vint-i-tres i un vint-i-cinc per cent. I vull recordar que a la nostra moció es va aprovar augmentar un vint-i-cinc per cent els salaris, els sous, de docents i de personal d'atenció educativa, a part de reclassificar també tot el personal d'atenció educativa.

Per tant, sis per cent per reduir ràtios, sis per cent per millorar condicions laborals i retributives del personal docent i del personal d'atenció educativa, i un sis per cent per blindar l'escola pública i en català. Més recursos per al català i més recur-

sos per no tancar ni una sola línia de l'escola pública. I això per nosaltres també és una línia vermella.

—Acabo. Votarem a favor de més de la meitat de la seva moció. Insistim que déu-n'hi-do la feina que els hi ha quedat pendent de dur a terme. Però aquest sis per cent a educació no el podem condicionar al finançament singular. Aquest sis per cent ha de ser una realitat.

Hi ha feina pendent. L'educació és fonamental, és un dret dels nostres fills i filles, i cal apostar per una educació pública de qualitat i en català.

El president

Finalment, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Parlen de prioritats en matèria educativa. La primera prioritat és que vostès no tornin a governar pel bé dels centres educatius d'aquest país i pel bé dels estudiants. Perquè tot això que ara denuncien i reclamen es va perdre o agreujar, en bona part, durant el seu, de Govern.

El nivell acadèmic no ha pas baixat d'un dia per l'altre i el català no ha pas passat a ser llengua residual en sis mesos. Molt encarregar enquestes d'usos lingüístics i estudis de cohesió social, però, a la pràctica, no s'ha fet absolutament res per revertir la tendència negativa. Molt reclamar ara que no s'apliqui la quota del vint-i-cinc per cent de castellà, però quan hi eren vostès bé que l'aplicaven. És fàcil i còmode, eh?, seure a l'oposició.

Tots sabem que la no aplicació d'aquesta sentència emesa pels tribunals espanyols comportarà riscos i penalitzacions per al personal del Departament d'Educació i per al propi professorat. I tot i així, el processisme hi vota a favor amb frivolitat i equidistància. No són pas els mestres els qui s'han d'exposar a perdre la feina. Són vostès. Facin el favor de no delegar responsabilitat ni conseqüències legals en d'altres. O és que encara no n'hi ha prous, de civils encausats per haver cregut en les seves fallàcies i mentides?

Segons dades de Plataforma per la Llengua corresponents al 2024, els parlants habituals de castellà a l'escola primària arriben al seixanta-vuit per cent, i a secundària, al setanta-set per cent. Això situa el català en valors residuals i propers a la desaparició. Sembla que la immersió lingüística que avalen i reafirmen setmanalment a cada ple no té res a fer davant la substitució cultural i demogràfica de la que som víctimes gràcies a polítiques proimmigracionistes que tots vostès cínicament aplaudeixen.

El col·lapse a les aules, l'alta concentració d'alumnat estranger i la manca absoluta de recursos humans i econòmics aboquen el jovent del país a l'abandonament i al fracàs escolar. I vostès són corresponsables d'aquesta greu situació, perquè aproven i celebren la invasió i saturació de les nostres aules, perquè han permès que la Fundació Bofill traci el model educatiu del país, i perquè han implantat sistemes fallits com Innovamat, que costa una fortuna en llicències i materials i que s'ha acreditat a bastament que és un autèntic fracàs.

Tampoc ha reeixit l'ensenyament per competències que vostès van perpetuar i que ha conduït l'alumnat català a la cua del fracàs educatiu.

És evident que calen canvis, en el model educatiu i en el Govern. O potser es pensen que el «cent cinquanta-cinquè» president de Catalunya és aquí per garantir la pervivència de la nostra llengua?

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula, tot seguit, la diputada senyora Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, president. Primer de tot, donar les gràcies als grups que han presentat esmenes. Gràcies a la diputada Feliu i al diputat González per la seva predisposició. Hem fet una transacció amb Junts, al punt 3, incorporant el pacte del país per a l'educació 25-35, al marc de desplegament de la LEC, i amb el PSC, amb el diputat González al punt 13, la modificació del decret que permeti ampliar la cobertura del servei de transport escolar per adaptar-lo a les necessitats, no?, en donar resposta a aquesta greu situació que es troben consells comarcals i ajuntaments.

I aprofito per marcar posicionament en el punt 12, on demanem presentar, en el termini màxim de dos mesos, un pla concret per a la planificació del curs vinent, 25-26, detallant les mesures estructurals previstes i garantint també la previsibilitat i la seguretat per a la comunitat educativa, on no hem pogut acceptar l'esmena del PSC, que demanava ampliar el termini fins a quatre mesos, perquè el proper curs s'ha de tenir planificat ara i no podem esperar al juny, tal com vostès proposaven.

Al diputat González, l'agència d'avaluació està creada. El que hem de fer és impulsar-la, i en tres setmanes ho poden fer. S'ha fet referència als pressupostos, la senyora diputada Feliu, als pressupostos expansius del 2024. Sí, diputada, eren pressupostos expansius que podien haver permès implementar moltes de les mesures que aquesta moció presenta i que vostès van votar en contra.

I no és feina que s'ha quedat pendent, és feina que estava feta, feina que estava planificada i que volem que se segueixi fent. Perquè, sap una cosa, diputada Feliu? N'hem tingut molta, de feina –molta–, per començar a revertir, durant tots aquests anys, les retallades que vostès van fer i que han escanyat, encara fa anys que estan escanyant el nostre sistema educatiu.

Gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciades aquest matí, que són els punts 17, 18, 19 i 20 de l'ordre del dia.

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquest matí. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i les esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Comencem votant la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'impacte de la fauna cinegètica i les accions previstes per fer-hi front.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'impacte de la fauna cinegètica i les accions previstes per a fer-hi front (continuació)

302-00049/15

Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 121 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

A continuació votarem de manera conjunta els punts 1 bis.a, 1 bis.b, 1 bis.f, 2, 6, 7 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Votem ara el punt 1 bis.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 126 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Votem a continuació el punt 1 bis.d.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 130 vots a favor, 1 en contra i 1 abstenció.

Votem a continuació el punt 1 bis.e.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 125 vots a favor, 6 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 121 vots a favor, 1 en contra i 10 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, 1 en contra i 12 abstencions.

Votem tot seguit el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 115 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.

Ara votarem el punt 6 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat acordat per 119 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

I, finalment, votarem el punt 6 ter.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 107 vots a favor, 6 en contra i 19 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'increment de les violacions a Catalunya (continuació)

302-00050/15

Votem ara la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'increment de les violacions a Catalunya.

El Grup Parlamentari de VOX en Cataluña demana que es llegeixi el punt 2 d'aquesta moció. Li passo la paraula a la diputada secretària tercera, la diputada senyora Rosa Maria Ibarra, perquè en faci la lectura.

La secretària tercera

«Que los procesos de inmigración ilegal y descontrolada de países con culturas donde no existe el respeto a la mujer representan una amenaza para la seguridad e integridad de las mujeres, así como para el ejercicio de sus derechos. Y que prueba de ello es que el 89,66 por ciento de los violadores que cumplen condena en los centros penitenciarios de Cataluña a fecha de 31 del 1 del 25 son de nacionalidad extranjera, en concreto 26 de 29 violadores.»

El president

Passem ara a la votació de tota la moció en bloc, tots els punts d'aquesta moció.

Comença la votació.

Aquesta moció ha estat rebutjada per 105 vots en contra, 24 vots a favor i 2 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la posició i les actuacions del Departament d'Unió Europea i Acció Exterior davant el retrocés de la democràcia i de la garantia de drets al món (continuació)

302-00051/15

Passem ara a votar la moció... Sí, el diputat Cid demana la paraula. Per què em demana la paraula?

David Cid Colomer

President, per demanar la lectura del punt 1 d'aquesta moció, de la moció 19.

El president

Molt bé. Doncs demano a la secretària quarta que procedeixi a la lectura del punt 1. Té la paraula la diputada secretària quarta, la diputada senyora Judit Alcalá.

La secretària quarta

«El Parlament de Catalunya expressa el seu rebuig pel retrocés democràtic i de garantia dels drets que s'està donant a molts països al món a causa de la victòria electoral de dirigents amb plantejaments i discursos d'odi propis de les forces d'ultradreta, com ara Estats Units, com també en altres estats de la Unió Europea on alguns governs actuen deliberadament i sistemàticament en contra de l'estat de dret. Així mateix, condemna les polítiques implementades per aquests governs d'ultradreta que posen en risc drets humans bàsics de la ciutadania, com ara les retallades en serveis públics, la negació i persecució de la diversitat, els atacs a les persones trans i no binàries i les deportacions massives de persones en situació irregular administrativa.»

El president

Moltes gràcies.

Procedim, doncs, a les votacions, i començarem votant conjuntament els punts 1, 2, 4 i 9 d'aquesta proposta de moció.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 71 vots a favor, 26 en contra i 35 abstencions.

Votem ara el punt 6.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

I votem seguidament la resta dels punts de la moció.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 106 vots a favor, 26 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les prioritats en matèria educativa (continuació)

302-00053/15

I finalment votarem la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les prioritats en matèria educativa.

Comencem votant el punt 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 66 vots a favor, 24 en contra i 42 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 61 vots a favor, 26 en contra i 45 abstencions.

A continuació votarem el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat acordat per 104 vots a favor, 24 en contra i 4 abstencions.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 90 vots a favor, un en contra i 41 abstencions.

Votem el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 106 vots a favor, 24 en contra i 2 abstencions.

Votarem de manera conjunta els punts 7 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 61 vots a favor, 23 en contra i 48 abstencions.

A continuació votarem el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 121 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Votem el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 115 vots a favor, 4 en contra i 13 abstencions.

Votem, tot seguit, el punt número 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

Votem ara el punt número 12.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 57 abstencions.

A continuació, votarem de manera conjunta els punts 13, 14, 15, 16 capçalera i 16.d.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Passem a votar el punt 16.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 121 vots a favor, 11 en contra i 10 abstencions.

I, finalment, votarem de manera conjunta els punts 16.b i 16.c.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 128 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

Procediment relatiu al compte general de la Generalitat corresponent a l'exercici del 2022

257-00001/15

El cinquè punt de l'ordre del dia és el debat i votació del dictamen de la Comissió de la Sindicatura de Comptes sobre el procediment relatiu al compte general de la Generalitat corresponent a l'exercici del 2022. (*Remor de veus.*) Un moment d'atenció, si us plau.

Abans de començar, permetin-me saludar, en nom de la cambra, el senyor Miquel Salazar Canalda, síndic major, i els membres de la Sindicatura de Comptes que avui ens acompanyen.

D'acord amb l'article 185.5 del Reglament, iniciarà la presentació de l'informe sobre el compte general de la Generalitat el síndic major de la Sindicatura de Comptes.

Té, doncs, la paraula el senyor Miquel Salazar Canalda.

El síndic major (Miquel Salazar Canalda)

Molt honorable president del Parlament de Catalunya, conselleres i consellers, membres de la Mesa, diputades i diputats, bé, seguirem el que cada any venim a fer, que és explicar l'informe del compte general, que ens ha presentat la Intervenció de la Generalitat en temps i forma.

Abans d'explicar el nostre informe, m'agradaria dedicar dos minuts del meu temps a explicar-los la cronologia, perquè així tothom entengui quin és el procés, i per què avui estem explicant el 22, eh?, i no se'ns faci estrany.

Els comptes del 22 els vam rebre al juliol del 23, eh? Ells tanquen comptes a nivell d'Intervenció..., des del Departament d'Economia, tanquen comptes el primer trimestre, fan el compte general i el 30 de juliol, aproximadament, any rere any venen a la sindicatura i ens ho presenten.

La segona part del compte, que és tot l'agregat del consolidat, que són 207 empreses, com veuran, tenen termini per presentar-lo fins al 30 d'octubre. Per tant, estem a l'any 23..., ai, perdó!, estem a l'any 23, i estem veient..., el compte que ens estan presentant..., el tancament del compte del 22. En el decurs d'aquest termini, fins al juliol del 24, preparem l'informe del 22..., l'informe que vam aprovar al juliol del 24 i vam enviar al Parlament a l'agost, que la Mesa del Parlament el va admetre a tràmit el 8 d'agost. Per tant, avui el que els hi presento és l'informe que hem fet sobre aquest compte, que ja va passar per la Comissió de la Sindicatura de Comptes la tardor de l'any passat, del 24, i, per tant, avui puc presentar-lo en temps i en forma. Sembla estrany, a vegades, per al cobriment de les dates. Tanmateix, estem al dia, i això no deixa de ser un exercici de normalitat que cal sempre apuntar.

Avui dia, val la pena també esmentar que ja hem rebut els comptes del 23, eh?, i que els estem treballant, i que, per tant, abans de que acabi aquest semestre o abans de marxar de vacances d'estiu, la previsió és que el Ple de la sindicatura l'aprovi i el puguem trametre a la Mesa del Parlament, de tal manera que vostès el puguin començar a llegir i interessar-se per ell i, per tant, passi a la Comissió de la Sindicatura en els mesos de la tardor. Complir terminis és rellevant. No és quelcom... No és només un exercici administratiu. És rellevant, perquè les coses s'han de fer quan toca i com toca. I no m'estendré més.

L'objecte del nostre informe és emetre una opinió sobre l'adequació de la informació economicofinancera presentada, eh?, dels principis comptables i també sobre el compliment de legalitat. És un document molt complet. Pels que és la primera legislatura i que, per tant, no van veure els comptes, la Generalitat en aquell moment no només presenta els comptes de l'Administració de la Generalitat, sinó que també presenta els comptes del consolidat. Per tant, com deuen veure, és un exercici complet de tot lo que seria el grup o l'entramat que forma part de la Generalitat.

La naturalesa i el volum del compte, que és molt gran... El compte general dificulta realitzar una auditoria financera, eh?, i de legalitat dels comptes individuals que en formen part, com veuran més endavant. En conseqüència, el més eficient, i és el que fem, és establir un objectiu general per fiscalitzar, amb un abast de seguretat limitada, eh? No ho veiem tot, veiem el que és, al nostre criteri, el més rellevant: el procediment de consolidació del compte general dut a terme per la Intervenció, i establir alguns objectius addicionals en funció dels riscos avaluats de forma anual.

Per tant, quin és l'objectiu general que ens plantejem? Verificar que el compte general de la Generalitat de Catalunya, entès com el consolidat de tot el sector públic de la Generalitat, ha estat presentat d'acord amb les normes que li són aplicables, amb relació a l'estructura, al contingut i al termini de presentació. I, llavors, també ens plantejem uns objectius específics al fer aquest document: revisar la tramesa dels comptes anuals individuals; verificar el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària i seguretat financera –especialment rellevants, com saben molts de vostès–; revisar el compliment dels principis i criteris comptables; analitzar el compliment dels preceptes de la llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya i del text refós de finances referents a la tramitació de les modificacions de crèdit, les autoritzacions d'endeutament i els increments retributius del personal. És a dir, agafem una sèrie d'aspectes que, a criteri de la sindicatura, són rellevants i aquests els analitzem a bastament.

Un element important: el perímetre de consolidació. El compte del 22 té un perímetre... Es presenta el compte general, més els comptes anuals del CatSalut i de les entitats autònomes de caràcter administratiu –vint-i-una entitats–; els comptes de caràcter comercial –una entitat–; els comptes de les entitats de dret públic –quaranta-cinc–; els comptes anuals dels consorcis creats per la llei de la carta municipal de Barcelona, que són cinc; els consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, que són seixanta; les societats mercantils participades majoritàriament, que són

trenta-tres; els comptes anuals independents creats en règim de singularitat i les fundacions participades, que són trenta-set. Un total de 207 entitats, comptant la Generalitat. Per això els hi diem que has de fer un abast de seguretat limitada, perquè, evidentment, la dimensió i l'abast que té és molt gran.

Per tant, quatre xifres que els explicaré a continuació: primer, la que acabo de dir: el compte l'integren els comptes de les 207 entitats en què el prestador de la Generalitat participa majoritàriament. En aquests 207, estem parlant d'allà on és cent per cent Generalitat. Després em referiré a altres coses que en aquest compte general no estan integrades, però que també tard o d'hora apareixeran.

En el pressupost consolidat del 2022, s'han liquidat drets per 53.000 milions d'euros –53.971 milions d'euros–, i reconegut obligacions per 54.000, amb un resultat negatiu de 424 milions d'euros.

Els comptes consolidats es van presentar als efectes comparatius amb els reformulats el 2021, eh? Els ajustos efectuats el 2021 van ser molt significatius, amb una disminució de l'actiu i el passiu de 3.900 milions, i el dret consolidat, de 3.700.

Més xifres, eh? El 31 de desembre del 2022 presentava un romanent de tresoreria i un patrimoni net negatiu i un endeutament financer i uns compromisos de despesa adquirits amb càrrec a exercicis posteriors elevats. Romanent de tresoreria negatiu: 6.000 milions de romanent de tresoreria negatiu. Patrimoni net negatiu: 52.000 milions. Endeutament financer: 83.000 milions d'euros. I compromisos de despesa d'exercicis futurs: 122.000 milions d'euros.

Sí, el compte és molt extens i hi ha tota una part d'entrada on es sintetitzen molts conceptes, però totes aquestes dades que jo els hi he donat amb una certa velocitat estan a bastament especificades i justificades. Com saben vostès, nosaltres intentem que tot estigui verificat, contrastat i treballem amb evidència. És a dir, no hi ha cap dada que nosaltres, sobre el compte que ens han presentat i sobre la comptabilitat que hem pogut analitzar, no l'haguem validat.

Observacions. Com qualsevol informe dels que fa la sindicatura, hi ha un apartat final d'observacions i un de recomanacions. I amb això intentaré anar acabant.

Les principals observacions. L'immobilitzat material de l'Administració de l'Estat i del CatSalut no estan recollits en un inventari complet i actualitzat que permeti la conciliació amb els llibres comptables. És un tema rellevant des d'un punt de vista de saber què tenim, què som, on estem.

Paga la pena de dir que en el compte del 2023 consta que ja s'ha iniciat la valoració de part de l'immobilitzat d'Educació. Per tant, estem avançant. És a dir, probablement, quan la sindicatura presenti en aquest Ple del Parlament, en dos o tres anys, el compte general, aquesta observació haurà desaparegut, perquè, vull dir, ja s'estan iniciant els canvis.

L'actiu i el passiu d'Ifercat estan sobrevalorats en 2.300 milions per una subvenció a cobrar en exercicis futurs, i, per tant, hi ha un defecte comptable, com òbviament poden deduir.

La despesa efectivament realitzada el 2022 i no registrada en el pressupost de l'Administració de la Generalitat, del CatSalut i de l'ICS va ser de 3.600 milions d'euros. Contrasta amb la del 21, que va ser de 2.774. Ha pujat.

En la revisió de les desviacions de finançament de l'Administració de la Generalitat, s'ha observat que aquestes estaven infravalorades per un import aproximat de 800 milions d'euros.

Per acabar, què recomanem? Bé, implementar un procediment de consolidació amb les entitats multigrup i associades que permeti presentar uns estats consolidats complets. És a dir, aquests 207 comptes que recull l'informe que jo en aquest moment els hi estic presentant i que tenen vostès a la seva disposició no és el tot. És molt rellevant. Recordin que la Generalitat és l'única Administració, llevat de l'Estat, que fa un compte consolidat a Espanya. Per tant, el que jo pugui dir és: «Hi falta això.» Però això no menysté el que s'està fent, perquè hi han moltes comunitats au-

tònomes que encara estan molt més endarrerides en lo que és el consolidat que nosaltres.

El 2023 han inclòs en el procés de consolidació prop de vuitanta-quatre entitats multigrup i associades. Com a vegades parlem amb un argot, els comptables, que..., m'he permès, si no tenen inconvenient, explicar-los lo que és una entitat multigrup, eh? Multigrup són les que no són majoritàries. Aquestes 207..., l'entitat és majoritària en participació i en tot; però, en canvi, les multigrup no són majoritàries, té almenys el cinquanta per cent, però entenem que és una entitat en la que la participació de la Generalitat i la seva intervenció és significativa, i per això parlem de multigrup o associades. I aquestes estan també integrant-se. I el 2023, quan els hi presentem l'informe un cop estigui fet, veuran que s'hi està avançant.

Una altra recomanació: el sector públic administratiu hauria de finalitzar l'actualització del seu inventari. És important: hem de saber què tenim i com ho tenim i...

El pressupost de despeses de l'Administració de la Generalitat i del CatSalut i d'algunes entitats autònomes de caràcter administratiu hauria de contenir crèdit suficient i adequat per atendre totes les despeses previsibles i ineludibles, d'acord amb els ingressos previstos. No m'estenc més.

Impulsar la modificació dels estatuts dels consorcis i fundacions en què l'Administració de Generalitat tingui participació, per determinar l'Administració d'adscripció. Com vostès deuen recordar, el tema de l'adscripció dels consorcis va ser un element que es va debatre a bastament i que es va resoldre amb una llei de caràcter local, que és l'LRSAL, on, al final, cada consorci ha de tenir una administració matriu. I, tanmateix, encara hi han consorcis que no ho han fet; per la raó que sigui, a vegades perquè fins i tot costa, perquè és complicat saber qui és el titular d'aquest consorci. I, com saben, en el nostre país hi han molts serveis que es presten en forma de consorci, sense entrar en més disquisicions; però aquesta és una realitat. I, per tant, el que li diem a la Generalitat és: «Hem d'anar tancant aquest procés, hem d'anar reduint fins al zero el nombre de consorcis que estiguin pendants d'adscripció.»

Les entitats autònomes de caràcter administratiu que no tenen atribuïda la competència d'aprovació dels seus comptes anuals a cap dels seus òrgans haurien de regular aquesta atribució de competències. És a dir, ens trobem que hi han organismes autònoms que en els seus estatuts es va ometre l'atribució de qui ha d'aprovar els comptes. A la llei d'acompanyament del 23, que és vigent, com saben vostès, hi ha inclòs un article en què, en absència de regulació, ho faci el president o la persona que ocupi el rang més alt. Per tant, jo crec que això sí que hauria de poder-se resoldre fàcilment.

Queden trenta-vuit segons. Moltes gràcies a tots per la seva atenció i molta sort. *(Aplaudiments.)*

El president

Moltíssimes gràcies, senyor síndic. Aquesta intervenció dignifica la institució de la Generalitat de Catalunya.

Per fixar el seu posicionament, té la paraula, en primera instància, en nom del Grup Parlamentari de Junts, l'honorable senyor Jaume Giró i Ribas.

Jaume Giró i Ribas

Gràcies, president. Conselleres i consellers, diputades i diputats, els pressupostos dels quals ara mateix estem parlant es varen elaborar i presentar quan jo era el conseller d'Economia i Hisenda. Permetin-me que els digui que em sento orgullós d'aquella feina, feta només gràcies a un formidable equip d'homes i dones plens de talent i d'entusiasme.

Voldria fer al respecte tres apunts breus, i després acabaré amb tres reflexions més de caràcter general.

Primer apunt: la puntualitat amb què els comptes varen ser presentats i aprovats.

Segon: l'increment net de 2.000 milions d'euros addicionals per al Departament de Salut en aquell pressupost, en un any en el qual ja no teníem ni un cèntim de fons extraordinaris covid i que, per tant, havíem de dotar els recursos per poder fer front als nous serveis d'urgències, nous quiròfans i nou personal que s'havia posat en marxa el 20 i el 21.

Crec que és obligat, per responsabilitat, que comparteixi aquí amb vostès una realitat: la nostra sanitat està dramàticament infrafinançada. La despesa necessària i consolidada com estructural des de la pandèmia, una població immigrant creixent en els darrers quinze anys, un envelliment de la població i una extensió en l'esperança de vida han posat en una situació d'estrès la sanitat del nostre país.

Avui, tres dels quatre euros del pressupost es destinen a despesa social: sanitat, ensenyament i prestacions socials. I tot això s'ha de poder mantenir i atendre, per descomptat, només faltaria. Però el que vull fer notar és que ens queda un de cada quatre euros per poder estimular l'economia productiva, per poder ajudar la cultura, les universitats, la recerca, el talent, la innovació.

Tercer apunt: la gestió de les finances públiques la vam fer de tal manera que vam poder millorar la qualificació del nostre deute per part de les agències internacionals i vam poder deixar de ser considerats com a bo escombraries, com ho estàvem des de l'any 2010.

Fets aquests tres apunts, permetin-me tres reflexions generals. La primera té a veure amb la importància de presentar amb puntualitat, dins el termini i de forma escaient, els comptes públics. Ho deia fa un moment el síndic major: els terminis són importants. A Catalunya, la pròrroga dels pressupostos o l'aprovació, quan ja ha començat l'exercici, ha esdevingut la norma i no l'excepció. I això és un menysteniment als ciutadans. En certa forma, és un frau a la voluntat de la gent que ens vota i que ens paga el sou.

Gràcies als pressupostos podem fer honor a les promeses electorals, i treballar sistemàticament amb pressupostos prorrogats potser permet anar fent, potser permet tapar forats, però impedeix posar en marxa les idees. I això converteix els polítics en tecnòcrates, en el millor dels casos; en el pitjor, ens fa aparèixer davant de l'opinió pública com a persones més preocupades per conservar la cadira que per endegar accions que transformin la societat.

La segona reflexió és potser més amarga: sempre que sento parlar de pressupostos no puc evitar un sentiment de tristesa, fins i tot d'irritació per la injustícia profunda del nostre sistema de finançament. Passen els anys i continuem en la mateixa situació de servitud i de subordinació.

Vostès ja saben quina és la meva posició. El finançament just per a Catalunya només arribarà quan puguem tenir una àmplia majoria social, una forta unitat política i l'habilitat negociadora necessària per esdevenir un estat independent. (*Alguns aplaudiments.*) Però puc entendre que hi hagi altres formes de veure les coses. La vocació espanyolista de la majoria actual en aquesta cambra em sembla tan legítima com la meva, per molt equivocats que estiguin els diputats que la representen.

Torno a la injustícia del model. Poden haver-hi matisos, però estic segur que gairebé tota la cambra estaria avui d'acord: ens cal un nou model de finançament. El PSC, ja ho saben, ha fet de la necessitat virtut. Benvinguts al club, els estàvem esperant. I fins i tot el PP, de manera intermitent, des del 2013 demana un nou model de finançament. Ara, fet aquest pas, companys diputats del PSC i del PP, només falta fer un altre pas, que és defensar per als ciutadans de Catalunya el mateix concert econòmic que vostès defensen com un model transparent, just i solidari per als ciutadans del País Basc i de Navarra. (*Alguns aplaudiments.*) Només falta fer aquest pas. Des de Junts no volem més que això, però tampoc menys que això.

Acabo amb una tercera reflexió, per mi tan important com la primera i la segona: un país seriós necessita polítics que estiguin a l'altura; però necessita, tant o

més, institucions independents formades per persones solvents que fiscalitzin la feina d'aquests polítics.

Costa molt guanyar un euro; ho saben els botiguers, els pagesos, els treballadors, els empresaris i els autònoms. I nosaltres, els polítics, demanem que d'aquell euro ens en donin una part per tal d'oferir serveis públics. Els demanem un vot de confiança. I d'això es tracta també als pressupostos, de fer honor al compromís que tenim de gestionar amb eficàcia.

La Sindicatura de Comptes té la responsabilitat de mirar amb lupa fins a l'últim cèntim gastat. I si no ho veu clar, aleshores ens toca el crostó. I això, quan passa, incomoda indissimuladament alguns (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), com han vist fa poc amb l'informe sobre la DGAIA. Acabo, president, amb trenta segons. És justament aquesta incomoditat que genera de vegades la sindicatura el que dona testimoni de la seva independència i integritat. Ho vulguem o no, si la sindicatura ha de trepitjar-nos un ull de poll, ens el trepitja. I això és bo.

Acabo, doncs, reconeixent la feina esplèndida de tots els síndics i funcionaris de la sindicatura, felicitant particularment el síndic major i fent-li un prec: senyor Miquel Salazar, als ciutadans els hi costa molt guanyar un euro; per tant, no ho dubti, continuïn treballant i gràcies, moltes gràcies, per la seva feina.

El president

Moltes gràcies, diputat. A continuació, per fixar la posició del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Albert Salvadó Fernández.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. Síndic major, síndics i síndiques que l'acompanyeu, consellers, conselleres, diputats, diputades, bon dia. Abans, el síndic major ja ha fet una explicació pedagògica de per què avui, 2025, portem els comptes del 22, un cicle de pressupostos de la Generalitat que està perfectament pautat i establert: l'aprovació de la llei de pressupostos abans d'acabar l'any, exercici que cada vegada és menys freqüent; execució del pressupost durant l'exercici; elaboració del compte consolidat de la Intervenció, i, finalment, la posterior fiscalització per part de la Sindicatura de Comptes que avui portem a consideració.

Això mos dona l'oportunitat de debatre sobre els pressupostos i l'activitat de la Generalitat amb la perspectiva que et dona el temps, ja, que ha passat i sense la immediatesa de la pròpia execució pressupostària. Per fer-ho, és imprescindible recuperar el context –abans hi feia referència el diputat Giró.

L'any 2022 va ser el segon del Govern del president Aragonès, encara amb Junts com a soci de govern, fins al setembre, que van decidir marxar-ne. 2022 va ser una excepció, on es va complir allò a què feia referència, que cada cop és menys freqüent: pressupostos aprovats abans d'acabar l'any.

Els pressupostos del 2022, els de l'avui diputat i llavors conseller Jaume Giró i del president Aragonès, van servir per a recuperar una normalitat mínima en l'estat financer de la Generalitat de Catalunya, que entre el 2017 i el 2021 només havia aprovat els pressupostos del 2020. Tal com deia el conseller d'Economia en aquell moment, eren uns pressupostos dissenyats per transformar i reactivar Catalunya, donant suport a les empreses i al teixit productiu i emprenedor.

Recordem que els pressupostos de 2022 es van aprovar encara en un context de pandèmia. De fet, vam començar l'any sota el repunt de la variant òmicron de la covid-19 i especialment encara percebíem claríssimament el seu impacte en un teixit econòmic i productiu malferit que estava lluny de recuperar-se. I a l'impacte econòmic de la pandèmia, al febrer de 2022, li vam sumar el de la invasió russa a Ucraïna i l'impacte subsegüent sobre les cadenes de valor de l'economia global. Així que el 22 era imprescindible un govern que estigués al costat de la ciutadania, un govern que apostés per recuperar i transformar l'economia catalana.

No ho direm prou vegades: vam començar la legislatura el 2021 amb un pla de xoc per a l'ocupació i vam acabar-la amb xifres rècord d'ocupació. Estos pressupostos continuaven la feina dels del 2020 en la recuperació de la despesa de la Generalitat i, sobretot, començaven a recuperar tímidament el múscul inversor mitjançant inversions pròpies i la injecció de fons europeus. Eren uns pressupostos que posaven fil a l'agulla a la gratuïtat del zero-tres, començant per la gratuïtat de l'I2, un repte en el que seria bo que es continués avançant per garantir una educació gratuïta i universal, que és un dels mecanismes més eficaços per a garantir la igualtat d'oportunitats i l'equitat social.

Val la pena tenir present este context abans de començar a discutir l'informe de la sindicatura, perquè, al cap i a la fi, no és funció de la sindicatura fer una avaluació política de la despesa de la Generalitat, sinó fer una avaluació juridicocomptable de com s'ha gestionat esta despesa i que avui ens porta a consideració.

En els informes de la sindicatura solem trobar alguns problemes recurrents que illustren mancances estructurals de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Un d'estos problemes estructurals que la sindicatura ja ha apuntat en informes previs són les tensions de tresoreria. La sindicatura constata la delicada situació financera de l'Administració de la Generalitat de Catalunya a 31 de desembre de 2022; una constatació que ja es repetix en altres informes de la sindicatura en exercicis anteriors. I és que les tensions de tresoreria de la Generalitat, al cap i a la fi, són causades per elements estructurals.

Si tornem al pressupost de 2022, aquell any la fiscalitat pròpia representava només un quinze per cent dels ingressos no financers i no finalistes de la Generalitat de Catalunya. El gruix de recursos prové de les bestretes i liquidacions de l'Estat, un vuitanta-u per cent de fons que l'Estat per llei ha de traspasar a la Generalitat de diners que legalment són per a la ciutadania de Catalunya, però que l'Estat disposa i repartix i ho fa en base a previsions i liquidacions on sempre guanya l'Estat.

I és que, al final, les tensions de tresoreria no les causa la gestió del Govern de la Generalitat, sinó les mancances cròniques del sistema de finançament de l'Estat espanyol. Per este motiu, Esquerra estirem el PSC i el PSOE cap a un acord que ha de servir perquè aquestes bestretes passen a ser història, convertint l'Agència Tributària de Catalunya en la responsable de recaptar, inspeccionar i gestionar tots els impostos que es generen a Catalunya.

No són les tensions de tresoreria l'única observació de la Sindicatura de Comptes on veiem les conseqüències de l'infrafinançament del país. La sindicatura apunta a un increment de la despesa desplaçada en salut de més de 888 milions d'euros, tot apuntant que la despesa realitzada i no registrada, tant del CatSalut com de l'ICS, va ser de 3.662 milions d'euros.

La despesa desplaçada en salut és una altra observació que es va repetint de forma estructural als informes de la sindicatura. I este fet no és per la gestió de l'Administració de la Generalitat, evidentment, siga quin siga el color del Govern, sinó per l'infrafinançament crònic del nostre sistema sanitari.

Tal com apunten les conclusions de la Comissió d'Estudi sobre el Deute Històric realitzades per este Parlament, la despesa per a les tres funcions bàsiques de serveis públics, salut, educació i serveis socials, és molt superior al finançament que s'ha rebut. En concret, hi ha un dèficit acumulat només entre el 2007 i el 2019 d'un total de 66.575 milions d'euros en estos tres serveis públics. Per tant, el dèficit de finançament que patim va en contra dels serveis públics que necessitem per garantir el benestar de la nostra gent.

I també és evident que només amb un augment substancial (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) de recursos de la Generalitat, només amb la sobirania fiscal, se podran solucionar alguns dels problemes que observem de forma recurrent als informes de la sindicatura.

Acabo, president. Tornant a l'informe de la sindicatura, anunciar el nostre vot a favor per aprovar tant el compte general com el mateix informe, que presenta unes observacions acurades i unes recomanacions raonades que contribuïxen a ordenar la gestió de la Generalitat, sense oblidar que el principal problema de la Generalitat no és de gestió –no ho era tampoc el 2022–, sinó de finançament.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I tot seguit, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Míriam Casanova i Domènech.

Míriam Casanova Domènech

Molt bé; moltes gràcies, president. Conselleres, consellers, síndic major, síndics i síndiques, diputats i diputades, en primer lloc, i en nom del Partit Popular, voldríem agrair al síndic major la presentació d'aquest informe sobre el compte general del grup Generalitat de l'any 2022, com també a tot l'equip de la Sindicatura de Comptes per la seva elaboració.

Malgrat que aquest informe de fiscalització té un caràcter formal, ja que emet opinió sobre l'adequació de la informació econòmica i financera en temps i forma, l'aplicació de principis econòmics, comptables, i també sobre el compliment de determinades lleis per part de la Generalitat i els ens del seu grup, sens dubte té un rerefons polític cabdal, perquè es refereix al compte general, i el compte general engloba els comptes anuals i la liquidació del pressupost del sector públic de la Generalitat i, en aquest cas, de l'any 2022. I, a més, ho fa de forma consolidada, que és molt important, perquè dona una realitat exacta del que s'ingressa i es gasta, del que es té i es deu.

Per tant, vagi per endavant que estem d'acord amb les conclusions i les recomanacions de l'informe de la sindicatura, però una altra qüestió és el contingut del compte general del 2022, en el que centrarem la nostra intervenció a partir de l'anàlisi que hem fet tant de l'informe de la sindicatura com també dels informes sobre el compte general de la pròpia Generalitat de la Intervenció General, que estan a la web de transparència i que posen de manifest molts aspectes a millorar.

Els principals indicadors econòmics i financers dels comptes anuals consolidats revelen una greu situació financera del grup Generalitat, ja que el patrimoni net, la diferència entre l'actiu i el passiu al balanç –és a dir, el que realment val al grup Generalitat–, resulta que és negatiu i per un import de –52.000 milions d'euros a 31 de desembre, a causa de l'acumulació de pèrdues, d'exagerades pèrdues durant massa anys.

Així mateix, el dèficit del grup Generalitat l'any 2022 va ser de 3.800 milions d'euros, fent que el deute acumulat es situï a més de 84.500 milions d'euros a 31 de desembre, el que equival al trenta-tres per cent del PIB català. A més a més, la despesa diferida o desplaçada, és a dir, aquella despesa que es va realitzar l'any 2022, però que no es va registrar en el pressupost, es va quantificar en 3.800 milions d'euros, incrementant els importants compromisos de despesa adquirits any rere any en els futurs pressupostos fins a la impactant xifra de més de 122.300 milions d'euros.

Les causes explicatives d'aquests forts desequilibris econòmics financers les trobem en els ingressos i les despeses de cada any. Per tant, ara passem a entrar en la liquidació del pressupost consolidat de la Generalitat en aquest any estudiat, el 2022, i també el compararem amb el 2023.

Respecte als ingressos públics. Els ingressos tributaris van a l'alça a mesura que es recupera l'activitat econòmica. Van ser de més de 28.100 milions d'euros l'any 2022; van créixer encara més el 2023, fins assolir els 32.300 milions d'euros, i és d'esperar que el 2024 també els ingressos per taxes i impostos superin aquest darrer import. Per tant, no hi ha dubte que la Generalitat recapta més en impostos i taxes, perquè va en funció de l'activitat econòmica i de la inflació.

És per això que des del Partit Popular creiem que ara és el moment; és el moment de posar fi a aquest model fiscal de màxims que patim a Catalunya, per aplicar un model fiscal favorable a les famílies, autònoms i pimes, evitant la fuga de contribuents i la deslocalització d'empreses cap a comunitats i països de l'entorn, i possibilitant un increment de recaptació a mitjà i llarg termini a la nostra regió.

Pel que fa al finançament per part de l'Estat recollit en les transferències corrents rebudes, s'ha situat al voltant dels 9.500 milions d'euros a Catalunya l'any 2022, i ha anat a la baixa, com a les altres comunitats autònomes de règim comú, a causa, principalment, com deia el diputat Giró..., perquè es van exhaurir els fons excepcionals de la covid.

Respecte a aquesta gran qüestió del finançament autonòmic, des del Partit Popular, primerament, creiem que el que s'ha de fer és quantificar el cost de prestació de cada servei essencial, i, posteriorment, comparar-lo amb el finançament rebut per a cada servei. Si es detectés dèficit de finançament, llavors caldria millorar-lo a Catalunya i també a les altres comunitats autònomes per tal de garantir l'equitat en l'accés als serveis públics.

Per això, al començament del mandat ja vam demanar al Govern de la Generalitat que fes una auditoria de tots els serveis prestats pel sector públic català, perquè veiem exagerades les despeses corrents que cada any suporta el grup Generalitat i que van sempre a l'alça. Més de 39.800 milions d'euros l'any 2022 i 42.600 milions d'euros el 2023.

Cal, doncs, avaluar els resultats assolits per cada programa o servei que es presta des de l'Administració pública per poder millorar-los. Però, sobretot, en una situació financera crítica, com és la de la Generalitat de Catalunya, hem d'aplicar a l'Administració la mateixa recepta que fem amb les economies familiars. És a dir, eliminar despesa supèrflua o innecessària que res té a veure amb la prestació de serveis públics, i, en general, avançar cap a una despesa més eficient.

Respecte a les subvencions, creiem que es fa un abús de les aportacions que es concedeixen de forma directa i nominativa a entitats amigues i vinculades amb el grup Generalitat. I és que, d'acord amb el registre del sector públic de la Generalitat de Catalunya, es reconeixen 503 entitats actives dins del Grup Generalitat que necessiten, per descomptat, transferències cada any per poder sobreviure per part de la Generalitat. Per tant, davant d'aquesta realitat, des del Partit Popular, defensem la necessitat de reduir aquesta macroestructura de més de 503 consorcis, fundacions i entitats que integren el grup Generalitat.

Curiosament, pel que fa a les inversions reals, resulta que només es van executar 2.300 milions d'euros, el quaranta-dos per cent de la dotació pressupostada. Com pot ser això? Com pot ser que, tenint dotació pressupostada, la Generalitat no construeixi habitatge públic, habitatges tutelats per a persones amb discapacitat, escoles, hospitals, CAPs?

És un fet recurrent i, per tant, no només s'ha de denunciar manca d'inversions per part d'altres administracions, sinó, sobretot, complir a la nostra Administració catalana.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, president. Consellers, diputats... Síndic major, gràcies per la seva presentació. Podríamos resumir muy brevemente este informe, que es el resultado de los sucesivos informes de los últimos veinte años: señores de Junts, Esquerra y el PSC han quebrado la Generalitat de Catalunya. Han quebrado las cuentas y han quebrado la capacidad de gestión de la Administración.

Pero, mire, si hablamos exclusivamente del 2022, entraremos en materia. En primer lugar, debemos poner de relieve la complejidad de examinar y fiscalizar las cuentas anuales de la Generalitat de Catalunya, y no por las dificultades y poca transparencia que denota su informe por parte de la Generalitat, que también, sino por la macroestructura de la Administración autonómica. De hecho, el informe recoge nada más y nada menos que 207 cuentas ligadas con la Generalitat de Catalunya.

Respecto a las dificultades y la falta de transparencia, si atienden a la recomendación número 2 del informe 11/2024, dice lo siguiente: «El compte general consolidat de l'exercici 2022 ha canviat respecte al de la tramesa oficial per diverses modificacions presentades posteriorment a la sindicatura. Es recomana no utilitzar aquesta pràctica.»

Es decir, que la documentación presentada objeto de fiscalización difiere de la original y de la real, con las modificaciones de crédito correspondientes. No se entiende cuando las cuentas son del ejercicio 2022 y la presentación se produce el 27 de julio del 23 y el 31 de octubre del mismo año. Digo yo que, con el enorme equipo técnico y jurídico que tiene la Intervención General de la Generalitat, podrían haber presentado en tiempo y forma la documentación definitiva y no realizar modificaciones posteriores. Pero entendemos que exigir diligencia, gestión y eficacia al Gobierno Aragonès era mucho pedir.

Hagamos un ejercicio de imaginación positiva y demos por buena la documentación emitida de la Generalitat. Bien, lo primero que deja claro el informe es que la Administración General de la Generalitat de Catalunya i el CatSalut, como no puede ser de otra forma, deberían tener crédito suficiente para hacer frente a los gastos previsibles e imprescindibles. Pues no: presupuestan a la baja y luego proceden a realizar modificaciones de crédito y a incrementar el déficit, una práctica que es habitual. Veremos cómo actúa el Govern de illa, si por reducir la macroestructura de la Generalitat y reducir el gasto superfluo, u opta por seguir la senda Aragonès, pero viendo la cantidad de nombramientos cienmilleuristas la verdad es que no tengo mucha esperanza. Y no me aporta ningún tipo de esperanza porque son lo mismo y actúan de la misma forma.

Señora Romero, ustedes han presentado un gobierno, el más caro de la historia –dieciséis consejerías–, sin presupuestos. Eso significa que no van a tener consolidación presupuestaria, van a ir a modificación de crédito y a golpe de decreto. O sea, me gustaría ver el informe del ejercicio 24 o el 2025 que presentará el síndico de aquí a unos años.

Pero lo que denota el informe es que no hay dinero para sanidad. No se dota suficientemente el CatSalut. Vemos constantemente imágenes inhumanas de camillas en los pasillos en el hospital de Vall d'Hebron, en el Juan XXIII o Bellvitge. Pero, ¿saben para qué sirve el dinero? Para eso no se preocupen, que habrá las modificaciones correspondientes. Para seguir financiado y subvencionando países islámicos, para chiringuitos políticos, para embajadas separatistas y para la consejería d'Igualtat i Feminisme. Para eso les puedo asegurar que sobraré el dinero suficiente. No tienen ni vergüenza ni corazón.

Pero, por si fuera poco, tampoco saben gestionar. Ejemplos. Miren, las liquidaciones del presupuesto de ingresos y de gastos consolidados presentadas no incluyen el detalle de las modificaciones presupuestarias de ingresos y de gastos. De los cobros y pagos efectuados... (*Remor de veus.*) ¿Puedo seguir? (*Pausa.*) Gracias.

El president

No s'interrompin, si us plau.

Javier Ramírez Gutiérrez

Como decía, algunos intentan diferenciarse de los socialistas y los separatistas de Esquerra. ¡Si son lo mismo! Actúan igual y ejecutan lo mismo. No intenten dife-

renciarse. Pero, miren, la cuestión es la siguiente. Y es que aquí hay que debatir un presupuesto, un resultado del año 2022 en que ustedes van a avalar. Y, por tanto, hay que decir lo siguiente: que, a 31 de diciembre de 2022, el remanente de tesorería y el patrimonio neto son negativos, como los sucesivos informes. El endeudamiento financiero es elevado y hay un volumen importante de compromisos de gasto adquiridos con cargos a ejercicios posteriores.

En definitiva, este informe deja en evidencia la herencia de los sucesivos gobiernos –y los que vendrán–, en el que seguir agrandando y engrosando la Administración autonómica es una auténtica indecencia. Pero, sin desmerecer el informe presentado –que, efectivamente, la ley obliga a tal realización–, me temo que tanto el informe como sus recomendaciones no van a servir absolutamente para nada, porque la Generalitat seguirá aumentando el gasto público y seguirá endeudándose. Pero, señores de Junts, Esquerra i el PSC, tengan en cuenta que la herencia de ustedes será la hipoteca de nuestros hijos.

Y, por último, y me gustaría realizar una pregunta a la *consellera* de Economía. Y es que sea valiente y explique cuántas recomendaciones objetas de este ejercicio, y no solo de este ejercicio, sino de los sucesivos informes de la cuenta general, la Generalitat de Catalunya los ha abordado, los ha respondido y los ha mejorado.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Diputats, diputades, consellers, conselleres... Vull començar per agrair al síndic major i a la sindicatura en el seu conjunt els informes presentats, així com la seva exposició. El que debatem és l'informe de la sindicatura sobre el compte general i les recomanacions al Govern; un informe útil per la tasca de control parlamentari de la gestió pressupostària, del grau d'aplicació del pressupost, de la seva correcció formal, però també per poder conèixer la realitat que reflecteixen aquests comptes. Un compte que des de fa diversos exercicis reflecteix, com han situat diverses de les intervencions que m'han precedit, la insuficient situació financera de la Generalitat, amb expressions com l'existència de despesa realitzada i no imputada en la liquidació del pressupost per manca de crèdit disponible, per després desplaçar la despesa a l'exercici següent, el que suposa pressupostar despeses ja executades en el passat. Una informació que podria calibrar-se, amb major precisió, de disposar d'informacions com les modificacions pressupostàries d'ingressos i despeses, que, més enllà de ser obligatòries conforme a normativa, permetrien tenir una idea més exacta de la situació patrimonial real i condicionar l'adequada gestió administrativa i comptable del pressupost.

L'endeutament és cert que no és nou –fa anys que ja des de la sindicatura se'ns avisa d'aquesta realitat–, però cal situar un element de preocupació associat al fet de que no només aquesta liquidació oferia un resultat deficitari de 3.842 milions d'euros, sinó que la sindicatura constata també la difícil situació patrimonial, amb un romanent de tesoreria, però, especialment, un patrimoni net de signe negatiu, un endeutament financer elevat i un important volum de compromisos de despesa adquirits amb càrrec a exercicis posteriors, cosa que no convida a l'optimisme pel que fa a l'evolució. Sense deixar de banda una disminució significativa de la liquiditat general respecte al 2021 d'un 22,80 per cent i que arriba fins al 53,89 per cent a la liquiditat immediata, cosa que denota que els fons líquids, els drets pendents de cobrament o l'actiu corrent segurament no eren suficients per fer front a l'endeutament a curt termini; elements resultat d'un infrafinançament que requereix construir un consens a Catalunya, també una voluntat de negociar amb l'Estat per arribar a un acord d'un nou model de finançament que espera des del 2014 i que forma part dels acords d'in-

vestidura del Govern, i, per tant, confiem en que es posarà en marxa en un breu termini de temps.

El compte general és una eina útil per corregir el rumb, però estem a febrer del 25 i estem debatent sobre els comptes del 2022. Hem millorat en matèria de terminis respecte a etapes anteriors, però –el síndic ho ha explicat– no és suficient, cal abocar més recursos a la sindicatura per poder accelerar aquests treballs i poder presentar i debatre aquest informe amb la rapidesa necessària.

El compte de l'any 2022 comparteix amb el d'anys anteriors dues característiques relacionades amb la gestió en aquest cas de la postpandèmia, com és l'aportació de fons europeus, també les exigències associades a aquests, d'una banda, però la suspensió de regles fiscals, d'una altra, cosa que de ben segur dificultarà la comparació amb els comptes generals d'exercicis posteriors, donada l'excepcionalitat d'aquestes circumstàncies.

Una altra qüestió a tenir present és que tenim, d'una banda, la consolidació dels comptes, que ens hauria de permetre tenir aquesta visió global més clara, mentre tenim 204 ens amb comptes consolidats, però fins a 207 ens participats, cosa que dificulta aquesta visió de conjunt. Cal, per tant, seguir avançant en la racionalització i simplificació d'aquelles entitats que no estiguin assolint els objectius de millora de la gestió per a la qual van ser creades.

Hi ha, d'altra banda –pensem en l'informe, i això ho hem situat també al debat del compte general d'exercicis anteriors–, un potencial d'anàlisi respecte a la prestació en règim de col·laboració públicoprivada per, partint d'algunes dades rellevants, identificar la naturalesa eficaç o ineficient d'aquests sistemes de gestió des d'un punt de vista econòmic, però també del seu impacte social. Així, si comparem el personal en actiu a 31 de desembre de 2022 al servei de dos dels departaments dels que depenen serveis públics essencials per al nostre estat del benestar, com són el Departament d'Educació i el de Salut, mentre el Departament d'Educació tenia en actiu més de 87.000 persones depenent directament del departament, en canvi, en el cas de Salut en tenia només 1.578 del total de 87.285 destinades a Salut, cosa que dona una idea bastant exacta de les diferències reals en la gestió quotidiana de la prestació d'aquests serveis.

Una qüestió recurrent que un any més posa també de manifest l'informe és la participació dels ens locals en els ingressos de l'Estat, més de 4.300 milions d'euros que van al fons de finançament de les administracions locals i que figuren formalment al pressupost de la Generalitat, però que tal com arriben se'n van, cosa que pot provocar una distorsió de la imatge pressupostària. D'aquí la recomanació de la sindicatura respecte a la conveniència del seu tractament no pressupostari, quelcom entroncat també amb la necessitat de reforma del model de finançament extensiva al model local, basat en un finançament més suficient i més just, amb capacitat de definició des de Catalunya.

A l'apartat de conclusions i a l'apartat de recomanacions hi ha diverses qüestions relacionades amb la millora de la gestió financera i comptable –apreciacions que compartim– i una altra qüestió respecte a la que també hi ha marge de millora en matèria de període mitjà de pagament, que segueix estant per sobre dels trenta dies màxims que defineix la normativa vigent durant dos períodes de l'any, gener i febrer i d'agost a octubre, cosa que ens situa en un període mitjà de pagament per sobre del mitjà de les comunitats autònomes per a aquest 2022. Es tracta d'una qüestió no menor pel seu impacte sobre les contractistes i la seva tresoreria, en un moment també especialment delicat, amb unes tresoreries colpejades pel context postpandèmic, cosa que té, per tant, un impacte a les proveïdores, però especialment en el cas de pimes i autònomes, i, donat l'elevat volum de negoci d'una administració com la Generalitat, doncs per a l'economia en general.

Bé, en qualsevol cas, expressarem un vot favorable a l'informe perquè hi compartim les recomanacions contingudes. I, per finalitzar, reiterar novament l'agraïment per la tasca desenvolupada.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

D'acord, serem breus. En primer lloc, i com altres grups, moltíssimes gràcies per aquest informe i per altres informes. És veritat que són molt clars i acostumen a donar també una visió, moltes vegades, una mica devastadora de com tenim algunes de les estructures que donen serveis de la Generalitat i que, quan un mira una mica l'històric, lo que es veu és que, tot i les recomanacions, tot i que tothom ho agraeix, tot i que tothom diu que la feina està molt ben feta, no acabem de sortir-nos-en. Per tant, esperem que, d'alguna manera, aquesta legislatura sigui o serveixi perquè no hagin de fer una vegada i una altra moltes de les recomanacions que hi han d'incloure.

La CUP normalment aprofitem aquestes intervencions per abordar qüestions que no només es poden tractar en termes de gestió, sinó que quan parlem de tot lo que planteja aquest informe hem de poder parlar també de quina és la sobirania que té Catalunya, perquè la recaptació de tributs cedits no vol dir autonomia tributària; que inclús la clau de la caixa no vol dir autonomia tributària i molt menys sobirania democràtica. I les preguntes que ens hauríem de fer moltes vegades –i això ho hem de fer també quan estem pensant en el 2022– és qui aporta, quan i com es distribueix.

Perquè, sí, és evident que hi ha infrafinançament i és evident que hi ha moltes estructures claus per a la vida, com és la salut, que estan infrafinançades. Això ho ha explicat moltes vegades en aquest faristol, molt millor que ho podria fer jo, la meva companya Laia Estrada. Ara bé, no compartim amb Esquerra Republicana que el principal problema de la Generalitat hagi sigut el finançament. No podem dir que el principal problema de la Generalitat no ha sigut només la gestió, i no només ha sigut el finançament, també ha sigut polític. Perquè el 2022, el primer trimestre –hi han informes de Comisiones Obreras, del gabinet econòmic–, els beneficis empresarials van ser responsables del 83,4 per cent de la inflació i no va haver-hi propostes polítiques serioses que s'encaminessin a que aquesta inflació –ho reitero, provocada pels beneficis empresarials– pogués deixar de tenir l'impacte que tenia. És cert que hi ha infrafinançament, però hi ha mancat també política. Això, tots els socis d'aquell Govern haurien de poder valorar-ho.

Perquè no té gaire sentit que tractem les mocions i que tractem les sessions que fem en aquest plenari de manera separada. No fa tanta estona estàvem aquí parlant de democràcia, i a tots ens estava encantant, no?, fer grans proclames sobre com es feia això. Doncs hi ha molt poca democràcia si pensem que només té a veure amb votar i no té a veure amb la democràcia econòmica.

L'any 2022 també va ser l'any en què vam constatar en els pressupostos que no hi hauria una renda bàsica universal, que no hi hauria ni tan sols la prova pilot d'una renda bàsica universal. I això no només tenia a veure amb que no tinguéssim la sobirania per recaptar finalment l'IRPF; també tenia a veure amb que moltes vegades no hem volgut fer ni tan sols les apostes de valorar què passaria si la gent fos una mica més lliure, què passaria si no haguessin de passar amb aquesta por. Nosaltres creiem que segurament hi hauria més democràcia i no hauríem d'estar trencant-nos el cap de com es combat l'extrema dreta.

Perquè amb la salut també hauríem de tenir un altre problema. Evidentment, hi ha aquest infrafinançament, però també hauríem de poder abordar què passa i per què la gent sempre està més malalta, perquè hi ha també un biaix de classe i de pro-

ducció en aquestes malalties. Portem moltíssimes comissions de treball parlant de com la gent està emmalaltint i, en canvi, no estem pensant en que està molt bé abocar molts de recursos a la sanitat, però també hauríem de poder abocar-ne a que la vida no sigui tan difícil com perquè una gran part de la població estigui malalta en termes físics o en termes de salut mental.

I voldria dir que estic d'acord amb algunes idees que ha apuntat el diputat Giró. La primera, que la política no té a veure només amb la gestió. I això és una cosa que segurament ens hauríem d'aplicar, perquè aquesta gestió que va a poc a poc despolititzant i que va fent que els dies s'assemblin molt els uns als altres també és una de les grans barreres de lo que al final n'acabem dient antipolítica.

I després, quan parlàvem d'aquest euro que costa de guanyar. I això és cert, aquest euro que costa de guanyar, i que costa molt de guanyar a la petita empresa, que costa molt de guanyar als treballadors, mentre la millor inversió sigui en l'economia rendista, l'economia productiva seguirà reduint-se a pràcticament un exercici ja de romanticisme, perquè és cert que cada vegada serà més difícil tenir una petita empresa quan els diners, on realment rendeixin, sigui a un altre lloc.

Per tant, només per concloure, dir que està molt bé que puguem debatre i que puguem analitzar aquests informes. El nostre vot, malgrat que estem d'acord amb les recomanacions i amb l'anàlisi, serà una abstenció, perquè és la forma que tenim la CUP, en aquest cas, de dir que no hauria de poder-se justificar tota la manca política en els problemes de gestió que es donen o en els problemes d'infrafinançament, però acabar també pensant en que tant de bo aquesta legislatura sigui una legislatura en la que hi hagi la capacitat de pensar quines són les estructures que es requereixen per poder donar front a aquestes qüestions. Perquè tenim estructures de caràcter públic, com les que tenen a veure amb l'exportació de la producció d'aquí, tenim estructures com és Mercabarna, i no estem pensant, en cap cas, en formes de planificació d'aquestes. Això és un problema. I si no volem, com abans es deia, plorar d'aquí a uns anys a veure què passa, serà necessari que tot l'enginy que tingui a veure amb una forma de democràcia econòmica una mica més gran el posem en aquests dies.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I a continuació, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Bon dia! Gràcies, síndic major, a la resta de personal de la sindicatura i als síndics que ens acompanyen, també, avui. Ens trobem debatent un compte general de la Generalitat del tancament econòmic del 2022. Més de dos anys per a la seva aprovació evidencien la manca de rigor i la transparència en la gestió de les finances públiques. La fiscalització dels comptes públics ha de ser una eina de control i no una mera formalitat que es presenta fora de termini quan moltes de les decisions ja s'han pres. La manca de diligència perjudica la confiança ciutadana i fa que el control parlamentari sigui gairebé testimonial.

El compte general no és un conjunt de xifres, sinó que és la radiografia de la gestió econòmica dels comptes de l'Administració de la Generalitat i, a través d'aquest document, hauríem de poder avaluar l'eficàcia en la despesa i la solvència financera i el grau de compliment dels objectius pressupostaris. Però si aquestes dades arriben dos anys tard, ja no podem corregir els errors, només els podem constatar.

Des del 2021 i 2022, el deute en factures impagades han augmentat en més de 800 milions d'euros. Això suposa gairebé el vuit per cent del pressupost del sector públic català. Però el més greu és que el forat més gros es concentra en la sanitat. CatSalut i l'ICS acumulen més de 2.600 milions d'euros entre els dos. Això comporta proveïdors sense cobrar, serveis tensionats i, al final, un deteriorament de l'aten-

ció sanitària que paguem tots els ciutadans. És inadmissible que mentre es destinen recursos a polítiques supèrflues i a estructures clientelars, es deixi la sanitat en una situació límit.

El problema no acaba aquí. El patrimoni net de la Generalitat és negatiu, i això vol dir que fa anys i de forma crònica s'està gastant més del que es té. Quan el patrimoni net d'una institució és negatiu, significa que els seus deutes superen els seus actius, posant en risc així la sostenibilitat financera. La Sindicatura de Comptes constata aquesta situació, alertant sobre el nombre d'endeutament financer i sobre la gran quantitat de compromisos de despesa adquirits que es carreguen en futurs exercicis.

L'interventor general de la Generalitat, en el seu informe, constata les dificultats financeres que té la Generalitat a la vista del seu romanent de tresoreria i patrimoni net negatiu i els seus elevats endeutaments. Més enllà de la situació financera global, com s'ha gestionat realment el pressupost de la Generalitat del 2022? El Govern va prometre una millora sanitària, reduir llistes d'espera, reforçar els serveis públics, però la realitat és que les llistes d'espera han augmentat, l'atenció primària està més col·lapsada que mai i els hospitals pateixen una manca crònica de recursos. Davant d'aquest panorama, el descontrol pressupostari i l'endeutament és més que evident.

Per tant, cal millorar la planificació pressupostària. El Govern ha de fer pressupostos basats en dades objectives i no previstos en inflades per motius polítics. Cal establir mecanismes de control que evitin sobre costos innecessaris. I cal assegurar que cada euro gastat retorna als ciutadans.

Hem de reduir el deute, però no a costa de serveis essencials. Catalunya està atrapada en una espiral de deute i bona part d'aquest problema ve del fons de liquiditat autonòmica, el FLA, un mecanisme que ofega la Generalitat amb milers de milions d'euros de deute. El FLA és una eina de control de l'Estat espanyol per sotmetre econòmicament Catalunya. Catalunya pateix un dèficit fiscal de més de 22 milions d'euros anuals, una sagnia que impedeix que puguem gestionar els nostres recursos amb plena sobirania. Espanya ens roba –sí–; ens nega el finançament que ens correspon –també–, i després ens obliga a endeutar-nos amb els seus mecanismes per seguir sota el seu control.

Si Catalunya disposés del que no disposa, no necessitaríem cap FLA ni estaríem endeutats com estem. Aquesta és la veritat que els governs autonomistes de sempre han volgut amagar, preferint gestionar engrunes en lloc de plantar cara i exigir el que és nostre. Catalunya no només necessita una millor gestió econòmica, necessita llibertat financera. No podem seguir vivint ofegats per un sistema que ens roba i ens obliga a pidolar el que és nostre.

El Govern no sap gestionar els recursos propis. I el pitjor de tot és que mentre sanitat, educació i serveis públics es degraden, els diners segueixen fluint cap a altres estructures i guinguetes per col·locar els seus i despeses supèrflues. Catalunya ha de decidir si vol seguir així o vol trencar amb aquest sistema que ens condemna a la misèria.

Aliança Catalana diem «prou»; «prou a la mala gestió, prou a l'endeutament irresponsable i prou al saqueig fiscal». Els recursos dels catalans han d'estar al servei dels catalans, no al servei d'un estat que ens explota i d'un govern que els malbarata i els regala.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I, finalment, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Guillem Sánchez Prat.

Guillem Sánchez Prat

Gràcies, president. Conselleres, consellers, síndic major, síndic, síndica, diputades i diputats... Gràcies, síndic major Salazar, per la presentació del compte general

del pressupost del 2022. És necessari reivindicar la normalitat institucional de presentar l'informe de llei del compte general en temps i forma al Parlament, com és el cas dels pressupostos del 20 i del 21, presentats conjuntament al desembre del 23.

En primer lloc, m'agradaria reivindicar la figura de la Sindicatura de Comptes. La sindicatura és l'òrgan fiscalitzador extern dels comptes, de la gestió econòmica i del control financer de la Generalitat, dels ens locals i de la resta del sector públic de Catalunya. És, per tant, l'ens fiscalitzador independent del sector públic de Catalunya i és aquí on juga un paper fonamental en tot l'ecosistema de control i avaluació de les polítiques públiques catalanes, posant èmfasi, per descomptat, en el control econòmic.

Som conscients de l'elevat grau d'exigència de la pròpia sindicatura, així com l'adscripció d'aquesta a les normes internacionals d'auditoria pública, i crec menester reconèixer la gran tasca que realitzen en l'elaboració d'informes de tot el sector públic, de polítiques rellevants i d'encàrrecs del Parlament. En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, us encoratjo a seguir treballant amb la màxima exigència, rigor i independència, tal com ho esteu fent fins ara.

Entrant en matèria, el compte general és el document que recull l'estat de l'execució i liquidació del pressupost. L'elabora la Intervenció General de la Generalitat, és aprovat pel Consell Executiu i és fiscalitzat per la sindicatura, tal com ho estableix l'article 36 de la llei de la Sindicatura de Comptes. Ens trobem, per tant, en la fase de control i retiment de comptes del procés pressupostari. Tenim la tasca d'analitzar i debatre sobre la realitat d'allò que s'ha executat i de com s'ha executat, el què i el com de l'execució pressupostària, saber, en definitiva, com allò que es va pressupostar ha esdevingut o no política pública.

Repaso breument les principals figures del compte general, ja que ha passat força estona des de la presentació del síndic major. Els drets liquidats van ser de 53.000 milions i l'execució del noranta-tres per cent. Les obligacions reconegudes, les despeses, són 54 milions, sobre uns crèdits definitius de 60 milions; per tant, una execució del 90,14 per cent..., 60.000 milions –perdó. Hi ha diferència d'execució considerable en els capítols de despesa. En el capítol 1, Personal, s'ha executat el 98,81 per cent i, per contra, en el capítol 6, Inversions, es va executar el 50,52 per cent.

Tenim un resultat negatiu de 425 milions, una necessitat de finançament de 3.842 milions, un romanent de tresoreria negatiu, un patrimoni net negatiu i un endeutament elevat de 85.000 milions, que representa el 33,4 per cent del PIB català. Tot això en el marc de la suspensió dels objectius d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. Vull recordar que per al 2025 la clàusula de salvaguarda ja no és activa. Per tant, tenim un pressupost delicat que hem de saber gestionar.

També hi ha bones notícies: aquest és el segon compte general consolidat i no agregat, i per fer-nos una idea de la diferència, les despeses consolidades ascendeixen a 54.000 milions i agregades són de 83.000 milions, una diferència de 29.000 milions d'euros. La consolidació permet, per tant, eliminar aquestes duplicitats i obtenir una imatge no distorsionada de la comptabilitat. Cal, doncs, reconèixer la tasca ingent de la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya per consolidar l'Administració general de la Generalitat i les 206 entitats, consorcis, fundacions, empreses i organismes autònoms que formen part del sector Generalitat. Si no m'equivoco, la Generalitat i l'Administració general de l'Estat són les dues úniques institucions que consoliden a Espanya.

Si bé és cert que encara queda un petit repte de superació que rau en les diferències de criteri respecte a certs ens, consorcis i fundacions, que hauria d'incrementar en els futurs comptes generals el nombre d'entitats que formen part del perímetre de consolidació, també queda camí per recórrer quant a la consolidació de certs moviments de modificació pressupostària.

Es posa de manifest, també, que hi ha certes entitats que no tenen atribuïda la competència d'aprovació de comptes anuals a cap òrgan. És per això que, a través de

l'ordre d'economia 226 del 2023, s'establí que correspon aprovar els comptes anuals per l'òrgan competent d'acord amb la normativa pròpia i, en absència d'aquest òrgan competent, pel director general o càrrec equivalent. Aquesta és la forma de cooperació entre la sindicatura i la Generalitat. La sindicatura estableix recomanacions i la Generalitat aplica solucions. De fet, com es pot observar en els informes que es tracten a la Comissió de la Sindicatura de Comptes, les recomanacions són benvingudes, ja que tenen l'objecte de millorar la cosa pública, la política pública. I això és un debat sobre l'informe i no és una interpellació al Govern, senyors diputats.

Un altre fet rellevant és la despesa desplaçada en Salut. La despesa desplaçada és la despesa realitzada i no registrada; és a dir, quan hi ha insuficiència de crèdit pressupostari i s'ha de fer càrrec als subsegüents pressupostos. El 2021 era de 2.700 milions d'euros i el 2022 era de 3.600 milions. Representa un increment de 888 milions que genera... És un element de reflexió, ja que la dotació de crèdit anual cobreix la desviació de l'exercici anterior, manifesta la insuficiència pressupostària i genera un procés acumulatiu exponencial, és a dir, un efecte bola de neu, del qual s'han de prendre mesures.

I aquest Govern n'ha pres. Concretament, el 23 de desembre es va acordar que el 2025 la despesa meritada de Salut creixi un 3,2 per cent, el màxim permès per la regla de la despesa. La despesa meritada és la despesa que es realitza durant un exercici, independentment del moment de comptabilització. Això ha de permetre una millor planificació dels recursos, un finançament adequat, blindat dels xocs econòmics i garantint, així, la seva sostenibilitat a llarg termini.

I, per acabar, aquest Govern i aquest país tenim molts reptes. No obstant, també tenim la ferma ambició de fer les coses bé i estic segur que aquest Govern farà les coses molt bé.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Procedim a la votació.

El Grup Parlamentari Comuns demana la votació separada del punt 1.a. Per tant, advertim tots els portaveus a efecte de dur a terme les indicacions de vot.

Per tant, començarem votant el punt 1.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 95 vots a favor, 27 en contra i 10 abstencions.

I a continuació votarem la resta del dictamen.

Comença la votació.

El dictamen sobre el compte general de la Generalitat per a l'any 2022 ha estat aprovat per 101 vots a favor, 27 en contra i 4 abstencions.

Se suspèn la sessió, que reprendrem a dos quarts de quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a les dues del migdia i tres minuts i es reprèn a dos quarts de quatre de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el lletrat major i el lletrat Ramon Eudald Torrents Munt.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i el conseller de Política Lingüística.

El president

Bona tarda. Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'Administració de justícia a Catalunya

302-00052/15

El vint-i-unè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'Administració de justícia a Catalunya. És presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. I, per fer-ne l'exposició, té la paraula el diputat senyor Pere Lluís Huguet i Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Bona tarda. Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, conseller i diputats. A més, estar després de dinar per una moció de justícia avui (*l'orador riu*) és complicat.

Bé, hem presentat una moció, i jo crec que serà la primera de moltes, no? Per què? Perquè tenim una situació complexa a l'Administració de justícia. I, com que tenim una administració complexa i el Partit Popular lo que volem és millorar aquesta Administració de justícia, doncs, hem presentat aquesta moció. Però ja els hi dic que serà la primera de moltes de com millorar la nostra Administració de justícia. Perquè, escoltin, en una societat una bona administració de justícia no és només per lluitar contra la delinqüència, per lluitar amb els conflictes intersocials de la gent, sinó també per millorar els conflictes a les nostres empreses, que permetin créixer les empreses, perquè si tenen una bona administració de justícia, àgil, poden resoldre també els seus conflictes de manera àgil. I, per això, des del Partit Popular iniciem aquestes mocions i aquestes interpellacions per intentar millorar l'Administració de justícia.

I la primera, vull dir... Conseller, ja ho vam parlar. Em va dir l'altre dia a la interpellació que busqués a les seves declaracions... Jo als diaris he sentit..., he trobat a tots els diaris cinc jutjats, eh? –cinc jutjats. I quan vostè..., ho vam presentar, eren cinc jutjats. Són cinc jutges. I em diu: «No, és que és lo mateix.» No. És que, a veure... Aclarim-ho. Cinc jutjats és un jutge, un lletrat de l'Administració de justícia i pràcticament deu funcionaris, o més. Això són jutjats. Un jutge és un senyor que se'l destina temporalment per reforçar una activitat, i amb algun funcionari que se li dona per poder treballar. Això són cinc jutjats i són jutges, la diferència. Clar, vull dir, quan nosaltres l'hi vam dir és perquè nosaltres volem millorar.

I, després, una altra qüestió importantíssima. Miri, vostès ho van presentar com un *plan Barcelona contra la multirreincidència*. Se'n recorda?, amb el senyor Bolaños: *plan Barcelona contra la multirreincidència*. I resulta que, a més, la competència per designar els jutges de reforç no és seva tampoc, ni del ministeri; és del Consejo General del Poder Judicial a proposta del TSJ. O sigui, ni tan sols és competència seva, aquesta designació dels jutges de reforç. Però nosaltres volem cinc jutjats nous a Barcelona, perquè els necessitem.

I sí que em dirà: «No, és que hi ha ara la conversió...» Miri, ja estic a dos minuts, és que no tindrè temps ni d'explicar tot lo que tenim per a l'Administració de justícia. La conversió en els tribunals d'instància. Bé, escolti'm, no sabem quan vindran els tribunals d'instància. És probable que es retardi. Fem els jutjats nous i després ja els integrem amb aquesta transformació en els tribunals d'instància.

Però, miri, també hem demanat un estudi perquè necessitem saber quines són les necessitats concretes de Catalunya a l'Administració de justícia. I, per això, proposàvem, escolti, una cosa tan neutra, que sembla ser que hi votaran tots que no: un estudi per saber quines són les necessitats, cosa que hi estem d'acord tots els operadors jurídics –tots. Aquest estudi hem de... Perquè, escolti, de sobte surt vostè mateix que si falten cinquanta jutjats a Catalunya. L'altre dia em penso que també un altre jutge deia vuitanta jutjats a Catalunya. Bé, hem de saber què. Per què? Perquè, si necessitem transformar-los en tribunals d'instància, hem de començar ja amb un disseny de tribunals d'instància capaços d'assumir la càrrega de feina que tenen els jutjats de

Catalunya. I per això demanàvem aquest estudi. També demanàvem a la moció que es faci..., que es modifiqui a la justícia.

Miri, vostès segur que han entrat a Hisenda, eh que sí?, o al web de la Generalitat. I eh que lo primer que els hi surt quan vostès entren a Hisenda o al web de la Generalitat és un llistat «els meus expedients», amb tots els expedients que té Hisenda o la Generalitat? Aquí no. Aquí jo no puc saber quins són els meus expedients, en què jo com a advocat he comparegut i els he presentat. Necessito introduir una sèrie de codis i necessito...

Les videoconferències. Hem de modificar totes les sales de videoconferències. La Unió Europea té, a més, un projecte per preservar el dret a la defensa, per preservar la tutela judicial efectiva, en el qual llegim em penso que són quatre pantalles per sala de vista. Potser no ens fan falta quatre pantalles, però sí que videoconferències que funcionin.

L'adreça electrònica. Firmar el conveni amb l'Administració de l'Estat. Ja sé que en altres circumstàncies vostès no volien firmar el conveni amb l'Administració, però ara, tampoc? Amb l'Administració general de l'Estat per poder emplaçar i notificar mitjançant..., fer un clic i poder emplaçar i evitar tot lo que són els emplaçaments, la tortura que és aconseguir moltes vegades emplaçar una societat. Les societats estan obligades a tindre aquesta adreça electrònica única. Miri que seria fàcil per emplaçar. Fàcil i barat, perquè, a més, no tindria el cost de correus, d'enviar un agent, moltes vegades la policia que vagi a notificar.

Bé, doncs tot això és lo que presentem (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) amb aquest... Perdó, president, dos minuts i acabaré, perquè és que... Vull dir que és la primera...

El president

Dos minuts segur que no. (*Rialles.*)

Pere Lluís Huguet Tous

Després demanem que activin la multireincidència. Escolti'm, nosaltres vam presentar una proposició de llei de reforma del Codi penal al Congrés dels Diputats. Està parat. Miri, si volem lluitar contra la multireincidència, hem de modificar la part general del codi, perquè es van equivocar el 2022, el Partit Socialista, quan ho va modificar. I necessitem rectificar aquest error i modificar la part general del codi. I necessitem incrementar el pressupost del tres per cent, eh? Necessitem moltíssimes coses.

Els hi dic: totes aquestes mesures, que segurament tots hi votaran que no, o alguns hi votaran que no, són les que demanen tots –tots– els operadors jurídics de Catalunya.

El president

Ha d'anar acabant, senyor diputat.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltíssimes gràcies, president.

El president

El Grup Parlamentari de VOX en Cataluña hi ha presentat una esmena. I, per defensar-la, té la paraula la diputada senyora Júlia Calvet i Puig.

Júlia Calvet Puig

Gracias, presidente. La justicia en Cataluña está al borde del colapso, y quien lo niega miente. Y si este colapso se está enquistando es precisamente porque el Gobierno de la Generalitat, con la complicidad del Gobierno de la nación, se ha dedicado a desprestigiar la justicia y a engañar a los catalanes con promesas vacías y planes totalmente improvisados.

Y un ejemplo es el portal de e-Justicia. Cómo se nota que ustedes, señores diputados, no lo usan, porque, de usarlo, sabrían que los profesionales del derecho se enfrentan a una odisea diaria. Y es que muchos catalanes se preguntarán: «Ostres, com pot ser que en plena era digital –en plena era digital– estiguem amb un retard constant?» Y es que, por ejemplo, cómo puede ser, cómo es posible que a sujetos obligados a presentar demandas en el portal de eJusticia y, por tanto, a hacerlo de forma telemática, pues les llegue este, ¿eh?, una demanda presentada en el juzgado de lo social, y dice: «Diligencia de ordenación. Habiendo sido recibida la demanda arriba *referenciada per via telemàtica...*» Pero tiene tres días para presentarla en soporte de papel. A ver, señores diputados, aclárense: o somos digitales y *ecofriendly* o somos analógicos, porque así no podemos avanzar. (*Alguns aplaudiments.*)

La realidad es que su prioridad no es el bien común; tampoco es garantizar la separación de poderes con un sistema judicial eficiente, sino que su prioridad es su narrativa política. Y es que los que nos han gobernado hasta ahora se han preocupado más de la lengua que se hablaba en los juzgados que no de la propia calidad de la justicia. Y, sí, sí, o sea, mientras ustedes pierden el tiempo hablando de debates lingüísticos totalmente absurdos, los catalanes somos los que sufrimos una justicia cada día más ineficaz y desfasada.

Y, dicho esto, señores del Partido Popular, ustedes proponen revisiones de infraestructuras, pero es que lo que necesitamos es garantizar una interoperabilidad total. Es decir, dejen de fragmentar el sistema judicial en diecisiete minirreinios –que ya sabemos que esto a su partido le gusta mucho– y unifiquemos de una vez por todas los recursos bajo un único paraguas nacional. De esta manera, pues, ahorraremos recursos, ahorraremos burocracia y aseguraremos un tratamiento equitativo para todos los españoles, vivamos donde vivamos. (*Alguns aplaudiments.*)

Pero vayamos al tema central de la moción: la multirreincidencia y, por ende, la creación de más juzgados y el aumento del presupuesto en un tres por ciento. A ver, diputados del Partido Popular, hablan ustedes de multirreincidencia como si fuera esto una novedad, y es que coincidimos con ustedes en que es un problema capital, pero esto es insuficiente. Y es que es una lástima que ustedes no ahonden en las causas reales de esta problemática. Y es que ustedes nos tienen muy acostumbrados a *tiro la pedra i amago la mà*. Y, claro, identifican problemas evidentes, como la necesidad de crear más juzgados, pero no se atreven a ser más ambiciosos. Es decir, un ejemplo claro está en que nos rechacen esta enmienda que hemos nosotros presentado. Prefieren contentar a quienes nunca van a caer bien en lugar de dar un paso hacia adelante, como la semana pasada nos enseñó el señor Huguet en la Comisión de Universidades defendiendo a los de la dictadura progre del pensamiento único, en vez de solidarizarse con los que sí que alzan la voz en las universidades, ¿eh?, señor Huguet. Ya sabemos de qué hablamos –ya sabemos de qué hablamos.

Desde VOX nos diferenciamos del bipartidismo totalmente obsoleto afirmando que la multirreincidencia no es el problema, sino que es la punta del iceberg. Y es que no nos cansaremos de decirles que la causa real es la inmigración masiva y descontrolada, porque, sí, más del ochenta por ciento de los multirreincidentes detenidos en Barcelona son extranjeros. Y con VOX no haría falta crear más juzgados: simplemente entregamos billete de vuelta a los que han venido aquí a nuestro país a delinquir, y *c'est fini*. (*Alguns aplaudiments.*) Porque si reducimos la burocracia, nuestros jueces sentenciarán de forma más eficaz. Y, sobre todo, si expulsamos a quienes delinquen en nuestras calles y defendemos nuestras fronteras y, además, garantizamos de verdad que *qui la fa la pagui*, entonces, y solo entonces, conseguiremos resultados.

Pero, claro, con las políticas separatistas, con las políticas socialistas y sobre todo con, también, las políticas populares, no iremos a ninguna parte. Si todos apoyan constantemente la regularización masiva de inmigrantes, ya podremos aumen-

tar el presupuesto, ya podremos aumentar el número de cárceles y el número de juzgados, que nada, absolutamente nada cambiará.

Y es que, diputados del Partido Popular, de aquellos polvos, estos lodos ¿eh? Es decir, o sea, ustedes nos hablan de la consecuencia y se escandalizan por la multi-reincidencia, pero, claro, es que no es más que el resultado de las políticas que llevan aplicando año tras año.

I acabo, president. VOX es la única alternativa real, porque no nos dedicamos a maquillar los problemas, sino que vamos a la raíz. Los catalanes merecemos justicia de verdad, un sistema eficaz, libre y que se defiendan los intereses del pueblo español, y no un sistema colapsado por culpa de la incompetencia de algunos y la cobardía de otros.

Muchas gracias.

El president

Els grups que no hi han presentat esmenes tenen la possibilitat de fixar la seva posició. I, en primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Agustí Colomines i Companys.

Agustí Colomines i Companys

Bona tarda, bon dia. M'agrada molt aquest partit de tennis entre la dreta i l'extrema dreta espanyolista. La veritat és que és tot un espectacle a primera hora de la tarda, eh? Però, en el fons, està subjacent la mateixa cosa, i és la raó per la qual el nostre grup ha decidit rebutjar aquesta moció i votar-hi en contra, no? Perquè, si bé les formes del PP són més suaus i el redactat d'aquesta moció podria semblar que, diguem-ne, aporta alguna qüestió, de fet –de fet–, el que la fa és per presentar-nos aquí i col·locar-nos l'exigència que el Govern espanyol desbloquegi la tramitació parlamentària de la reforma legislativa del Codi penal, perquè, en definitiva, és la conclusió que s'extreu d'aquesta moció.

Vostès saben que tenen un model i nosaltres en tenim un altre, com també suposo que saben que el Grup Parlamentari de Junts al Congrés dels Diputats l'abril de l'any passat va presentar una proposició de llei en matèria de multireincidència que va ser admesa a tràmit l'octubre passat. Per tant, si tan preocupats estan per aquesta qüestió, no tenen altra cosa que donar-nos suport i endavant les atxes, no?

Aquesta proposició de llei proposa moltes de les coses que vostès ara proposen com si fossin una novetat, com ara la modificació del Codi penal, l'ampliació del nombre de jutjats d'adscripció territorial a Catalunya, passant de trenta-cinc a setanta a tot Catalunya, i no només a Barcelona, com vostès proposen, i dotar de recursos suficients els jutjats, no?

No hi ha dubte que l'Administració de justícia té molts dèficits, que la reincidència, malgrat l'enduriment de la pena en els delictes de furt de l'any 22, no ha acabat de fructificar, però no serà d'aquesta manera, fent, diguéssim, grans declaracions, que aconseguirem posar solució al problema, no?

Miri, a mi a vegades em sembla que el més pràctic és parlar d'exemples concrets. El jutjat d'Olot o els nous jutjats de Figueres assumeixen civil i penal. Quan hi entra pel mig una causa de violència domèstica, per llei tot s'ha de parar. Què vol dir això? Que en surten damnificats tant els de les causes civils o penals com aquella persona que acaba de tenir un problema de violència domèstica. A més a més, no hi ha jutjats especialitzats sobre això. Tenim un problema. Evidentment, que tenim un problema a la justícia.

Però és que n'hi poso un altre, d'exemple. Quants catalans, senyora Júlia Calvet, no tenen problemes amb la justícia per utilitzar el català? Quantes causes no queden tancades perquè un jutge que viu a Catalunya i treballa a Catalunya diu que no entén el català i paralitza la causa? Quan resulta que amb la intel·ligència artificial és una cosa que es podria solucionar en segons, com aquell qui diu, no? Això són proble-

mes també de discriminació. No només és la multireincidència; són molts altres elements de la justícia que no funcionen, no?

Jo el que els diria és que hauríem d'entendre sovint que l'Administració de justícia es comporta com l'Administració normal. A vegades el problema no és l'augment de pressupost, sinó la racionalització dels llocs de treball. I, segurament, en la justícia si racionalitzéssim els llocs de treball, probablement sense augmentar el pressupost tindríem més disponibilitat de diners. I això és el que no som capaços sovint de fer, d'abordar realment –com passa en l'Administració de tipus general– la racionalització, l'organització de la justícia i també l'ocupació dins la justícia. A banda de tot el problema de la formació del personal perquè aquest personal estigui capacitat per poder tirar endavant les seves tasques.

Per tant, com que són dos models diferents, ni ens hem esmerçat a presentar-li cap esmena i, per tant, votarem que no a la seva moció.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Ana Balsera i Marín.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president. Bona tarda a tothom. Avui debatem aquesta moció presentada pel PP sobre l'Administració de justícia, tot i que en algun moment del debat semblava que parlàvem d'un altre tema. Jo em centraré en l'Administració de justícia.

I, *a priori*, podríem veure que alguns punts podríem compartir-los, no?, com seria que estem d'acord amb incrementar el pressupost de la Generalitat de Catalunya. És cert que necessitem més jutjats –de fet, la xifra de cinquanta surt del propi Tribunal Superior de Justícia de Catalunya– i que necessitem més jutjats, precisament, per agilitzar els processos i acabar amb el col·lapse existent.

Però és que, de fet, Esquerra Republicana, en una interpellació que va fer al conseller de Justícia el mes de novembre, ja va posar sobre la taula tota aquesta problemàtica i vam presentar una moció que va ser aprovada per àmplia majoria d'aquesta cambra el mes de desembre.

Per tant, nosaltres ja anuncio que avui votarem en contra de tota la moció. I ho fem perquè aquesta moció està impregnada del seu model, que és un model arcaic, punitivista, amb un enfocament que nosaltres no compartim. El seu model és en blanc i negre, i el nostre és un model del segle XXI.

Sí que farem unes consideracions. Vostè a la moció fa referència en alguns punts al que vostès anomenen «multireincidència». Ja sap perfectament, el diputat, que des d'Esquerra Republicana no compartim aquest enfocament, que no compartim, de fet, ni anomenar-ho «multireincidència», perquè en molts casos no són reincidents perquè no han estat condemnats.

Però és que, sobre aquesta qüestió, el Parlament de Catalunya ja té un pronunciament, que va ser el que vam adoptar diferents grups el mes de desembre en la nostra moció, que era abordar el fenomen de la reincidència de forma transversal. Tenim múltiples factors, com la situació socioeconòmica, problemes d'accés a l'habitatge, precarització. I hem de defugir del punitivisme i apostar per més recursos a l'Administració de justícia.

Jo soc conscient que a vostès no els hi agrada aquest model, aquest posicionament, però és el posicionament majoritari en aquesta cambra. I, per tant, és el que defensarem.

I d'altres punts de què vostès no parlen a la moció i que nosaltres considerem que cal parlar-ne és de l'ús del català. I cal modificar la llei orgànica del poder judicial perquè el català sigui un requisit, i no un mèrit.

I un altre dels punts que nosaltres trobem imprescindible és continuar dotant de recursos el torn d'ofici. Per això, nosaltres ja vam exigir el traspàs de la recaptació íntegra de totes les taxes judicials.

I un punt que sí que ens agradaria destacar –perquè per nosaltres és molt rellevant i m'hi vull centrar en aquesta intervenció– és el tema de les ordres de protecció a víctimes de violència masclista, atenció a les víctimes i jutjats de Vido. Ho hem dit en diverses intervencions parlamentàries, i és que és alarmant que Catalunya és el territori on s'admeten menys ordres de protecció. De fet, se'n deneguen més de les que són admeses, i això posa en un risc flagrant totes les víctimes de violència masclista.

Segons les pròpies dades del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a la seva memòria 2023, que són les últimes que tenim, a Catalunya el 2023 el cinquanta-dos per cent de les ordres de protecció van ser denegades; de les que es van presentar, que van ser 6.017, 2.858 van ser adoptades i 3.129 van ser denegades.

Això és un greuge que pateixen, sobretot, les víctimes de violència masclista, perquè necessitem saber si aquestes víctimes que han fet el pas, que han interposat una denúncia i que no han obtingut aquesta protecció han acabat sent assassinades. I són les dades que nosaltres hem demanat en diferents ocasions. I, de fet, vam aprovar a la nostra moció fer-ne un estudi per conèixer per quins motius, a Catalunya, es deneguen més ordres de les que s'accepten.

Tenim un greu problema. De fet, aquesta mateixa setmana coneixíem la notícia, no?, dels problemes de la jutgessa titular del jutjat de Vido número 2 de Barcelona, amb el seu tractament cap a les víctimes de violència masclista, i és que entren al jutjat com a víctimes de violència masclista i en surten pitjor, sent víctimes de violència institucional. I si s'exerceix aquesta violència institucional, el que s'està és desenantant totes les víctimes.

Hem de dotar de més recursos. No pot ser... Una dona m'explicava que la seva filla de vint anys ha fet el pas, ha interposat una denúncia de violència masclista el 2023, i estan duent a terme les actuacions, però té l'assenyalament del judici per al 2026. Hem de treballar plegades i plegats per fer que hi hagi més recursos. Hem d'agilitzar tot el possible aquests procediments, perquè hem de protegir les víctimes. Des d'Esquerra Republicana seguirem treballant per totes les víctimes de violència masclista i per revertir tot aquest patiment.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari Comuns, i té la paraula el diputat Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputats, diputades... Tenim una moció del Partit Popular en relació amb l'Administració de justícia i la seva qualitat. Li he de dir que hi han coses de fons que es plantegen i punts en concret de la moció que són raonables. I, tot i que votarem en contra de la moció, *le insto*, igual que insto la resta de grups parlamentaris, a que treballin també en el marc de la Comissió de Justícia per intentar arribar a acords.

I crec que és important, és un moment d'arribar a acords, perquè jo crec que hi ha un consens entre els diferents grups parlamentaris de que cal fer un salt qualitatiu a l'Administració de justícia i que cal, d'alguna manera, estar a l'altura del que necessita la ciutadania a dia d'avui.

Ja s'ha començat a treballar en anteriors governs, però sí que penso que cal anar cap a on es va, no?, cap a un pacte que pugui millorar de manera clara i profunda el sistema de justícia.

I no hi votem a favor perquè el marc des d'on es fa és des de la lògica de la multi-reincidència, és un marc punitivista. Però això no vol dir que en un altre marc no ens puguem posar d'acord amb algun dels punts. No amb molts.

Per nosaltres és molt important..., i ho hem plantejat així en diferents ocasions, que cal apujar el pressupost de la Generalitat en matèria de justícia, mínim un 2,5, en el futur, però hi podria haver més marge de maniobra.

Calen cinquanta òrgans judicials, com s'ha dit. Almenys sí que és cert que, recentment, el Tribunal Superior de Justícia ha plantejat que potser en calien el doble. Jo crec que s'ha de veure on hi ha les necessitats i de quina manera es pot repartir aquest creixement en les diferents jurisdiccions. Calen més jutgesses i jutges, però també més funcionaris i funcionàries per poder tirar endavant la feina que hi ha al sistema de justícia.

Efectivament, cal una bona implementació de la llei d'eficiència de la justícia, i en podrem parlar en la Comissió de Justícia el dijous, i garantir l'ús del català al sistema de justícia, i també la formació en matèria de gènere.

Jo crec que recentment hem vist el tracte que el jutge Carretero va donar a Elisabet Mouliá, i és absolutament reprovable i absolutament intolerable. I també les denúncies que aquesta setmana s'han fet al Jutjat de Vido número 2 de Barcelona. Cal avançar en aquest sentir i calen tot un conjunt de mesures.

Però sí que volia ara centrar-me en una qüestió que per nosaltres, com a Comuns, és transcendental i molt important per a aquesta legislatura, i és que, a vegades, quan parlem del sistema de justícia, ens oblidem massa sovint de que una peça clau és el sistema per garantir el dret a la defensa, l'accés a la justícia, i, efectivament, en aquest sentit, el torn d'ofici.

Pensem i sabem que, d'alguna manera, se va arribar a un acord per millorar la situació de dèficit que es té amb el torn d'ofici, però per nosaltres és clau. Volem que sigui una qüestió clara en aquesta legislatura. S'han anunciat 8 milions per complementar la situació. *(Pausa.)* Sí, i s'ha pagat. Però de cara al futur pensem que cal anar cap a la quantitat pendent que hi ha. I també en relació amb la bona feina que es fa al servei d'orientació jurídica i que també cal apujar el preu/hora, perquè el que no podem fer és que la defensa, que el treball de l'advocacia sigui..., hi hagi una diferència tan gran entre el treball privat i la defensa en lo que seria un servei públic com és el torn d'ofici.

Llavors, pensem que cal posar el focus en aquest sentit. I també, en relació amb l'aplicació i l'execució de la nova llei d'eficiència de la justícia, cal posar el focus en com cal adaptar el torn d'ofici i els mòduls i lo que s'està pagant per garantir que aquesta reforma vagi bé i també vagi bé per a tot el sector de l'advocacia.

Hi tornem a insistir: no podem garantir la justícia per a tothom i l'accés a la justícia si no enfortim un sistema d'accés al torn d'ofici i unes condicions laborals per als advocats i advocades que siguin veritablement dignes.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, i té la paraula la diputada Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí; bona tarda. Estem d'acord que tenim una justícia col·lapsada per falta de recursos, que tenim una justícia desfasada tecnològicament i tenim una justícia que, a més a més, parla en espanyol. Però, com que el model és molt diferent, sabem que els recursos que es demanen en aquesta moció no s'aplicaran en allò que nosaltres pensem que haurien d'aplicar-se.

Vostès parlen de multireincidència, i nosaltres creiem que vivim en la paradoxa social de tenir una de les poblacions recluses més grans i al mateix temps una de les taxes de criminalitat més baixes de la Unió Europea. Els estudis ens mostren que un

codi penal més dur en la durada de les penes no fa disminuir el nombre de delictes i que aquests l'única manera que tenen de decreixer és quan es combaten les causes que porten a delinquir. I no estem dient en cap cas que no s'hagi de donar una resposta penal quan sigui necessari, sinó que l'única garantia de seguretat real és la d'assegurar unes condicions de vida dignes per a tothom.

De què no parla la seva moció i nosaltres sí que voldríem que en parlés? Ja ho han esmentat altres grups: del col·lectiu d'advocats d'ofici, que garanteixen la justícia absolutament per a tothom. No parlen de mediació i justícia restaurativa, ni de mesures penals alternatives, ni d'atenció a les víctimes del delictes, ni de formació en matèria de gènere. Vostès demanen més jutjats, però no diuen en cap cas que aquests jutjats siguin per als treballadors que posen una demanda laboral i s'assenyala el judici d'aquí dos anys. Demanen més jutjats, però no diuen que siguin per a aquelles causes de corrupció que mai arriben a judici, perquè són tan voluminoses i hi han tan pocs recursos que mai s'acaben d'aclarir.

I per això, tot i que hi hagin punts en els que podem coincidir amb la seva moció, i podem estar d'acord amb que calen més recursos per a la justícia, nosaltres votarem en contra d'aquesta moció.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Mixt, té la paraula ara la diputada Sílvia Orriols i Serra.

Sílvia Orriols Serra

Els ciutadans d'aquest país pateixen de manera reiterada les mancances i deficiències en l'Administració de justícia, tant pel que fa a eficiència com a accessibilitat, com pel que fa a la independència o suposada independència d'aquest poder.

Edificis obsolets, espais insuficients i poc equipats, lentitud en la digitalització, sistemes informàtics poc eficients, incompatibilitats entre plataformes, sobrecàrrega dels jutjats, especialment en l'àmbit civil i penal, col·lapses, retards... En resum, injustícia.

La manca de competències pròpies en la matèria agreuja encara més la situació. No podem seleccionar ni nomenar jutges i fiscals, que depenen del Consell General del Poder Judicial i del Ministeri de Justícia. I tots sabem l'estima que aquests òrgans professen vers els catalans. Això genera seriosos dubtes sobre la politització dels tribunals i la més que qüestionable independència del poder judicial. La repressió engegada contra el processisme i contra els civils catalans que van formar part dels CDRs o que van participar en manifestacions i concentracions n'és un bon exemple.

Ahir el senyor Batet presumia dels beneficis que obté parant la mà a Madrid. Potser seria hora que s'engalanteixin encara un xic més i demanin les competències que permetin crear-nos un sistema judicial propi. Per demanar que no quedi, eh?; la carta als Reis, com més llarga i ambiciosa millor. Altra cosa és el que els hi duguin, que acostuma a assemblar-se al que han demanat com un ou a una castanya.

El sistema judicial a Catalunya és part fonamental de l'engranatge colonial amb què ens sotmeten i despersonalitzen; el català hi és pràcticament inexistent. I molts afectats, tot i ser catalanoparlants, empren el castellà acovardits per la percepció que si responen en la llengua natural i pròpia d'aquest país perdran automàticament el judici. Espanya aprofita aquesta situació d'extrema vulnerabilitat per privar-nos d'un dret bàsic.

Podem compartir el fons de les qüestions plantejades, però les propostes que fan són provisionals i incompletes. La perspectiva ha de ser l'assoliment de l'estat català i l'exercici en plenitud de les competències en l'àmbit judicial: necessitem jutjar i condemnar; necessitem executar ordres d'expulsió i lliurar-nos de la càrrega social que suposen els estrangers que delinqueixen damunt casa nostra.

És evident que els tribunals, igual que la resta de serveis fonamentals del país –seguretat, sanitat, educació, serveis socials–, pateixen una saturació que els fa ara mateix inviables i ineficients. El «volem acollir» que alguns irresponsables pregonen farà caure la societat del benestar, si és que no l'ha fet caure ja.

Els governs espanyols, independentment del partit que els encapçali, són reaccionaris i impermeables al català i arbitraris contra el nostre poble. Només restituint el nostre propi estat, assumint totes i cadascuna de les seves competències i recuperant el control de les nostres fronteres, podrem garantir els drets i llibertats dels catalans.

La vicepresidenta primera

És el torn ara del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, i té la paraula la diputada Lúdia Ferré i Ferré.

Lúdia Ferré

Vicepresidenta, consellers, diputats, diputades, bona tarda a tothom. En primer lloc, sabem i coincidim, crec que tots en aquesta cambra, amb la situació en què es troba l'Administració de justícia a Catalunya. Però des del nostre grup parlamentari donem el nostre vot de confiança al Govern, ja que crec que en estes altures tots hauríem de ser molt conscients que s'està treballant per revertir aquesta situació. Ara bé, si algú de vostès té alguna solució màgica, doncs molt atents l'escoltarem. I, bé, intentarem treballar en aquest sentit. Però jo tampoc, de moment, he vist cap proposta en aquest sentit.

Jo, com ja li vaig comunicar ahir, diputat Huguet..., no donarem suport a esta moció. I ara sí que entraré en un relat una mica més tècnic, desgranant punt per punt.

En relació amb els punts 1 i 2, me permetrà la llicència, eh?, però trobo ofensiu de cara al conseller de Justícia que es diga que s'han enganyat les persones o s'ha enganyat a tothom, no? Jo crec que el conseller Espadaler va ser molt clar donant resposta a la seua interpellació al Ple passat: el pla de xoc es va fer per avançar l'entrada en funcionament de les places de jutges, que en el futur seran estructurals, i es va fer per poder donar resposta ràpida i efectiva al coll d'ampolla que s'havia generat a Barcelona degut al conegut fenomen de la multireincidència. En conseqüència, en la propera proclamació de noves unitats judicials se requerirà al Govern d'Espanya, a través del Ministeri de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, la creació d'estes quatre unitats judicials en la secció penal del Tribunal d'Instància de Barcelona. Què li he de dir? Vostè ja sap perfectament que el Departament de Justícia de la Generalitat no té competència exclusiva en la creació de jutjats ni en el nomenament de nous jutges. Per aquest motiu, hi ha un diàleg constant amb el ministeri i s'ha de continuar treballant en aquesta via.

Quant al punt tercer, necessitats de jutges, lletrats de l'Administració de justícia, el Departament de Justícia i Qualitat Democràtica fa un seguiment periòdic de les càrregues de treball dels òrgans judicials per detectar les necessitats tant de jutges com de personal al servei de l'Administració de justícia. El departament programa anualment la creació de nous jutjats o òrgans judicials en base a un estudi anual de les càrregues de treball dels òrgans judicials, i ho comparteix amb la Sala de Govern del TSJ i en trasllada la proposta conjunta al Ministeri de Justícia, ja que al final és el Govern de l'Estat, en última instància, el competent per fer la proposta efectiva i modificar la planta judicial, i és aquest qui assigna a cada comunitat autònoma el nombre màxim de jutges o d'unitats judicials que es poden crear cada any. Així doncs, ja s'ha planificat el desplegament d'un pla de descongestió judicial i de mesures d'eficiència de l'Administració de justícia com a objectiu estratègic en la creació de cinquanta-cinc òrgans judicials.

Quant a l'avaluació del programa e-Justícia, el sistema informàtic judicial e-Justícia ja està implantat a tot l'àmbit civil, social, contenciós, administratiu. És un sistema construït amb tecnologia web i orientat a objecte i, per tant, dista molt de ser un repositori de documents. L'element nuclear del sistema és el tràmit, no pas un

document. Actualment, s'estan construint funcionalitats que donaran resposta a aspectes del Reial decret 6/2023, al temps que també s'està analitzant quines modificacions cal dur a terme per adaptar-se a la nova Llei orgànica 1/2025.

Quant al punt cinquè, equipament de sales de vistes, totes les sales de vistes, i també moltes sales multiús, dels edificis judicials de Catalunya ja disposen d'un sistema de gravació Arconte, amb una funcionalitat de videoconferència integrada. A més, cada sala de vistes de Catalunya disposa d'una llicència Webex.

Quant a la reforma del Codi penal, això vostès ja saben que no és competència d'aquí, això és competència estatal. I, quant a l'increment del pressupost un tres per cent, ja ho vam parlar en la darrera moció que es va presentar per part d'Esquerra Republicana, que vam acordar un increment del 2,5 per cent, però, clar, sempre supeditat a que hi hagi pressupostos.

Doncs bé, per això no els donarem suport, i ja està.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Pere Lluís Huguet i Tous per un temps de dos minuts.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. Dos minuts; hauré d'anar ràpid. En primer lloc, donar les gràcies a tots els grups; dir que estan d'acord amb part de la moció i votar-hi en contra. Moltíssimes gràcies. Ho hauran d'explicar als operadors jurídics, que les propostes no són meves, són de tots els operadors jurídics de Catalunya –advocats, procuradors, notaris, jutges, lletrats de l'Administració de justícia–, són les propostes d'ells, eh? Ja els hi explicaran.

Però, escoltin, mirin, és que explicarem l'esmena. M'agradaria explicar... Jo no volia dir..., la senyora Calvet, no li volia... No sé si està aquí. *(Pausa.)* Sí, està aquí, sí. Jo no li volia dir res, però, ja que vostè ha vingut aquí, l'hi hauré de llegir. Miri, les propostes de resolució, aquí al Parlament de Catalunya, eh?, del debat de política general. Proposta del Partit Popular. Parla vostè de la multireincidència i com lluitem... Reformar els articles 53 i 57.1 de la Llei orgànica 4/2000, la llei d'estrangeria, la llei orgànica d'estrangeria, per introduir la multireincidència com a causa greu d'expulsió. Sap lo que van fer vostès? Votar-hi en contra *(alguns aplaudiments)* –votar-hi en contra. La seva esmena lo que fa és que s'incloguin les esmenes presentades... O sigui que..., «así como las iniciativas parlamentarias presentadas por el Grupo de VOX relativas a este objeto en el Congreso de los Diputados». He repassat el registre del Congrés dels Diputats. Sap quantes iniciatives hi ha sobre la multireincidència, de VOX, al Congrés dels Diputats? Cap, ni una –ni una. *(Algunes aplaudiments.)* Sap lo que és això? Ni una. No hi ha cap proposta legislativa. Sap lo que és això? Oposició de *tumbona*. *(Remor de veus i aplaudiments.)*

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda un cop substanciat el punt 24 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del sector turístic

302-00054/15

El vint-i-dosè punt de l'ordre del dia és la moció... *(Remor de veus.)* Si us plau, si us plau. El vint-i-dosè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del sector turístic. *(Persisteix la remor de veus.)* És

presentada –silenci, si us plau– pel Grup Parlamentari de Junts, i per exposar-la té la paraula la diputada senyora Maite Selva i Huertas.

Maite Selva i Huertas

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades, molt bona tarda. El turisme és una de les grans potències econòmiques i socials de Catalunya. Per Junts és un element essencial no només per a la nostra economia, sinó també per a la nostra identitat, per a la nostra cultura i per a la nostra capacitat de projectar Catalunya al món.

Catalunya és una terra rica i diversa, amb una història i una cultura que ens defineixen com a poble. Des de les espectaculars platges del Mediterrani fins als paratges naturals dels Pirineus, passant per les nostres terres vinícoles, els pobles amb encant, els nostres monuments, la nostra gastronomia i la nostra arquitectura única. I això, senyors diputats, és una sort com a país. Tot això fa que Catalunya sigui una destinació privilegiada, que atrau cada any milions de visitants de tot el món.

Des de Junts creiem fermament en el turisme ben gestionat. És una oportunitat per al nostre país i per als nostres ciutadans. I així ho defensem. Un model basat en la gestió, no en les polítiques de la restricció, com han demostrat les polítiques de les esquerres conservadores que han governat la ciutat els darrers anys.

La conciliació del turisme amb la qualitat de vida dels catalans depèn d'aquesta bona gestió, i la gestió es planifica, s'avalua i s'implementa. Catalunya no pot perdre's el seu potencial turístic. Hem de protegir la nostra identitat i la nostra terra, sí, però també hem de saber aprofitar la capacitat de generar riquesa, ocupació i serveis que el turisme aporta. El turisme a Catalunya és responsable de milers de llocs de treball directes i indirectes en diversos sectors: hotels, restaurants, comerços, transports, artesanía, entre d'altres.

Des de Junts per Catalunya apostem per un model de turisme que sigui inclusiu, que integri les necessitats de la comunitat local amb les del visitant. Per això defensem un turisme que es basi en la sostenibilitat, en la qualitat i en l'ús de recursos de manera responsable. Hem d'impulsar un turisme més diversificat, que vagi més enllà de les grans aglomeracions i que arribi a tots els racons de Catalunya. Hem de posar en valor el turisme rural, el turisme cultural, el de natura, el gastronòmic i l'esportiu. També és fonamental que el turisme contribueixi a la preservació del nostre patrimoni i de la nostra cultura. Cal apostar per un turisme educatiu i conscient, que respecti el nostre entorn natural i que sigui compatible amb la qualitat de vida de la nostra gent. I, com a país, hem de garantir que els visitants gaudeixin de la nostra terra amb respecte i sensibilitat, perquè Catalunya continuï sent una destinació de qualitat.

Sobre els pisos turístics, des de Junts per Catalunya ho tenim clar: cal regular la figura dels habitatges d'ús turístic? Sí. Fer-ho linealment per a tot el territori i trepitjant l'autonomia municipal? No. I aquest és el principi central: la decisió de l'admissió i ubicació dels habitatges d'ús turístic ha de ser una decisió de cada municipi. Jo soc alcaldessa de Begur, i en aquesta cambra hi ha molts alcaldes i alcaldesses, i ben segur que comparteixen amb mi que ningú millor que nosaltres coneixem els nostres municipis i les seves necessitats. Qui coneix millor les necessitats d'habitatge dels nostres municipis? Qui sap com gestionar les llistes d'emergència? Qui sap com trobar un equilibri entre cobrir les necessitats d'habitatge i l'activitat econòmica del municipi? Des de Junts per Catalunya no en tenim dubtes, ho tenim molt clar: defensem i defensarem sempre l'autonomia municipal.

El passat mes de desembre vàrem entrar una proposició de llei per regular els habitatges d'ús turístic, i ho vàrem fer escoltant a tothom, i no només escoltant a tothom, sinó fent nostre l'acord del Partit Socialista i Esquerra Republicana sobre la matèria a l'anterior legislatura i que ara sembla que han oblidat. Per coherència i per garantia del principi d'autonomia municipal, esperem que, quan arribi a debat en aquesta cambra, la posició d'aquests grups sigui la mateixa i pugui ser aprovat.

Esperem, doncs, que siguin a on eren, al costat dels nostres municipis i de la seva autonomia.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Hi ha tres grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I, en primer terme, per defensar-les, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada senyora Laia Cañiguerol i Olivé.

Laia Cañiguerol Olivé

Com queda recollit en el compromís nacional per un turisme responsable, Catalunya és un país turístic, però també és moltes altres coses. És un espai agrari, és un país industrial, un pol d'atracció de talent, un mosaic de paisatges, un espai de recerca i transferència i un país de comerç. Per això, l'estratègia de país ha de tenir en compte l'estratègia turística, però la planificació turística també ha d'estar alineada amb els grans objectius de país.

El turisme català té una llarga trajectòria, està acostumat a repensar-se i està preparat per a la innovació, per a l'autocrítica i per a la creació de mecanismes de renovació, com ha fet en molts altres moments. Avui en dia, el nostre país i la gran majoria de països occidentals estan en un escenari de transformació que afecta el conjunt de la societat. La constatació dels límits ambientals ens obliga a repensar els sistemes econòmics.

Per això, cal continuar apostant per la transformació del model turístic, pel seu pes directe en l'economia i el treball, però també perquè és tractor de moltes altres activitats econòmiques –de la restauració, del comerç. Però cal corregir-ne els punts febles, fer-lo més sostenible, més equilibrat. Aquest impuls a un model turístic basat en criteris de responsabilitat, sostenibilitat i competitivitat s'ha de fer de manera conjunta, administracions públiques i el propi sector turístic, tal com es va fer en el compromís per un turisme responsable.

I parlem de sostenibilitat ambiental, però també de sostenibilitat econòmica i social, perquè l'activitat turística s'ha d'adequar a les condicions del lloc on s'ubica, de manera que el seu pes en el sistema econòmic i en l'ecosistema ambiental o cultural no superi el llindar que alteri les condicions de la població local, en àmbits com en l'energia, l'accés a l'habitatge, l'estructura laboral, els recursos hídrics o l'ocupació del sòl.

El turisme responsable no pot ser la imposició d'un model extern, sinó que és la integració d'una activitat en un context social, econòmic i territorial. Escoltem –i ara s'hi referia la diputada de Junts– que s'ha de posar en valor el nostre patrimoni. Doncs el patrimoni no es limita només als monuments o als paisatges. El patrimoni de Catalunya són també els catalans i les catalanes, la nostra llengua, la nostra activitat cultural, social i econòmica. No volem un país amb ciutats i pobles de postal, perquè no és bo per a nosaltres, però tampoc és atractiu des del punt de vista turístic. Hem de fer compatible l'activitat turística amb la vida als barris i municipis, tant de l'entorn urbà com també de l'entorn rural.

I, en coherència amb aquest model turístic que defensem des d'Esquerra, hem presentat esmenes a la moció. Agraïm el diàleg i l'acceptació d'algunes de les esmenes. Posem en valor també que hi ha molts punts, d'aquests catorze punts, amb què coincidim i hi votarem favorablement. Però, tot i així, hi ha qüestions que enfoquem diferent i que vull fer-ne esment.

Ens abstindrem en el primer punt perquè des d'Esquerra creiem que cal anar molt amb compte amb no generar enfrontaments. Apostem i posem en valor el sector turístic, sempre, però cal també escoltar la ciutadania. És real que hi ha persones en municipis molt tensionats a nivell turístic que pateixen externalitats negatives. Negar això no soluciona el problema. El que cal és treballar i trobar solucions.

Esquerra defensem i treballem perquè els municipis turístics tinguin eines per planificar el seu urbanisme i assegurar habitatge, perquè els joves han de poder tenir l'oportunitat de quedar-se a viure en el seu poble o ciutat. I també treballem i defensem que els municipis turístics tinguin un millor finançament. I, de fet, volem que tots els municipis tinguin l'oportunitat que té Barcelona d'aplicar un recàrrec a la taxa turística, perquè els recursos que provenen de l'impost d'estades turístiques han de fomentar la millora de la qualitat de vida de la gent que viu en aquests municipis turístics.

Acabo, president. I, de fet, volem fer extensiu a tots els municipis de Catalunya aconseguir el que hem fet a l'Ajuntament de Barcelona des d'Esquerra, que la fiscalitat turística pròpia pugui servir per desgravar, per exemple, la taxa de residus que paga la ciutadania en proporció al cost generat pels residus turístics. Per tant, el que demanem amb la taxa turística és que la resta de municipis tinguin també el que té Barcelona.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per defensar les esmenes del Partit Popular de Catalunya, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Àngels Esteller Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... El Grup Popular valora molt positivament el turisme a Catalunya. El turisme és un gran motor econòmic de Catalunya, que suposa el dotze per cent del PIB de Catalunya i un catorze per cent dels llocs de treball, perquè genera molta riquesa directa, indirecta i induïda, i afecta i beneficia molts sectors: el sector del comerç, el sector de la restauració, el sector de la cultura, el sector de la gastronomia.

I des d'aquesta visió, doncs, entenem que el turisme cal preservar-lo, cal donar-li tot el màxim suport, cal facilitar a la indústria turística la seva activitat. I el que volem és tenir una oferta turística diversificada, d'alta qualitat i molt competitiva i d'alt valor afegit. Perquè volem un turisme d'alt valor afegit, que veritablement tingui un alt poder adquisitiu i que veritablement aporti més que no resti amb la seva visita.

I nosaltres, per aquest motiu, defensem i creiem que és fonamental el turisme cultural, l'esportiu, el familiar, el de negocis, el de fires, el de congressos, que sobretot venen a les grans ciutats i a alguns municipis també de la costa, i dissuadir el turisme incívic, aquest turisme que tant li agrada, a l'esquerra més radical, que tant ha afavorit la seva atracció i que genera molts més problemes que avantatges. I sí que està generant molts problemes al barri. Els altres turistes no ho fan, però aquest sí. Per tant, els de l'esquerra que han generat aquesta turismofòbia ho han fet deliberadament i amb una voluntat d'anar en contra de la indústria i del sector productiu.

Per tant, des d'aquesta visió nosaltres donem tot el suport al turisme. El turisme està en transformació. Cal més professionalització. Cal invertir més en talent. La sostenibilitat és important i necessària. La gestió del turisme és l'assignatura pendent que hem d'abordar. És molt necessari gestionar bé el turisme i fer-ho d'acord amb la iniciativa privada, perquè tots aquests problemes col·laterals que genera puguin ser tractats amb molta eficàcia. La desestacionalització és clau per aconseguir plantilles molt més estables i retenir el talent i la digitalització, molt important per fer-ho.

Nosaltres estem d'acord amb que es presenti una llei de turisme, perquè penso que cal abordar reformes estructurals. Es requereix una nova governança del turisme amb col·laboració publicoprivada. El sector és important que s'incorpori amb més seguretat jurídica. Calen normes clares que generin capacitat d'inversió per part del sector i introduir elements de competitivitat, tan necessaris per a Catalunya i per

a les ciutats, com pot ser la ciutat de Barcelona, a l'hora de poder atraure un determinat perfil de turisme.

Per tant, cal implicar el sector en la gestió del turisme i també fer-ho amb equilibri territorial. Aquesta és una de les assignatures pendents. El Grup Popular defensem la col·laboració publicoprivada. Lamentem que en la moció només s'incorpori la col·laboració publicosocial. Social ja és necessària, però sobretot la privada.

Hem presentat set esmenes. Entre aquestes esmenes, nosaltres hem presentat que es derogui el Decret 3/23, sobre el règim turístic dels habitatges turístics. Lamentem que no s'hagi acceptat, perquè s'està criminalitzant una part del sector que és molt necessari en ciutats com Barcelona, tant per al turisme familiar com per al turisme de negoci. Representa l'1,9 per cent del PIB, 1.928 milions l'any i 40.000 llocs de treball directes i indirectes. Per tant, no estem d'acord de culpar els apartaments turístics de la falta d'habitatge. Només és l'u per cent de l'habitatge i, per tant, no es pot culpar de les polítiques fracassades de l'esquerra respecte a l'habitatge.

Per altra banda, també demanem que no s'incrementi la taxa turística. Barcelona no és cap exemple de res, i en aquest sentit volen augmentar de quatre a vuit euros el mínim turístic. Nosaltres hi estem en desacord. També demanem derogar el *real decreto* de l'Estat, el 933, perquè es genera una càrrega desproporcionada al sector amb tot el tema de control dels visitants, que els fa ser molt poc competitius.

Estem d'acord i afavorim l'esmena transaccionada a la que s'ha arribat per tal d'ajudar al finançament de la transició ecològica. La transició ecològica és una aposta que cal fer amb el sector, al ritme d'adaptació del sector, sense enfonsar-lo. És compatible, l'activitat econòmica turística, amb preservar el medi ambient. S'ha de fer bé, però es necessiten ajudes i molt suport a l'hora de poder-ho fer.

Per altra banda, estem també d'acord amb fer aquestes campanyes perquè es valorin positivament el turisme i tot l'efecte econòmic, i es sensibilitzi dels efectes positius que tenen. I això és molt necessari fer-ho per lluitar contra els que criminalitzen el turisme i que, al final, criminalitzen una oferta i un motor econòmic de Catalunya que es necessita; les grans ciutats el necessiten i, en definitiva, tots els habitants, però s'ha de fer bé, s'ha de gestionar bé, reduir l'impacte que té i fer-ho conjuntament amb la iniciativa privada.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I, en darrer terme, per presentar les esmenes del Grup Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Francesc Jesús Becerra Ramírez.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

Bona tarda, president. Conseller Sàmper, diputades, diputats... Molt agraït a Junts de presentar aquesta moció, però crec que no aconsegueix el sentit que té. Una moció hauria de servir per intentar estimular l'acció del Govern. Però és que, realment, si mirem l'acció del Govern, en la primera compareixença que va fer el conseller Miquel Sàmper en aquesta cambra i la seguida després a la pròpia Comissió d'Empresa i Treball, realment ja va anunciar que la llei de turisme s'havia de fer. Realment, l'honorable president Salvador Illa també va expressar que s'havien de fer aquesta normativa i aquesta planificació nova. Realment, en els acords d'investidura també hi figura, aquesta eina. També figura en el pla normatiu.

Llavors, bé, està bé reafirmar-nos tots plegats de que és necessari tornar a fer la llei, però crec que potser no calia. Però és que, a més a més, en el sentit de la moció, sembla com si el sector turístic de Catalunya no fos..., «excel·lent» no podem dir-ho mai, perquè sempre hi ha capacitat de millora, però el sector turístic de Catalunya es mereix un reconeixement molt gran per l'esforç que fa. I realment som un sector turístic que, gràcies a tots els operadors que serveixen en aquest conglomerat de diversificació que hi ha en tots els àmbits –turisme esportiu, turisme cultural, turisme

de platja, de costa, d'interior, de muntanya, en totes les vessants—..., al sector turístic català clarament hi ha capacitat d'ordenació i capacitat de millora, però l'hem de ficar en valor.

Representa, com ha dit la diputada del Partit Popular, un dotze per cent –inclús una mica més del dotze per cent– del PIB català. Representa inclús feina per a gairebé mig milió de persones ocupades a Catalunya. Però és que, a més a més, la consciència de fer aquesta planificació i aquesta millora de la llei va quedar patent també amb diferents eines que té la Generalitat i una recent de l'Institut d'Estudis de l'Autogovern, en què es van ficar més o menys els paràmetres –tot vist des del punt de vista de diferents experts–, el motiu de per què aquesta ordenació o aquesta nova normativa o adaptació. Que podríem assenyalar el tema de la crisi climàtica, el tema de la intel·ligència artificial, el tema dels riscos amb la limitació que s'ha de ficar amb els recursos que té Catalunya, etcètera, etcètera.

Llavors, els paràmetres o línies d'actuació estan bastant clars –que hauran de reduir la normativa– i, per tant, crec que no es pot negar aquesta consciència. I, fruit de tot això que li dic, és el motiu per què gairebé el noranta per cent o gairebé el cent per cent de les propostes que fa li votarem a favor. De fet, som el grup que més esmenes ha presentat i som el grup que li accepten pràcticament la majoria. Li accepten, per exemple, coses com el pla territorial. No només s'ha de fer la normativa, sinó que s'ha de planificar. I, de fet, l'Institut d'Estudis de l'Autogovern era un dels paràmetres que ficava. Fer la normativa, però no ens oblidem d'ordenar i planificar.

Però és que després sí que vull ficar l'accent –amb aquests trenta segons que em queden– en que hi han dos aspectes que sí que li..., o ens abstindrem o hi votarem en contra, que és en contra respecte de treure tot allò que pot servir per ordenar i ficar un límit. Algun límit ha de tenir, que és, per exemple, la derogació en el registre de viatgers i amb aquestes dades que es faciliten. Això va en contra del tema de seguretat policial. Què els diu vostè, als Mossos d'Esquadra, que no disposaran d'aquesta informació? Això va en contra.

Però després també (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), en l'àmbit municipal –i acabo, president–, li volem donar l'eina i diem de fer un estudi que no només contempli l'ús turístic, sinó que, a més a més, contempli el lloguer temporal, i vostè diu que no, que no cal fer el lloguer temporal; només l'ús turístic. Quin estudi tindran els municipis? No tindran un estudi complet.

Moltes gràcies. Però en general, com li dic, recolzarem la moció.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn dels grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes. I, en primer terme, per fixar la seva posició i en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Después del discurso en parámetros oníricos del Partido Socialista, intentaremos entrar en materia. Miren, hoy Junts nos presenta una moción de aquellas que se pueden calificar de ómnibus. Le ha gustado tanto eso de flirtear con los socialistas sobre este tipo de propuestas que han copiado el formato. Proponen una serie de medidas que no tienen relación entre ellas, desde luego sin competencia regional, que saben perfectamente que no se pueden llevar a cabo. Y por eso, como pueden comprender, dejaré de lado parte de la literatura presentada y hablaré realmente de turismo.

El turismo no solo es fundamental para la economía de Cataluña, sino que también es una herramienta clave para la promoción de nuestros valores, nuestras tradiciones y nuestra identidad; una fuente de riqueza, de creación de empleo y que genera oportunidades. Además, ayuda a nuestro comercio local, promociona a nuestros

hosteleros y restauradores, interpela a nuestro sector primario y secundario, y, en muchas ocasiones, da vida a nuestras calles.

No podemos olvidar que más del doce por ciento del producto interior bruto de Cataluña depende directamente de este sector, que crea, nada más y nada menos, que el catorce por ciento del empleo regional.

Y no es baladí, en el momento que tenemos una serie de partidos de extrema izquierda radical que promueven la turismofobia como *modus vivendi*, motivos más que suficientes para derogar la tasa turística. No podemos seguir con una tasa infame, que lo único que hace es rechazar el turismo. De hecho, una tasa que es finalista según la ley y, por tanto, su recaudación debería ser para políticas en ese ámbito.

Pero, por si fuera poco, la Generalitat no sabe ni en qué invertir ese impuesto; es la ambición permanente de recaudar por recaudar. Para colmo, no tienen suficiente que, además, la quieren aumentar. Hoy sacaban pecho los diputados de Esquerra. En Barcelona, no se han esperado a los presupuestos y ya la han incrementado en cuatro euros por día y noche; siempre a remolque de los separatistas por parte de los socialistas en Barcelona.

Y bueno, ante esto, ¿qué propone Junts? ¿Derogarla? En absoluto. Propone mantenerla, en su moción. Para la Generalitat el turismo no es prioritario. Crean consejerías que no tienen ni competencias, de pura propaganda, y, en cambio, ni una sola mención al turismo, señor Sàmpser –ni una sola mención. No creemos en ustedes, y mucho menos en su acción de gobierno, pero sí creemos en los millones de personas que dependen del turismo. Y, por tanto, lo seguiremos defendiendo y protegiendo.

Dicho esto, es fundamental crear un pacto legislativo por el turismo de carácter nacional, y no regional, como propone Junts. El partido de Puigdemont se empeña de manera reiterada en intentar crear desigualdades entre regiones españolas. Y ahí por supuesto que no nos van a encontrar.

Pero es que tampoco encuentran al sector del turismo, un sector que reclama seguridad jurídica, un marco laboral estable y desestacionalizar el turismo. Y ustedes lo que les aportan es rupturismo, desestabilización y falta de competitividad.

No es suficiente con su agenda separatista que en esta moción también aplican su fanatismo climático. Resulta extraño cómo queremos presuntamente fomentar el turismo y, a la vez, pedir a nuestra economía local que pague la electricidad más cara de la historia a países cuya energía es la fuente nuclear, mientras promovemos el cierre de nuestras propias centrales nucleares. No se entiende. Junts no quiere soberanía energética, pero, en cambio, solicita la transferencia de competencias de la gestión del dominio público marítimo-terrestre.

Como decía anteriormente, es una moción en la que difiere mucho el título de lo propuesto y que, de implantarse, con muchas de las iniciativas que proponen le harían un flaco favor al sector turístico.

Desde VOX decimos sí a fortalecer, proteger y promocionar el turismo en nuestra región; sí a desestacionalizar la ocupación turística, y sí a la protección de nuestro comercio local. Cataluña es España, y España es Cataluña. Y parece ser que lo tienen más claro los millones de turistas que vienen a nuestro país que la nueva Convergencia.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. I, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Moltes gràcies, president. Conseller, consellera, diputades... Avui ens trobem amb una moció que semblaria que ha estat redactada més aviat pels lobbys turístics i dictada a Junts, perquè només els hi ha faltat parlar de l'ampliació de l'aeroport, parlar del Hard Rock... I vagin amb compte, que encara els renyaran, perquè el punt 14

diu: «Exigir la implementació de criteris de sostenibilitat ambiental en les inversions estatals destinades a infraestructures turístiques a la costa catalana.» Vagin..., que algú entengui que el que estan fent és defensar la Ricarda.

Aquesta moció parla de suport i reconeixement al sector turístic, quan en realitat és una defensa radical d'un model de desenvolupament que és caduc, que és insostenible, que és socialment injust i que és ecològicament depredador. Un model que, lluny de l'objectiu de generar prosperitat i benestar per a la majoria de la població, condueix el nostre país cap a un punt de no retorn en múltiples dimensions: social, ambiental, econòmica i fins i tot identitària.

Analitzem-ho. En primer lloc, parlen amb una frivolidat preocupant del sector clau per a l'economia catalana. Però, a quin preu? A quin cost social, a quin cost ambiental, cultural i a llarg termini? Fins i tot també a quin cost econòmic?

Parlen de la històrica reivindicació de finançament dels municipis, quan van votar l'esmena a la totalitat per no tramitar la llei de finançament local que vam presentar els Comuns la passada legislatura. I segurament també votarien en contra al Congreso de la reforma de llei d'hisendes locals que ara demana la moció.

És una ofensa al sentit comú que parlin de rebuig a les campanyes que fomenten el desprestigi del sector turístic, com si el desprestigi, el rebuig, la creixent indignació ciutadana fossin resultat d'una conspiració.

No ens enganyem, i no intentin enganyar la gent. El desprestigi del turisme massiu a Catalunya no prové de cap campanya. No és una qüestió de màrqueting, no és una qüestió de propaganda. El desprestigi, el rebuig, la indignació neixen de la realitat, de l'experiència quotidiana de milers i milers de catalanes i catalans.

El desprestigi ve de la càrrega insuportable, de la saturació extrema que suporten les nostres ciutats, els nostres pobles, els nostres barris, els nostres espais naturals; de la destrucció quasi irreversible del paisatge i el territori. Un paisatge que en el passat s'hi va construir massivament i de manera descontrolada: hotels, apartaments, urbanitzacions i infraestructures que van arrasar literalment espais naturals de gran valor i que han alterat de manera irreversible ecosistemes fràgils i complexos.

El desprestigi ve de la precarietat laboral endèmica, la precarietat estructural que caracteritza aquest sector, un sector on predominen de manera aclaparadora els sous baixos, els contractes temporals, la inestabilitat crònica.

El desprestigi ve de la petjada ecològica insostenible, d'aquest model turístic massiu. Un model que consumeix quantitats ingents d'aigua, que dispara el consum d'energia, contribuint així de manera significativa a l'escalfament global i a augmentar la crisi climàtica.

I la pregunta que cal fer-se una vegada i una altra és: a qui beneficia realment aquest model? A la majoria? A la gent? No. Als poderosos? Sí. Però és que aquesta moció afirma que cal donar suport al sector. Però, a quin sector ens referim exactament? Al sector dels grans operadors turístics estrangers?, de les grans cadenes hoteleres internacionals?, dels fons d'inversió que veuen Catalunya simplement com un territori, una font de beneficis fàcils i ràpids, com un territori per explotar?

El turisme massiu està gentrificant de manera accelerada les nostres ciutats, està diluint la nostra identitat local, la nostra cultura, les nostres llengües, convertint-les en un simple producte de consum, un espectacle per al turisme de *low cost*. El que és imprescindible i és urgent és abordar la qüestió d'habitatges d'ús turístic amb determinació, sense ambigüitats, com a fre del dret a l'accés a l'habitatge.

I què proposa aquesta moció davant d'aquest escenari? Una nova llei de turisme, sense estudi de càrrega previ, sense diagnosi, parla de reequilibri territorial. El reequilibri territorial, millor dit, el dret a l'equitat territorial ens ha de permetre, precisament i d'una vegada per totes, deixar de dependre d'un únic sector tan vulnerable, tan volàtil, tan fràgil com és el turisme. Hem de trencar definitivament amb la lògica

perversa del monocultiu econòmic que ens fa febles i dependents. I tampoc ho és la logística, conseller, que aquest matí també en parlàvem.

Finalment, parlen de sostenibilitat, d'incentivar l'ús d'energies renovables als establiments turístics, desenvolupar mecanismes de gestió de residus. Això són, en el millor dels casos, pedaços, mesures cosmètiques, *greenwashing*, que no ataquen ni de lluny l'arrel del problema, com molts altres punts de la moció.

En definitiva, aquesta moció és una declaració per continuar amb el mateix model insostenible, socialment injust i ecològicament destructiu. Necessitem una transició cap a un model diversificat, sostenible, socialment just, equitatiu i respectuós amb el medi ambient. Necessitem deixar de ser d'una vegada per totes una colònia turística, un parc temàtic i convertir-nos en un país amb futur, per viure-hi dignament.

Per això, per responsabilitat, per coherència, per dignitat, votarem en contra d'aquesta moció i del seu model de sector turístic insostenible. Fem una esmena a la totalitat; no blanquejarem el seu model de turisme depredador i caduc.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. I, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bé, lo de titllar la CUP de turismofòbics és una cosa que es porta en general com per tota la bancada de la dreta. Llavors, tampoc no ens sorprèn. El que passa és que nosaltres els hi venim a dir una vegada i una altra que això no és així.

En primer lloc, perquè seria hipòcrita, perquè aquí pràcticament tothom ha sigut turista alguna vegada. Jo mateixa he viatjat; és igual si a París, a Nàpols o a Girona.

En segon lloc, perquè, més que turismofòbia, el que hi ha en aquest país –i si avui han mirat el TN, que no estaria malament, els hi haurien recordat– és dificultat per arribar a final de mes i que un terç dels catalans no poden fer vacances.

I, en tercer lloc, perquè on vosaltres veieu turismofòbia, nosaltres veiem que el que es vol és tapar amb turisme seguir fent polítiques de «pelotasso», es digui Hard Rock, es digui jocs olímpics del Pirineu, i que a sobre volen que se'ls hi pagui la festa.

Perquè el turisme és tan genial que han de venir aquí amb una moció que diu que hem de posar més recursos, hem de posar més policies i hem d'estar abonant recursos hídrics. Home, doncs, sembla que potser no seria ben bé aquest model. Però, en tot cas, començarem pel principi, perquè el que estem discutint aquí no és si turisme sí o no, estem discutint quin model.

Per exemple, m'agradaria recordar que abans el producte de les aerolínies era el destí i el viatge –és a dir, nosaltres compràvem un viatge a un destí determinat–, fins que les companyies *low cost* van invertir-ho i ja no s'oferta a una persona un viatge, sinó que el que s'ofertava era a la ciutat i als promotors grans quantitats de gent que anava allà.

D'aquesta manera es va fer un canvi a través dels operadors *low cost*, i nosaltres vam passar a ser un producte que es venia a aquestes ciutats quan viatgem i, en canvi, un *souvenir* quan viatgen els altres.

Avui, al final, no estem discutint si ens agrada veure gent d'altres països pels carrers dels nostres barris, pobles i ciutats; el que estem discutint és el model turístic. I per això hem d'anar amb molt de compte també quan posem el focus en que el problema és que és *low cost*, el turisme, perquè són argumentaris sovint massa clastes.

El problema és que tenim un model de depredació turística que ens ha portat a ser capdavanters en número de places turístiques per habitant. I tot això sense comptar els pisos turístics il·legals. Un model turístic que està convertint barris sencers en

grans aparadors sense gent, com és el cas de l'Eixample, que comença a tenir més turistes que veïns.

I això té a veure amb un intencionat descontrol, perquè és un turisme desbocat, sense límits i, en darrera instància, extractivista. De la mateixa manera que hi ha petroleres que arriben, deixen la terra seca i els pous buits, el model de turisme extractivista soscava les condicions mateixes de que existeixi el turisme. Perquè, al final, quina diferència quedarà entre el centre de Palma, Lisboa, Milà, Londres o Barcelona o París si totes les ciutats tenen el mateix Starbucks i la mateixa torrada d'alvocat? Ningú necessita fer centenars de quilòmetres per veure exactament el mateix a totes elles.

A molts se'ls hi fa molt còmode dividir el debat entre els turismofòbics i els que estan a favor d'un suposat turisme; tot per no afrontar que existeix la possibilitat d'un altre model turístic.

L'excés de turisme està conduint a que no hi hagi turisme. I, mentre es fa xantatge a la població dient que necessitem el turisme perquè genera treball, com es fa a Tarragona amb el Hard Rock o al Baix Llobregat amb l'ampliació de l'aeroport, el que estem fent és sacrificar la possibilitat de que a Catalunya la majoria de la població pugui gaudir de les vacances i del seu país.

A Palma, durant l'estiu hi ha programats cinquanta mil vols mensuals, més d'un per minut. Si aquest és el seu model, aquest no és el model que s'estima Palma. Poden preguntar-ho allà, què tal ha anat desestacionalitzar el turisme i repartir-lo per tot el territori. Ha sigut tot un èxit.

I és una mica el silenci que veiem ara. Igual que el silenci de que el litoral més turístic, com Lloret i Salou, és de les zones més pobres del país. Ja ens explicaran la riquesa que genera el turisme.

Mentre continuï imperant el model de depredació turística, moltíssima gent d'aquest país no podrà fer coses tan senzilles com pagar una cervesa a preu holandès mentre treballes a un càmping al Baix o a l'Alt Empordà, o sortir a dinar fora a la seva ciutat, perquè els preus són prohibitius i et deixen estar trenta minuts a la terrassa. I, al final de tot, ni tan sols conèixer la ciutat i el seu país, perquè seran calca-des a les de la resta d'Europa.

Volem turisme? Perfecte, comencem de nou. Traguem els diners dels consorcis turístics per poder finançar un turisme popular. Una política turística a favor de les majories, que dignifiqui el gaudi dels treballadors, els que volen de veritat conèixer els llocs que trepitgen i la seva gent, i no veure una vegada i una altra la mateixa botiga de carcasses i la mateixa samarreta del toro d'Osborne.

Traurem aquests diners dels consorcis turístics perquè els necessita la gent, perquè volem turisme, diputats de Junts, però turisme per a tothom. O és que els catalans només haurien d'anar a veure turistes, i ells no poden participar d'això, només poden treballar per als turistes? Perquè llavors no deixen de tenir la mateixa visió que tenia la ministra de l'Estat, que ens deia si alguna casa s'hauria de deixar perquè poguessin servir un vinet als turistes.

A mi em sembla que per a l'AMB no ha d'haver-hi política turística. No hi ha cap pla de turisme per a Sant Ildefons. Que curiós, no? Només reben les externalitats negatives derivades d'una Barcelona cada vegada més impossible.

Doncs bé, nosaltres serem clars. Tenim moltes ganes de discutir la llei de turisme, perquè una moció, al final, és una declaració d'intencions; ja hem vist les seves. Però nosaltres tenim moltes ganes de discutir aquí que no visquem treballant per l'oci dels altres, que la gent de l'Empordà conegui el Pirineu, i els del Baix Llobregat, les Terres de l'Ebre, i que ningú senti que la seva ciutat no és la seva.

I, per cert, si volen fer grans propostes per al Pirineu, només recordar-los que l'únic territori amb més segones residències que habitatges habituals és l'Alt Pirineu i l'Aran: seixanta per cent dels habitatges són segones i terceres residències. A la

Cerdanya només s'obren catorze dies a l'any. Hauríem d'anar vigilant, no, de què estem parlant quan volem que hi hagi més turisme?

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I, finalment, per fixar la posició del Grup parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

El turisme a Catalunya genera el dotze per cent del PIB i el catorze per cent d'ocupació. L'any 2023 es va assolir el rècord de 21 milions de visitants, amb ingressos superiors als 20.000 milions d'euros. Aquests números demostren la necessitat d'un nou model turístic que protegeixi el territori, el comerç local i la nostra identitat com a poble.

Cal recordar que el salari mitjà del sector se situa entre els 20.400 i els 22.300 euros anuals, aproximadament, per unes feines, en gran part, de caràcter estacional i amb treballadors amb escassa formació. Aquests sous estan molt per sota del salari mitjà del sector industrial, que és aproximadament de 31.400 euros a l'any.

No és aquest el model que Aliança Catalana entenem que ens portaria a enfortir l'economia catalana i el teixit productiu. Catalunya s'ha convertit en una destinació turística global, però l'actual model massificat genera tensions amb el veïnat, deteriora el comerç tradicional i fomenta un urbanisme descontrolat que afebleix el sentiment de pertinença als barris i pobles.

Hem de ser capaços de garantir un equilibri sostenible entre turisme i qualitat de vida. Aliança Catalana defensa un turisme de qualitat i respectuós amb la nostra cultura i territori. Per aconseguir-ho proposem l'ús de pràctiques respectuoses amb el medi ambient, com la gestió eficient dels recursos aigua, energia, residus. Revisar també i harmonitzar la taxa turística. Avui en dia aquesta taxa només es cobra a Catalunya i a Balears. Hem de fomentar el turisme intern bonificant aquesta taxa turística per als catalans que fem turisme a Catalunya. Aquí s'ha dit que es cobra quatre euros per nit a Barcelona. Doncs no, es cobren cinc euros i mig ja. Per competir en igualtat de condicions amb les altres destinacions, aquesta taxa ha de desaparèixer.

Cal promocionar el turisme, sí. Cal adaptar les infraestructures fent-les accessibles a tothom, tant en matèria d'edat com de necessitats especials. Promoure també una desestacionalització, potenciant el turisme cultural, rural, d'interior, com a complement del turisme de platja o ciutat. Impulsant mitjans de transports menys contaminants i allotjaments energèticament eficients. Donant a conèixer i fomentant els productes locals. Exigint el català com a requisit indispensable per treballar a Catalunya, garantint que tots els professionals del sector dominin la llengua. Impulsant programes de formació del català i vetllant perquè les administracions públiques i empreses respectin aquest requisit en les contractacions.

Desenvolupar plans de dinamització econòmica. Estem a favor de reclamar la transferència de les competències de la Generalitat en la gestió de domini públic maritimoterrestre i fer la planificació així més eficient i adaptada a les necessitats del territori.

Així mateix, garantir la intervenció municipal en la gestió de les zones de bany, atès que els ajuntaments han de fer complir l'article 115 de la llei de costes, que els obliga a mantenir les platges i els llocs públics i de bany en les degudes condicions de neteja, higiene i salubritat, així com també fer complir la normativa vigent sobre salvament i seguretat de les persones.

L'elaboració d'un pla turístic per al Pirineu no hauria de dependre de la realització d'unes olimpíades. Al Pirineu no li cal convertir-se en un parc temàtic. Li calen inversions en infraestructures viàries, com la nacional 260 i 230, que travessen tot el Pirineu i connecten la Vall d'Aran amb Lleida.

Volem potenciar un turisme cultural i gastronòmic i amb un valor afegit i lluny del model tradicional basat únicament en el sol i la platja. El senderisme, l'escalada, el ciclisme de muntanya, el rem, el piragüisme, la vela, les rutes romàniques i els museus també són turisme.

El turisme ha de ser una oportunitat, no una amenaça. Catalunya ha d'aspirar a un model que prioritzi la qualitat sobre la quantitat, que doni a conèixer la cultura i el patrimoni i que assegurí que els beneficis generats reverteixen en el benestar dels catalans.

Estaria bé que Junts concretés en què consistirien aquests projectes i plans estratègics. Aliança Catalana volem un turisme que respecti la nostra terra, la nostra gent i la nostra identitat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la senyora Maite Selva i Huertas per un temps de dos minuts.

Maite Selva i Huertas

Gràcies, president. Bé, pel que fa al posicionament de les esmenes, vull agrair a la diputada Cañigüeral, d'Esquerra Republicana; la diputada Esteller, del Partit Popular, i el diputat Becerra, del Partit Socialista, la seva bona predisposició per presentar esmenes i negociar-les.

Ja saben que algunes les hem incorporat, d'altres les hem transaccionat, i, com tot, en algunes no ens hem posat d'acord. Però, com he volgut descriure a la moció i en la meua intervenció, aquesta moció, aquesta declaració és de país, de reconeixement del sector, un dels més importants i potents al nostre país.

Al Partit Socialista els hi vull dir que us demano que tingueu la mateixa exigència que demanàveu fa sis mesos. I de tot el que han anunciat, què han fet? Més fets i menys paraules.

Als senyors dels Comuns, vostès tenen zero credibilitat per parlar de turisme. Mirin com han deixat la ciutat de Barcelona. Amb la covid, vostès, que saben que el sector va haver de tancar, quina alternativa varen donar? Avui quines alternatives proposen? Cap.

Al Partit Popular, que ha dit que nosaltres no els hi havíem acceptat l'esmena de derogar el decret dels habitatges d'ús turístic, no l'hem acceptat perquè nosaltres ja hem presentat una proposició de llei per regular els habitatges d'ús turístic. I, per tant, s'entén que volem que es derogui el decret llei.

Esquerra Republicana parlen de turisme amb veu petita. I jo els hi demano què proposen com a activitat econòmica, perquè com a govern no van deixar alternativa al territori.

A VOX no paga la pena ni que els contesti. Vostès estan en una punta, i nosaltres estem totalment a l'oposada, perquè realment ni ens entenem ni volem entendre'ns.

I ja està.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta mateixa tarda, un cop substanciat el punt vint-i-quatre de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de les infraestructures a la vegueria del Penedès

302-00055/15

El vint-i-tresè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de les infraestructures a la vegueria del Penedès. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Montse Ortiz i Martí.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. Bona tarda. En primer lloc, veig que la consellera de moment no hi és. En tot cas, saludar consellers, diputats, diputades, regidors i regidores penedesencs que ens acompanyeu avui a l'hemicicle del Parlament de Catalunya.

En primer lloc, i sent del Penedès, terra de vinyes, voldria donar el meu suport al primer sector. Sabem el que pateixen els pagesos: ja no és només per la burocràcia que han d'abordar, ni el preu injust de venda dels seus productes o el relleu generacional, sinó que també han d'enfrontar-se a adversitats climàtiques. I aquesta, consellera, és una realitat que cal que afrontem ràpidament per anticipar-nos i evitar situacions com les de l'any passat.

En el cas del Penedès, la collita de la verema passada va caure fins a un quaranta per cent amb relació a altres anys. Aquest descens és conseqüència directa de la situació de sequera extrema que vam patir durant els anys 2023 i 2024.

I, consellers que estan aquí, l'altre dia vaig ser a la Barcelona Wine Week, i tot el sector vitivinícol tenia un mateix reclam: buscar solucions a les adversitats climàtiques. I com? Amb el reg de suport a la vinya. Per això, considerem que és imprescindible passar a l'acció abans que el sector en pateixi més les conseqüències. En aquest sentit, des de Junts reclamem dues mesures: primera, doblar la capacitat de la dessaladora del Foix; segona, dissenyar un projecte tècnic sobre com desplegar el reg de suport de la vinya i els altres cultius del Penedès.

Aquest és un dels punts importants de la nostra moció, però hi ha altres problemes que cal abordar. Per una banda, la manca d'habitatge públic. Cal impulsar noves promocions de protecció oficial que permetin l'ampliació del parc d'habitatge al territori, identificant quines són les zones amb més demanda per intervenir-hi de manera urgent, en coordinació amb els alcaldes i alcaldesses de tot el territori. Així mateix, part de l'accés a aquest nou habitatge s'ha de garantir als menors de trenta-cinc anys i als majors de seixanta-cinc.

Per altra banda, tenim greus problemes de mobilitat: necessitem un transport públic digne i que respongui a les necessitats i demandes reals de la gent de l'Alt Penedès, de l'Anoia, el Garraf i el Baix Penedès. Per tot això, demanem la creació de l'autoritat territorial de mobilitat del Penedès. Volem decidir des de la vegueria com ens volem moure, tant per l'interior de les quatre comarques com per la resta del país, i això inclou la T-Penedès. Actualment, dins la vegueria tenim fins a cinc zones tarifàries, un fet que és inacceptable. Des de Junts defensem la creació immediata d'una única zona tarifària per facilitar els moviments interns dins les comarques de la vegueria.

I què me'n diuen, de l'R4? Una línia que viu en un caos permanent i que ha patit les conseqüències de la falta d'inversions i el dèficit històric en infraestructures ferroviàries. I això és responsabilitat del Partit Socialista, que governa a Madrid des de l'any 2018. Per tant, des de Junts els hi demanem el traspàs integral i immediat de rodalies i que sigui gestionat des de Catalunya per part dels Ferrocarrils de la Generalitat.

Així mateix, és una necessitat, construir l'estació intermodal de passatgers disposant dels trens Avant amb parada a la vegueria. Això suposaria una millora en la connexió amb la capital i amb la resta del país.

I, últim, millorar el transport viari. Cal reforçar les línies d'autobús exprés, que segueixen col·lapsades. Des de fa uns anys, i a conseqüència del nefast servei de rodalies i l'increment de població, la demanda del bus exprés ha augmentat substancialment, i la resposta no arriba ni ara ni en la legislatura anterior. Els usuaris segueixen fent llargues cues diàriament, i a Junts no podem ni volem normalitzar aquesta situació.

Tanmateix, es necessita el desdoblament de la C-15 en diversos trams de l'Anoia i de l'Alt Penedès. Una carretera estratègica, però que, tal com està construïda, no assimila el volum de trànsit.

Com vam denunciar en el darrer Ple, el Penedès és la vegueria que més creix, però, en canvi, la que menys inversió rep. I ho veiem cada dia amb la manca d'infraestructures que pateixen les quatre comarques que en formen part.

El Penedès existim, i soc aquí per portar la veu de la vegueria al Parlament. Volem conservar les nostres vinyes i cuidar la nostra pagesia impulsant el reg de suport; volem més oferta d'habitatge, que s'ajusti a l'increment demogràfic, i volem un transport públic digne i una mobilitat eficient.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Hi ha cinc grups parlamentaris que han presentat esmenes a aquesta moció. Per poder-les defensar, en primera instància, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el diputat senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bona tarda a tothom. Bé, en aquesta proposta, en aquesta moció que ens presenta, doncs, Junts votarem a favor de quasi tots els punts; només ens abstindrem en un en concret.

Com saben, els hem presentat quatre esmenes. Finalment, n'hem transaccionat una. Les altres tres, doncs, no han quallat, perquè han utilitzat altres esmenes d'altres partits per fer un entremig del que proposaven vostès i del que proposàvem nosaltres. Però, bé, ens sembla prou correcte, el resultat. Per tant, també hi donarem suport.

Nosaltres creiem que el sistema tarifari i la governança del sistema de transport públic s'hauria de revisar més enllà del propi Penedès. Compartim la problemàtica aquesta, a la que la moció aquesta vol fer front, de la zonificació dibuixada de manera radiocèntrica respecte a Barcelona, que penalitza els desplaçaments interns a la vegueria del Penedès, igual que també passa a altres comarques com el Bages, Osona, el Moianès, el Lluçanès. Per això, a les esmenes proposàvem modificar la zonificació al conjunt de tota l'ATM de Barcelona.

En segon lloc, també compartim que no pot ser que la governança de l'ATM de Barcelona tingui un pes tan important a l'Ajuntament de Barcelona i a la pròpia àrea metropolitana de Barcelona, mentre que els consells comarcals i d'altres principals ajuntaments de la zona en queden fora i no hi són presents. I això es reflecteix en la poca prioritització de la millora de la mobilitat interna en zones allunyades de Barcelona, com és el cas del Penedès. Això és el que proposem a una de les esmenes que no han acceptat. Però, bé, el resultat tampoc no és insatisfactori, i el que proposàvem és donar millor finançament als consells comarcals perquè puguin tenir equips tècnics de mobilitat propis, cosa que fins ara no tenen en general i que és bàsica perquè puguin ser interlocutors amb la resta d'administracions.

En tercer lloc, no creiem que crear una ATM per al Penedès sigui la solució. L'horitzó d'un sistema tarifari comú a tot el territori per desplaçar-se entre els àmbits d'ATM diferents hauria de ser proper, o esperem que així sigui, amb la tecnologia de la T-mobilitat. I, per tant, caldria repensar i redefinir quines han de ser les

funcions de les diverses ATMs i, en funció d'això, decidir quina ha de ser la seva distribució territorial, si per vegueries o amb quin criteri.

En quart lloc, a més, no creiem que una ATM al Penedès sigui comparable amb una ATM a les Terres de l'Ebre, com la que la proposta nostra a la darrera legislatura..., ja es va aprovar de crear i que recentment l'actual Govern ha dit que no preveu fer. Allà no hi ha planificació pròpia de la mobilitat, amb un pla director de mobilitat que mai arriba, ni sistema tarifari integrat, mentre que al Penedès ja existeix el sistema tarifari de Barcelona i també el de l'ATM del Camp de Tarragona en alguns municipis. I no pensem que la solució sigui crear un nou pedaç, sinó posar ordre a tot el sistema tarifari a nivell de Catalunya.

I recordem que la PR per crear l'ATM a les Terres de l'Ebre va comptar amb el vot a favor de tothom menys els vots en contra de Junts i VOX, i que qui ha estat al capdavant del Departament de Territori la majoria d'anys, en aquests darrers anys, ha estat el Grup de Junts. I això també cal recordar-ho, encara que el Govern actual també diu que no complirà el que es va aprovar aquí en seu parlamentària.

També parlaré de l'esmena que sí que hem transaccionat, que és relativa a la proposta d'una línia de rodalies entre Vilanova i la Geltrú i el Camp de Tarragona. Recordem que ja existeixen serveis regionals amb parada a Vilanova, que, en tot cas, caldria potenciar amb més freqüència i prioritat a les vies, i coordinar-los amb les línies de rodalies ja existents que paren a més estacions, perquè, si anem creant línies de rodalies a tot arreu, el que farem al final és acabar «matxacant» encara més la velocitat dels regionals cap al Camp de Tarragona, que tants cops s'ha defensat al Parlament últimament.

I també proposàvem una altra esmena, la 4 –que no s'ha acceptat–, que tan bon punt sigui possible el servei de l'R4 es divideixi en dos serveis: un del Penedès fins a l'àrea metropolitana de Barcelona, i un altre des de l'àrea metropolitana de Barcelona fins al Bages, ja que el fet que la línia sigui tan llarga –153 quilòmetres de Sant Vicenç de Calders fins a Manresa– és una de les principals causes de la poca fiabilitat que té actualment l'R4.

I a la resta de punts que fan..., evidentment, que parlen sobre la necessitat d'habitatge i d'altres infraestructures, hi donarem suport, com no podria ser d'altra manera.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. I, a continuació, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Buenas tardes, presidente. *Consellera*, señores diputados... Bien, antes que nada, queremos manifestar el compromiso de VOX con la mejora de la calidad de vida de todos los ciudadanos de Cataluña, y esto incluye también, por supuesto, a los ciudadanos que viven en el Penedès.

Por ello, votaremos a favor de varias de las propuestas que se incluyen en esta moción, como mejorar las conexiones de las líneas de cercanías ferroviarias, ampliar y mejorar los andenes de las estaciones ferroviarias, mejorar la carretera C-15 hacia Igualada, reforzar las líneas de autobuses interurbanos entre los municipios de la zona y mejorar las conexiones con Barcelona y con la Universidad Autónoma, o estudiar futuras conexiones en autobús desde Calafell.

En cambio, hay varios puntos en los que nos abstendremos, porque el redactado nos ofrece algunas dudas. Y en esta línea iba nuestra enmienda del punto sobre la vivienda, que entendíamos que clarificaba su alcance, aunque no ha sido aceptada. Y votaremos en contra, una vez más, de su petición de traspaso de las cercanías ferroviarias a la Generalitat de Catalunya y de todo aquello que suponga más gasto político y más burocracia innecesaria.

Desde VOX creemos que, ante la situación de precariedad por la que están pasando cientos de miles de ciudadanos catalanes, nuestros gobernantes no pueden despilfarrar ni un euro de nuestro dinero. Y en esta línea voy a referirme al propio título de la moción, que es un claro ejemplo de que las preocupaciones de los políticos catalanes están cada vez más lejos de las preocupaciones que tienen los ciudadanos a los que gobiernan. Junts nos habla en su moción de la veguería del Penedès. ¿Y qué es esto de la veguería, pensarán la mayoría de los catalanes? (*Rialles.*) Pues es otro invento de los separatistas para crear más administraciones públicas y, de paso, colocar con buenos sueldos a sus afines. (*Alguns aplaudiments.*)

La Constitución española recoge la organización del Estado en municipios, provincias, comunidades autónomas y la propia Administración del Estado. Las provincias, aunque existen desde 1833, hace casi dos siglos, han sido siempre objeto de ataque por parte del nacionalismo, porque suponen que en toda España haya un mismo modelo de organización territorial. Y, precisamente, lo que siempre buscan los nacionalistas es la diferenciación del resto de los españoles. Siempre buscan algo –y si no hay, se lo inventan– que les haga diferentes, pero, como las provincias existen en la Constitución, pues no se pueden suprimir tan fácilmente. Por eso, los nacionalistas crearon otras administraciones públicas distintas para Cataluña que se añaden a las mencionadas.

Así tenemos los consejos comarcales, entidades *sin* competencias propias, meras generadoras de gasto y absolutamente prescindibles, de las que VOX ha propuesto su disolución, y las veguerías, que vendrían a ser algo así como el sustituto de las provincias catalanas. Y, además, fruto de su euforia, se han venido arriba y se han inventado ocho. Es decir, los nacionalistas quieren suprimir cuatro diputaciones provinciales, cosa que no van a poder hacer, para sustituirlas por ocho veguerías. ¿Tenemos cuatro? Ocho más. Más de lo mismo: los catalanes, cada vez con más problemas para llegar a final de mes, y los políticos, despilfarrando nuestro dinero en sus juegos políticos. O los echamos o Cataluña se hunde.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. I, a continuació, per defensar les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Lluïsa Llop Fernàndez.

Lluïsa Llop Fernàndez

Gràcies, president. La benvinguda al regidor de Vilafranca, a la regidora de Sant Sadurní; benvinguts al Parlament. Bona tarda, consellera, diputades i diputats.

El Penedès és la quarta vegueria més poblada de Catalunya, i està en una posició geogràfica absolutament privilegiada: fem de ròtula entre Tarragona, Barcelona, la Catalunya Central, Lleida. I, a més a més, veiem passar segurament totes les infraestructures principals del país. Però, què ens aporta aquesta posició? Un transport públic eficient? Millors carreteres? Gens ni mica. El que tenim són trens que arriben tard, autobusos ineficients i carreteres col·lapsades. I això no és mala sort; és mala gestió dels darrers mil anys dels diferents governs, de no pensar en les necessitats dels penedesencs i les penedesenques. Una mala gestió que els darrers dos anys amb Esquerra al Govern, al Departament de Territori, hem mirat de fer polítiques palliatives, però, bàsicament, incrementant freqüències d'autobús davant el col·lapse de l'R4 i amb una nova línia d'autobús com és la Vilanova-Vilafranca-Igualada per garantir el transport entre les capitals de la vegueria, entre aquestes tres, o transport fins a la Universitat Autònoma.

Però és evident que ens calen solucions estructurals, ens calen solucions més enllà –que cal compaginar-les– d'aquestes a curt termini i palliatives. I una solució estructural que considerem bàsica és l'eix Transversal Ferroviari, un eix Transversal Ferroviari que vam intentar incloure en aquesta moció amb les nostres esmenes i

que no es va acceptar. Hi insistim, ens sembla absolutament bàsic, aquest eix Transversal Ferroviari, perquè és la manera de treure camions de l'AP-7 i és la manera de treure mercaderies de l'R4 i fer realment que l'R4 sigui una línia de rodalies, de transport de viatgers.

Deixin-me posar un exemple d'això que deia de la mala gestió durant anys i panys d'aquestes infraestructures per al Penedès. L'R4, que hem tingut tallada a trams i col·lapsada durant els darrers tres anys, ara resulta que la vam tenir tallada perquè vam aixecar les vies, vam canviar les travesses, vam tornar a posar les vies de rodalies i vam afegir un raíl més d'ample internacional, perquè creuen que la línia de rodalies assumirà el Corredor Mediterrani. I ara resulta que fa tres dies Adif ens diu que quan van tornar a posar les vies de rodalies de fa tres dies resulta que no s'havien adonat que estan malament, i ara farem obres un any més per canviar els raïls de rodalies que fa tres dies que van canviar. És evident que aquesta és una gestió absolutament lamentable dels successius governs espanyols.

A Esquerra sempre hem defensat que la millora del transport públic al Penedès i les rodalies i un preu just d'aquestes rodalies, amb millors freqüències, són una peça fonamental. Més que una autoritat del transport del Penedès, en un context on s'estan integrant les ATMs d'altres territoris, com, per exemple, passarà ara amb les del Solsonès, Ripollès i Berguedà amb l'ATM de Barcelona, el que cal garantir és una integració que cohesioni i sigui justa i eficaç amb tota Catalunya. Per això, agraïm l'acceptació de les nostres esmenes per aconseguir un sistema que acabi amb la discriminació tarifària del Penedès, perquè no té sentit que anar de Vilafranca al Vendrell, que són vint-i-cinc quilòmetres, vulgui dir tres zones tarifàries, mentre que anar de Barcelona a Castelldefels, que en són vint-i-dos, només en sigui una.

Votarem que sí... I aquí agraïm a la diputada Ortiz la facilitat per negociar, per acceptar-nos les esmenes i per transaccionar-les. Votarem que sí, evidentment, a gran part de la moció: a la parada de regionals de Vilafranca, a allargar la línia d'RT2 fins a Vilafranca. Ens sap greu que no hagin acceptat l'esmena on volíem que s'estudiés una parada d'AVE per a Vilafranca. També a l'increment d'oferta d'habitatge, començant pels de la Sareb, així com –i vostè ho deia, i ho deia més a bastament– a la necessitat de continuar la feina feta per l'anterior Govern per assolir un reg de suport per als nostres pagesos, per als viticultors del Penedès, perquè sense pagesos i sense vinya no hi ha Penedès. I, per tant, evidentment, en la mateixa línia, també agilitzar la dessaladora del Foix.

I necessito aquests últims trenta segons per acabar dient, consellera Paneque... Jo soc diputada. Aquest és el segon Ple des de que m'he reincorporat. I em preocupa, perquè en els dos plens li he sentit parlar de l'ampliació de l'AP-7, del quart carril. Més asfalt a l'AP-7 no solucionarà absolutament res. Carreteres més grans no vol dir carreteres sense més col·lapse, i això ho saben a Estats Units, que les fan de dos pisos. El que necessitem, hi insisteixo, són solucions estructurals: eix Transversal Ferroviari que tregui camions a les carreteres (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) i de la línia de rodalies, de l'R4, incrementar les freqüències de l'R4 –i acabo, president–, estudiar que els trens que arriben a Martorell puguin arribar, incrementant freqüència, fins a Sant Vicenç de Calders. Ens cal estudiar l'efecte crida que ha fet l'AP-7 al treure-li el peatge. Cal fer gratuïta la C-32 i redistribuir el trànsit. Eliminar els punts conflictius entre l'AP-7 i la C-15 per buidar la 340. I, mentre tot això passa, reforcin les vies d'autobús, perquè no pot ser que els veïns que cada dia es queden a terra o no poden tornar cap a casa esperin a que la consellera cregui que s'ha acabat la concessió l'any 2028.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn per defensar les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I per fer-ho té la paraula la diputada senyora Imma Ferret i Raventós.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, president. Bona tarda, conseller, conselleres. També donar la benvinguda als regidors del Penedès. Hola, Aureli; hola, Anna. Moltes gràcies a tots i totes. Bona tarda, com deia.

Les que venim del Penedès, com els que veniu també del Vallès, entre altres territoris, diem que «com el Penedès no hi ha res». Aquesta és una expressió que, a banda de demostrar l'estima cap a les nostres comarques, vol denotar la singularitat que com a territori estem orgullosos de compartir i de defensar també aquí, a la seu de la sobirania de Catalunya, al Parlament. I, en aquest sentit, posar de manifest que les terres penedesenques, on el cultiu de la vinya n'és un tret característic i del paisatge i una activitat econòmica principal..., dir també que el teixit industrial, comercial i empresarial, i no només al voltant de la viticultura, és molt important i de pes en l'economia de la vegueria.

Per la situació i connectivitat d'aquest territori amb la resta del país, se'l posiciona com una zona de creixement econòmic i d'habitants que genera un índex creixent de mobilitat entre els que hi vivim, així com també dels fluxos de mobilitat tant cap a l'àrea de Barcelona, principalment, i sobretot també a Tarragona. Per això, parlar del Penedès en aquesta cambra és parlar de les necessitats i les millores que com a territori reivindiquem tant aquí com als ajuntaments de les nostres comarques des de fa temps. I dic «fa temps» perquè ja en la passada legislatura el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar va presentar una moció sobre la mobilitat a les comarques penedesenques, en la línia, en molts aspectes, que ara el Grup de Junts també ha presentat. Per tant, aplaudim la iniciativa que s'ha reprès i la voluntat de Junts per establir acords en aquest tema. I també sabem que des de l'actual Govern de la Generalitat s'ha entomat la reivindicació, tal com la consellera Paneque va explicar en la seva interpellació.

En aquest sentit, ja entrant en el fons de la moció sobre infraestructures a la vegueria, compartim plegats la necessitat i el marge de millora que hi ha en infraestructures de mobilitat viària a l'AP-7, a la nacional 340, a la C-32, a la C-15. També ferroviària, amb l'alta velocitat, el Corredor Mediterrani, la línia convencional, o també en el sistema tarifari i de servei de busos. També en temes d'habitatge, del reg de suport a l'activitat agrícola i la necessitat d'aigua per a ús domèstic i industrial. Per tant, tenim unes necessitats de fa molt de temps, que no s'han resolt potser des de fa massa anys. Així, hem de prendre consciència d'aquest fet i que per poder fer-les realitat caldrà ser conscients que de miracles no se'n poden fer, com bé va dir el president Illa, però que és prioritat d'aquest Govern aportar solucions.

Solucions que ja s'estan començant a fer o a plantejar, com ara algunes propostes de millora, que ja va anunciar la consellera en el dia de la seva intervenció: la millora en l'oferta de trens de passatgers, on ja el proper estiu també es notarà aquest increment de freqüències entre trens de Tarragona i Barcelona; l'arribada de l'RT2 a Vilafranca; la connexió del tren amb l'Autònoma, o el nou mapa de concessions de bus, que no s'esperarà al 2028, quan aquesta finalitzi, sinó que es prendran mesures per millorar freqüències, preparant també un paquet d'aquestes mesures urgents en diversos trajectes.

I és amb aquest esperit que hem fet esmenes a les propostes plantejades, en moltes de les quals hem arribat a una entesa i acord amb el grup proponent. I aquí vull agrair la feina i predisposició a la diputada Ortiz, amb qui hem treballat la millora del text de la moció, així com les transaccions amb altres grups, sempre amb la visió de la defensa del territori i des de la possibilitat real de la seva consecució. Tot i així, hi

ha certs punts a què, tal com s'han plantejat, no veiem viable donar-hi suport, no per la qüestió de fons que estan plantejant, sinó per la temporalitat de la seva execució o implantació. Som el grup que dona suport al Govern, i cal ser rigorosos respecte a la capacitat i poder-ho dur a terme en els terminis que es plantegen. Altrament, no ser rigorosos és donar unes expectatives que no es podria donar-hi compliment. I, en la seva gran majoria, el text ha millorat amb les aportacions dels grups, per la qual cosa hi donarem suport.

En definitiva, treballar per la millora dels serveis a la vegueria és també donar resposta a la veu de les entitats i la ciutadania del territori, és trobar solucions per millorar la vida de tothom, cosa que el Govern de la Generalitat té com a prioritat. I també és feina que ens pertoca contribuir-hi com a diputats i diputades que som al Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I, finalment, per presentar les esmenes del Grup parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana Bonet

Bona tarda. Agrair l'assistència als representants del Penedès. Avui defensem dues esmenes fonamentals per garantir la justícia territorial i la dignitat dels seus ciutadans, i denunciem que Junts, un cop més, ha decidit votar en contra d'aquestes propostes pel simple fet que han estat impulsades per Aliança Catalana.

La nostra primera esmena proposa la creació de la T-Penedès integrada, establint la vegueria com l'única zona tarifària i eliminant les injustes penalitzacions derivades de les polítiques centralistes de l'ATM de Barcelona. No podem admetre que els penedesencs hagin de pagar diverses tarifes en diferents zones dintre del seu propi territori. És especialment greu que per anar de Sant Vicenç de Calders a Cunit, amb només dues estacions pel mig –Calafell i Segur de Calafell–, hagin de pagar dues zones tarifàries, mentre que per anar de Sant Vicenç de Calders a Sitges n'hagin de pagar cinc. Aquest és un exemple claríssim del greuge que pateix la vegueria del Penedès per culpa del sistema tarifari pensat des de Barcelona.

La segona esmena reclama un calendari de traspàs de rodalies als Ferrocarrils Catalans de la Generalitat i una auditoria que permeti conèixer amb exactitud el dèficit d'infraestructures que patim a Catalunya. Un dèficit que, segons Foment del Treball, supera els 42.500 milions d'euros en els darrers quinze anys. La Generalitat no pot acceptar la transferència d'una infraestructura deficient si no va acompanyada dels recursos necessaris per corregir dècades de desinversions per part de l'Estat aquí a les vies catalanes.

El que resulta alarmant és que Junts, el mateix partit que s'omple la boca de parlar d'independència i sobirania, hagi tombat aquestes esmenes pel seu servilisme al règim del 155. Els mateixos que diuen defensar el país són incapaços d'exigir el que els pertoca. Com podem demanar el traspàs de rodalies sense garantir que vingui acompanyat dels recursos que ens deuen? Com podem parlar d'equilibri territorial i alhora negar als ciutadans del Penedès una mobilitat justa i eficient?

La moció de Junts ens proposa la creació de l'ATM del Penedès. Més burocràcia innecessària. I ens ho presenten com la gran innovació, quan la realitat és que fa cinc anys ja es va constituir la Taula de Mobilitat del Penedès, juntament amb la de la Catalunya Central, i amb els mateixos objectius. I què s'ha fet durant aquests cinc anys? Res. Vostès n'eren part, del Govern.

No necessitem més infraestructures administratives amb càrrecs i sous polítics. El que cal és fer eficient la taula de mobilitat existent. I per això els exigim un informe detallat de per què no s'han implementat aquestes millores en cinc anys. Volem saber per què no s'han assumit responsabilitats per part dels que no van fer la seva

feina. Volem auditories periòdiques que garanteixin un seguiment dels resultats i que no quedi, una vegada més, en promeses.

Estem a favor de reforçar la xarxa d'autobusos i les connexions entre les capitals de comarca per reduir el temps d'espera i fomentar l'ús del transport públic. I tant que hi estem d'acord. Estem d'acord també amb l'ampliació de la línia RT2 fins a Vilafranca i les noves connexions amb Tarragona. I, en aquest sentit, és importantíssima la separació de vies de passatgers i mercaderies per millorar la seguretat, reduir el risc químic, la contaminació acústica i els danys patrimonials.

Amb l'augment de freqüència de la línia R4 també hi estem d'acord, però exigim reduir el temps d'espera a un màxim de deu minuts en hores punta i més vagons per evitar massificacions, a part de la construcció de l'intercanviador de Vilafranca per millorar la connectivitat. Pel que fa a la millora de la carretera C-15, hi donem suport, però alertem que una obra de 79 milions d'euros ha deixat trams crítics sense resoldre. On va ser l'anàlisi prèvia? S'han fet actuacions a mitges i ara en patim els problemes de seguretat.

Pel que fa al punt en què ens parlen d'habitatge, és incomprendible com enlloc es mencioni la problemàtica de la immigració en la crisi de l'habitatge i de la saturació dels serveis socials. No podem obviar l'arribada massiva d'immigrants, que ha provocat una pressió insostenible en el mercat del lloguer i ha generat un augment desproporcionat dels preus.

En conclusió, Aliança Catalana no permetrà que el Penedès continuï sent una terra oblidada. Volem menys burocràcia, menys falses promeses i més acció. No acceptem un model on la creació d'organismes polítics serveixi per col·locar càrrecs i no per resoldre problemes.

Moltes gràcies.

El president

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en primera instància i en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyor president. Senyors consellers, consellera Paneque... Aquesta moció que porta avui el Grup Parlamentari de Junts és una llista de prioritats que ara tenen per a aquesta vegueria. Saludar, perdó, també els regidors del Penedès que ens acompanyen. És un llistat de prioritats que ara té Junts per a la vegueria del Penedès, però, sota el meu punt de vista, els hi ha faltat una mica d'humilitat, perquè moltes d'aquestes mancances, escolti'm, senyora Ortiz, són de governs de Junts, governs de Catalunya de Junts solets o donant suport a Esquerra Republicana.

Per tant, alguna responsabilitat tenen vostès, alguna culpabilitat tenen vostès de totes aquestes mancances, també a la vegueria del Penedès. És a dir, l'Alt Penedès, el Baix Penedès, el Garraf i l'Anoia –prop de setanta municipis de Catalunya– tenen mancances en infraestructures, en habitatge, en mobilitat, perquè governs nacionalistes i d'esquerres a Catalunya així ho han volgut. I han prioritzat el relat del procés i han malbaratat els recursos de la Generalitat amb el procés sobiranista, independentista, republicà i no sé quines coses més, en lloc de treballar també pels penedesencs.

Miri, des de l'any 2012 fins a l'any 2017, es van destinar una part important dels recursos de la Generalitat a la creació d'activitats relacionades amb la independència, com ara l'organització de consultes populars, la creació d'estructures d'estat, el finançament de partits i d'entitats per defensar la causa independentista, i allò important per als ciutadans penedesencs ho van deixar vostès de banda. I ara se'n recorden. Ara que estan a l'oposició, ara se'n recorden. Doncs està molt bé.

Mirin, parlen d'habitatge en aquesta moció, i evidentment que cal incrementar l'oferta d'habitatge que tenim. Però resulta que hi ha un govern a Catalunya que només fa que prometre un nombre d'habitatges, però, en la nostra opinió, del tot insuficient i, a més, que no compliran, i ells ho saben. No plantegen una estratègia ambiciosa per a la construcció d'habitatge social i de lloguer assequible. Catalunya necessita una gran inversió en habitatge públic, també a la vegueria del Penedès, per combatre l'escassetat i donar resposta a les persones amb més dificultats econòmiques. (*Remor de veus.*)

El president

Silenci, si us plau. Endavant.

Eva García Rodríguez

Gràcies, president. I, sobretot, les polítiques socialistes d'habitatge no impulsen suficientment la construcció d'habitatge privat. Hem de tenir en compte que, per solucionar la problemàtica que tenim d'habitatge actualment a Catalunya i, per tant, també a la vegueria del Penedès, és essencial incentivar la construcció de «vivenda» pública i també privada. El sector privat té un paper fonamental a l'hora d'ampliar l'oferta d'habitatge. I, sobretot, i molt important, reforçar –reforçar– la protecció als propietaris i no perseguir-los i no sancionar-los, com fan vostès.

En definitiva, senyora Ortiz, estem a favor, com no pot ser d'una altra manera, de la majoria de punts d'aquesta moció que vostès han presentat. Evidentment, més autobusos per a les comarques de la vegueria del Penedès, connexió ferroviària entre el Penedès i el Camp de Tarragona, estació intermodal de Vilafranca, suport absolut al sector vitivinícola del Penedès, que pateix també les conseqüències del canvi climàtic. Mantenir i reforçar la denominació d'origen del Penedès. El Penedès necessita bones connexions de transport, també, per facilitar la distribució i l'exportació dels seus productes. Per tant, cal invertir més recursos en millorar les connexions ferroviàries i la xarxa de carreteres en aquestes comarques de la vegueria del Penedès. Posada en marxa de la tan endarrerida dessaladora del Foix, entre Cubelles i Cunit.

I, per tant, nosaltres donarem suport a la majoria –a la majoria– de punts que suposen una millora per a les infraestructures d'aquesta comarca tan abandonada. Però, ho repeteixo, senyora Ortiz, crec que una mica d'humilitat i una mica de reconèixer que Junts, el seu partit, i també Convergència i Unió van abandonar –van abandonar– majoritàriament també els ciutadans del Penedès.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I ara, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president, i bona tarda a tothom de nou. Regidora, regidor, benvingudes també al Parlament. Bé, avui tenim aquesta moció que parla del dèficit d'infraestructures que té la vegueria del Penedès. Per cert, que és una demarcació administrativa del segle XIII. Abans que existís el Reino de España, la vegueria del Penedès ja hi era. (*Aplaudiments.*) El dèficit aquest... El dèficit d'infraestructures és evident, però, com que és una moció òmnibus, que no els hi agraden gaire, als de Junts, jo em centraré sobretot en la part de mobilitat.

Em centraré en la part de mobilitat perquè crec que hem de celebrar que tota aquesta legislatura, pràcticament cada Ple i cada Comissió de Territori, ens trobem amb propostes de resolució, amb preguntes, amb mocions que tenen a veure precisament amb mobilitat i que, quan parlem de mobilitat, parlem sobretot de mobilitat sostenible. Han anat sortint diverses propostes, i també vull recordar que ja comença a ser urgent que es comencin a implementar aquelles actuacions derivades de la

moció que vam presentar els Comuns el passat novembre sobre polítiques de mobilitat, ja que algunes d'elles es van reiterar.

Per què dic això també? Perquè el que cal... I anuncio que votarem majoritàriament a favor de la moció. El que no podem fer és anar posant pegats a aquelles qüestions que tenen a veure amb la mobilitat i, en general, amb les infraestructures. I el que hem de fer és tenir una visió més estratègica sobre quin ha de ser el model de mobilitat del nostre país. Nosaltres proposàvem a la nostra moció aquest nou contracte social per a la mobilitat de Catalunya, que va ser reformulat i es va aprovar en aquest Ple com a acord nacional per al transport públic, que, per cert, Junts no hi va donar suport.

Quan nosaltres parlem de mobilitat, parlem de, el dret a la mobilitat, col·locar-lo al centre de totes les polítiques, més enllà del que té a veure únicament i exclusivament amb transport. Perquè la mobilitat no és només una qüestió de desplaçament. És un element, per nosaltres, fonamental per garantir drets socials, per garantir igualtat d'oportunitats, per garantir cohesió territorial. En definitiva, és fonamental per al dret a l'equitat territorial. I, en aquest sentit, el que hem de reconèixer, el primer, és que no pot continuar basant-se en el vehicle privat com a eix central, ni pot dependre de combustibles fòssils. Necessitem que aquesta mobilitat, a més d'estratègica, sigui justa i sigui sostenible.

I el següent pas és que, davant de l'emergència climàtica i l'esgotament de recursos, el ferrocarril ha de ser la columna vertebral de la mobilitat sostenible. Per millorar aquesta competitivitat del tren, cal abordar problemes com la línia R4 de rodalies, tal com fa anys que denuncia el col·lectiu «Prou cues al bus de Vilafranca». Aquests problemes són retards constants, manca d'autobusos en hores punta, manteniment deficient, llargues cues –especialment a Maria Cristina, a Barcelona–, a més de la manca de previsió davant de l'increment d'usuaris i usuàries de cada curs.

Per tant, i tal com expressa la mateixa plataforma, per aconseguir un transport públic còmode, eficaç, segur i que fomenti un estil de vida saludable i sostenible, necessitem mesures que passin per un pla integral, que resolgui tant els problemes estructurals com els més recents del sistema, incloent-hi millores necessàries a rodalies Renfe, la implementació del carril bus-VAO a la B-23, la construcció d'una estació d'autobusos prop de Maria Cristina, optimització dels horaris i freqüències dels autobusos i un increment de la supervisió administrativa.

Quines coses més trobem a faltar en aquesta moció? En primer lloc, que no integri el vehicle compartit ni sobretot el públic, la creació de plataformes en línia per connectar usuaris i usuàries, instal·lació de punts de recàrrega per a vehicles elèctrics, promoció de modalitats de transport als ciutadans i ciutadanes del Penedès, com ja tenen a Vilafranca i Sant Sadurn amb aquest vehicle elèctric compartit, així com aquestes flotes necessàries de vehicles elèctrics de lloguer. Que, per cert, el pla de foment de la mobilitat elèctrica que va presentar el Govern aquest mateix dilluns no contemplava aquestes flotes de vehicles elèctrics compartits.

En segon lloc, desenvolupar la proposta que forma part del propi pla territorial parcial del Penedès, de la creació de la xarxa viària saludable. Això centra la mobilitat no motoritzada com a eix vertebrador del nostre sistema de transport i, en concret, del sistema de transport de la vegueria. Posar la bicicleta i els desplaçaments a peu al centre de l'estratègia de mobilitat.

En tercer lloc, els polígons connectats. Això és imprescindible a tot el país, però també a la vegueria del Penedès. Hem d'impulsar el transport públic als polígons industrials del país, uns polígons que són clau per a l'economia local. No obstant això, hi ha una greu mancança, i sobretot és la manca de plans de mobilitat de les empreses al nostre país. I és una necessitat urgent que aquests plans de mobilitat no siguin un luxe, sinó que serveixin per a la seguretat laboral, per protegir el medi ambient i per optimitzar recursos.

En definitiva, com que em quedo sense temps, com he dit, seguim fent plegats polítics de mobilitat sense mirada estratègica. Això seria només pa per a avui i gana per a demà. Tot i així, com deia, hi votarem a favor, perquè... I demanem això, de nou, desenvolupar l'acord nacional pel transport públic per avançar en la transició ecosocial imprescindible del país.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. I, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Montse Ortiz i Martí.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, agraeixo les esmenes rebudes i la bona voluntat de buscar consensos, especialment del Partit Socialista, d'Esquerra i la CUP, amb els quals hem transaccionat cinc esmenes i que segur que han millorat el text. En segon lloc, dir-li al senyor Cornellà que, per la nostra part, mà estesa a parlar de millores de mobilitat en altres comarques.

Als senyors de VOX, sabem que vostès s'han quedat en que «España solo hay una y no cincuenta y una.» I, com bé els hi ha dit el senyor Mijoler, les vegueries van ser creades al segle XII i abolides al segle XVIII pel Decret de Nova Planta. (*Alguns aplaudiments.*) Per tant, una mica de rigor.

I, per últim, senyora García, què dir-li? Vostès sí que ens han deixat abandonats en els governs del Partit Popular. Així que res més a dir.

Dit això, celebrem que gràcies a aquesta moció s'hagi arribat a un compromís per facilitar la mobilitat dins la vegueria. Ens hagués agradat tenir un acord més ambiciós. En tot cas, és un compromís de mínims, i des de Junts els hi fiscalitzarem.

Així mateix, anunciem que des del territori s'han presentat mocions a ajuntaments i consells comarcals a favor de crear aquesta única zona. Per tant, seguirem ampliant el consens per fer-ho realitat.

I, abans d'acabar, només un agraïment. Ens han permès parlar del Penedès aquí al Parlament, demostrant que tenim un territori amb ànima i identitat pròpia. El Partit Socialista sovint només governa per a l'àrea metropolitana de Barcelona, i nosaltres no som un apèndix. Som quatre comarques amb singularitats i necessitats específiques. Per això reclamem –i els aviso que no ens cansarem– que volem ser escoltats i respectats. No volem que es decideixi només des d'un despatx de Barcelona tot allò que afecta l'Alt Penedès, el Garraf, l'Anoia i el Baix Penedès.

El Penedès existeix i tenim veu pròpia, i des de Junts ho tenim molt clar.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els drets lingüístics

302-00056/15

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta mateixa tarda, un cop substanciat el punt vint-i-quatrè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els drets lingüístics. La presenta el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i per exposar-la té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo i Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Bona tarda, bon dia. Diputat, conseller... Deia Joan Fuster: «Les idees, clares; els sentiments, confusos.» I aquest aforisme em ronda perquè en drets lingüístics em sembla que la situació és justament la contrària, que tenim molt clar el que volem

—una llengua viva, popular, que es parli per tothom, que es parli en qualsevol circumstància, que això passi arreu del domini lingüístic, al llarg i ample dels Països Catalans—, però que les idees per dur tot això a bon port sembla que són confuses, si més no per al Govern.

I és que és al Govern a qui correspon de manera transversal, implicant totes les conselleries, garantir el nostre dret a viure plenament en català. Garantir el nostre dret, perquè estem parlant de drets. Hi ha moltíssimes accions que el Govern podria dur a terme per garantir aquest dret, però pensem que no s'està fent tot allò que és necessari.

Nosaltres en proposem algunes amb aquesta moció, les que considerem més urgents, les que creiem que cal, sí o sí, que es facin. I demanem al Govern no només que les voti, sinó que, a més a més, les implementi.

Agraïm al PSC, a Esquerra, a Junts les esmenes, que també ens han permès recollir casos sobrevinguts que no estaven en la moció inicial. I explicarem en aquest moment només algunes de les propostes, perquè crec que és una moció molt àmplia i no dona temps per explicar-les totes.

El primer que demanem és el dret a aprendre *en* català. Proposem que el català sigui l'única llengua vehicular a tots els centres educatius i que sigui la immersió l'eina per fer-ho possible. En conseqüència, no hem d'aplicar les imposicions sense criteri pedagògic del vint-i-cinc per cent de castellà a les aules. I també demanem que, si venen noves sentències, volem el Govern al carrer. És clar, per garantir que la immersió es compleix, el que cal és inspecció educativa i que penalitzi l'incompliment.

Proposem també, perquè volem no només que s'apregui en català, sinó també que es pugui aprendre *el* català, que s'incrementin els recursos, el pressupost del Consorci per a la Normalització Lingüística. Ningú que vulgui aprendre català ha de quedar en una llista d'espera.

També demanem que l'Administració parli català a sanitat, als serveis socials, la policia, arreu. Com? Doncs complint que la llengua sigui un requisit, no un mèrit, per accedir a la funció pública.

I proposem també que l'enorme capacitat de despesa de les administracions es posi al servei del català, amb contractacions, amb subvencions. Amb diner públic, en català. No podem subvencionar la SEAT amb milions d'euros i que els seus vehicles no parlin en català, mentre que els cotxes que ens arriben de la Xina sí que ho fan.

Proposem també el compliment obligatori d'aquelles lleis de consum que ja tenim. Com? Posem inspeccions en la retolació, l'etiquetatge, l'atenció al públic. I no només això, sinó que, quan algú faci una denúncia per discriminació lingüística, la Generalitat es personi i l'acompanyi.

També proposem reconeixement i defensa de la unitat de la llengua, que els càrrecs electes i els governs municipals socialistes, com el de Rubí, no contradiguin les declaracions del seu propi conseller.

Més suport a La Bressola i també a la propera Plaça del Llibre en el País Valencià. I defensem, com no pot ser d'una altra manera, la retirada de la llei de la llibertat educativa al País Valencià, que vulnera els drets lingüístics de l'alumnat. L'estratègia espanyolista de sempre: impulsar el castellà i fer veure que hi ha igualtat.

Si el català en aquest moment no està a l'UCI és només per la tossuderia dels catalanoparlants, que el transmetem a les nostres filles, que ens entossudim a mantenir-lo, que comprem llibres en català, que l'utilitzem al món digital.

Però amb això no n'hi ha prou. El Govern té una responsabilitat, i la seva falta de contundència enmig d'atacs constants per part de l'Estat espanyol i la llengua dominant castellana significa la mort de la nostra llengua. Tota política de defensa del català que no faci el nostre Govern la faran l'Estat i els tribunals espanyols per imposar el castellà.

La CUP defensem que sense llengua no hi ha cultura i sense cultura no hi ha país. Reivindiquem, per això, un català sa, un català fort, com a eix vertebrador d'una cultura viva i d'un país lliure i sobirà.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Hi ha tres grups que hi han presentat esmenes. I, en primer terme, per defensar-les davant del Ple, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, la diputada senyora Carme Renedo i Puig.

Carme Renedo i Puig

Gràcies, president. Conseller, consellera, diputats i diputades... Al planeta hi ha sis mil llengües, i el català és una de les dues-centes que hi són més parlades. A nivell europeu, hi ha fins a onze idiomes amb menys parlants que la llengua catalana, però que, a diferència del nostre cas –i així ens va–, totes són llengües oficials d'un estat.

Dit d'una altra manera, el català és la llengua que parlen més europeus desposseïts d'un estat propi que protegeixi i promoció la seva llengua. Més aviat, el català té estats que la menystenen, que l'eliminen, que malden per fragmentar-la i que la voldrien reduïda a la mínima expressió.

I, amb tot, no som, encara que algú s'hi entesti, una llengua minoritària. No tenim un percentatge reduït de parlants. Sí que som una llengua minoritzada, que vol dir que hi ha tot un corpus legal que prohibeix o interfereix en el seu ús.

Fa 353 anys de la primera data que inaugura el llibre del Memorial de Greuges de la llengua catalana. Va ser contra l'escola catalana a la Catalunya Nord. Encara no cinquanta anys després, ens van obsequiar, el 1714, amb el famós Decret de Nova Planta. I, a partir d'aquí, què els diré que no patim encara?

Només hem de pensar que l'Estat ens va prohibir la llengua catalana a les escoles el 1768, quan James Watt va vulgaritzar la màquina de vapor, i que no ens la va deixar tornar a tenir fins al 1970, quan l'*Apollo* arribava a la Lluna. (*Alguns aplaudiments.*) La frase no és meua, és del recordat i enyorat Francesc Ferrer i Gironès.

Aquella dècada dels setanta, quan vàiem bocabadats l'*Apollo* a la televisió –jo amb prou feines arribava a la taula–, és quan va començar la desaparició dels catalans monolingües als Països Catalans, i va començar un procés de substitució lingüística que s'ha demostrat molt –i com més va, més– perillós.

Des d'aleshores, hem pogut legislar alguna coseta, hem pogut ser escolaritzats en català. I hem menjat anissos? No. No ha estat una època feliç i productiva. L'Estat espanyol, en tot el seu espectre, ha continuat atacant la llengua per terra, per mar i per aire; pel poder legislatiu, pel poder judicial i pel poder executiu; per acció o per omisió, a cara descoberta o d'amagatotis.

I, tanmateix, som aquí. Continuem plantant cara, entestats en mantenir-nos fidels a la llengua, al país i a la gent. Per això farem sempre nostres totes les propostes d'aquest Parlament per impulsar l'acció del Govern en favor de la llengua catalana i per denunciar actituds blaveres com les del tinent d'alcalde de Rubí.

Podem fer més, hem de fer més en tots els àmbits, i ho hem de fer tots, i molt especialment el Govern de la Generalitat.

El text presentat per la CUP vol avançar en aquest sentit, i per això ha estat molt benvingut. Només hi ha un punt amb el que mantenim discrepància, i és l'únic punt que votarem en contra, perquè entenem que pot perjudicar la indústria cultural catalana.

Agraïm que les onze esmenes que hem presentat hagin estat acceptades o transaccionades, i la manera de fer, l'agraïm moltíssim, de la diputada Pilar Castillejo.

Les nostres esmenes només han volgut reforçar alguns aspectes o subratllar que els esforços en política lingüística també han de suposar un impuls a l'aranès i a la llengua de signes catalana. Bàsicament en tres línies.

Una, elaborant... Ja miro a qui ha de fer els deures. Elaborant i executant plans de foment propis per a l'aranès i per a la llengua de signes catalana, garantint de bon de veres –de bon de veres– que les tres llengües són llengües vehiculars i d'aprenentatge habitual de l'ensenyament infantil. Perquè volem l'occità a l'Aran; volem oferta de modalitat educativa bilingüe en llengua de signes catalana i que sigui equilibrada arreu del territori, no només a la metròpoli, per als infants de les famílies que la triïn, i volem el català en tots els àmbits, en tots els moments, en tot el país i accessible per a tothom. A Catalunya, en català.

Gràcies.

El president

Per presentar les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Imma Ferret i Raventós.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, president. Bona tarda, conseller, conselleres..., conseller, també, Espadaler. Bona tarda novament, diputats i diputades. Vull començar la meva intervenció fent una reflexió sobre el que venim a fer al Parlament, diputats i diputades.

Per mi, formar part d'aquesta institució vol dir poder treballar al servei de la ciutadania i buscar solucions per millorar la vida de les persones, per construir una societat millor. I com ho hem de fer els que ens dediquem a la política? Doncs proposant, negociant i arribant a acords. És el que s'espera de nosaltres.

Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, ens prenem molt seriosament els drets lingüístics, i és per això que fem propostes, negociem i provem d'entendre'ns amb els altres grups, també en matèria de drets lingüístics.

Entenem que l'Administració ha de vetllar perquè es respectin i es puguin exercir tots en tots els àmbits de la vida. Per això estem compromesos amb la defensa dels drets lingüístics en el comerç i l'empresa, a l'educació i la sanitat, al lleure o l'esport, i per això també volem fer-los avançar en la justícia i en l'àmbit tecnològic, per exemple.

I és també per això que el Govern, que té el suport d'aquest grup parlamentari, ha creat el primer Departament de Política Lingüística de la història, i és que els drets lingüístics són instruments destinats a corregir desigualtats i generar oportunitats. Són, per tant, eines essencials de les polítiques públiques i s'ha de garantir la seva protecció. De fet, quan diem que volem garantir els drets lingüístics de la ciutadania, al capdavant el que diem és que volem garantir l'equitat i la justícia social per a tothom.

Per això, fer que el català sigui una llengua plenament oficial a les institucions públiques, les empreses i els serveis és una via per assolir aquesta equitat, fer justícia i contrapesar i corregir desigualtats que són fruit d'un seguit de processos complexos i diversos que s'han donat al llarg de la història. La moció que avui debatem aborda molts dels àmbits i qüestions de què he parlat fins ara, i he de dir que, en un sentit ampli i en la immensa majoria de punts, el nostre grup parlamentari comparteix el plantejament del text de la moció proposada per la CUP.

Això no treu que haguem fet una anàlisi de cada punt tenint en compte el marc legal i el pressupostari, i de la seva viabilitat. És per això que hi hem presentat diverses esmenes. Algunes d'aquestes esmenes han estat acceptades de bon grat pel grup proposant i secundades per altres grups, cosa que agraïm. En d'altres punts, però, el procés ha estat més complex, i per això ens abstindrem i no hi donarem suport, com ara en punts que tenen un redactat poc clar i per als quals vam presentar esmenes aclaridores, o el punt que no té en compte l'autonomia administrativa de l'Idescat, per exemple. També en els punts que, per més que tenen un plantejament de fons raonable, s'escapen de l'àmbit d'actuació d'aquest Parlament. Tampoc donem suport a punts que introdueixen expressions que són contràries a l'ordenament jurídic.

En qualsevol cas, celebrem l'esperit d'entesa en alguns casos en què hi ha hagut voluntat d'arribar a acords, perquè creiem que som una majoria els que volem construir consensos per a la defensa de la llengua i dels drets lingüístics de tothom.

En aquest sentit, el nostre grup parlamentari entenem el moment crucial que viu la llengua catalana i apellem a l'altura de mires necessària de tots i totes per sortir-nos-en. I, justament per treballar en aquesta línia, ens cal saber remar plegats i estar per sobre de polèmiques que trivialitzen els reptes que amenacen la nostra llengua. En aquest sentit, és una evidència fàcil de demostrar, que el PSC sempre ha defensat la unitat de la llengua catalana en tot el domini lingüístic. Més encara, els socialistes hem estat i continuem sent clau per mantenir aquesta unitat, tal com hem demostrat no només a Catalunya, València o a les Balears quan hi hem governat, sinó també als governs municipals, creant regidories de Política Lingüística, com la recentment creada a l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès aquesta mateixa setmana i moltes altres que també hi ha al territori.

Per tant, aquest és un posicionament inequívoc d'una bona pràctica de dècades, que no pot quedar entelat per unes declaracions desencertades i ja rectificades. Per això, vull acabar la meva intervenció insistint en la reflexió que feia a l'inici, i dir que ens entristeix veure que alguns, quan tenen l'oportunitat de proposar, negociar i generar consensos per avançar de debò en defensa de la llengua, no ho fan.

Per això, reiterar que el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar venim al Parlament a fer política per millorar el país. La política que se serveix de la proposta, el diàleg i l'entesa per construir una societat i una Catalunya millor per a tothom.

Moltes gràcies.

El president

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la diputada senyora Lorena Roldán Suárez. (*Veus de fons.*) Ah, no. Perdoni, perdoni, m'he equivocat jo. Disculpin. També ha presentat esmenes el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. I, per defensar-les, té la paraula la diputada senyora Marta Vilalta i Torres, a qui li torno a expressar les meves disculpes.

Marta Vilalta i Torres

Molt bona tarda. Moltes gràcies, president. És evident que la llengua catalana necessita acció política real a nivell transversal –és evident–, per protegir-la i per defensar-la. El català és el nervi de la nació catalana, però també és la principal eina de cohesió social i de garantia d'igualtat d'oportunitats. I, per tant, és ben senzill: volem i tenim el dret de poder viure plenament en català.

I, efectivament, correspon, en primer terme, al Govern, al Govern de la Generalitat, garantir això i també evitar les discriminacions i les vulneracions que es puguin produir en l'àmbit de la llengua catalana. La posició d'Esquerra Republicana ha sigut sempre aquesta: tenir aquesta actitud compromesa, valenta i ambiciosa en la defensa de la llengua catalana. En els últims anys, des del Govern de la Generalitat, amb un revulsiu d'acció proactiva en molts àmbits estratègics, per exemple, l'audiovisual, però també en altres àmbits, en l'increment de recursos de forma substancial o defensant l'escola catalana davant la seva croada judicial.

I ara també ho fem des de l'oposició, amb un pacte d'investidura que va propiciar i va permetre la creació de la conselleria de Política Lingüística i amb una bateria d'acords per poder revertir la situació de debilitat de la llengua catalana des d'una posició vigilant. No permetrem ni passivitat ni reculades en la defensa de la llengua.

Permeteu-me fer unes quantes reflexions sobre aquesta moció. Com a prèvia, agrair a la CUP i especialment a la diputada Pilar Castillejo aquesta moció, les negociacions i l'oportunitat d'acceptar i transaccionar les esmenes que hem presentat.

Dit això, una primera reflexió. En la defensa de la llengua catalana juga un paper clau la creació de consensos. És una qüestió de país, amb majúscules. I, per exemple, un dels instruments per garantir i treballar aquest consens és el pacte nacional per la llengua, que ja s'ha treballat durant anys, que ja ha fet bona feina i que esperem que estigui ja en la recta final. Compartim el que diu la moció sobre el pacte. No pot ser un acord de mínims, ha de defensar la vehicularitat de la llengua catalana, entre moltes altres qüestions, i ha de ser un acord ampli, no només entre partits polítics, sinó també amb la societat, amb les entitats i amb els diferents actors.

Una segona reflexió. La pedra angular de la llengua catalana ha estat el model d'escola catalana, amb la immersió lingüística com a mètode d'aprenentatge i garantint igualtat i oportunitats. Malauradament, aquest model ha estat objecte d'amenaques constants i d'aquesta croada judicial que ha volgut acabar amb aquest sistema. De fet, aquells que van néixer per atacar la llengua ja no hi són, en aquest Parlament, malgrat que en seguim patint les conseqüències. Per això, en aquesta moció ens refermem més que mai en la llengua catalana com a llengua única vehicular, com a llengua d'aprenentatge, a més de ser la llengua emprada en l'acollida de l'alumnat nouvingut.

Ens refermem també en els criteris pedagògics, per sobre de les imposicions generals en forma de percentatges. I gràcies a una esmena ens anticipem i advertim que, si es posa en risc novament aquest model d'escola catalana, amb noves sentències judicials que poden arribar, doncs haurem de respondre-hi des del consens i també com a país, amb les accions necessàries per defensar aquest model. També aprofitem la moció per posar en relleu el compliment dels projectes lingüístics del centre. Un aprenentatge, el de la llengua, que s'ha de garantir al llarg de tota la vida. Per això, cal incrementar significativament la dotació econòmica del Consorci per a la Normalització Lingüística de Catalunya.

I una tercera gran reflexió: la defensa de la unitat de la llengua. Els catalans, valencians i balears, en el marc dels Països Catalans, compartim una mateixa llengua. I qui nega això o ho fa per ignorància o ho fa per mala fe. I de la mateixa manera que la llengua no té fronteres, la seva defensa tampoc. Per això, solidaritat i coordinació amb La Bressola a la Catalunya Nord, amb les iniciatives de suport al sector del llibre, després de les afectacions que ha patit per la dana el País Valencià. I justament, en aquest àmbit territorial, també hem incorporat una esmena en la qual defensem la retirada de la llei de llibertat educativa al País Valencià, atès que vulnera els drets dels alumnes i no assegura la igualtat de competència en la llengua pròpia per a tot l'alumnat arreu del País Valencià.

Finalment, la moció, que és molt completa, perquè inclou molts temes i fa un repàs de tots els àmbits de la nostra societat que hem de treballar per garantir els drets lingüístics, per garantir l'ús del català i per garantir-ne també l'aprenentatge, doncs, ens la fem nostra i la compartim: formació al món laboral, català als serveis públics, les clàusules lingüístiques, així com l'aposta en l'àmbit audiovisual –les plataformes, videojocs, cinema.

En aquest cas, una petita discrepància. No compartim la creació d'una agència pública de traducció o una discogràfica pública, sinó que defensem que cal reforçar la producció audiovisual en català amb més recursos i aprofitant l'ecosistema que tenim, que és molt potent i, per exemple, amb la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals amb un paper tractor.

Òbviament, a la moció també defensem aquesta protecció dels drets lingüístics pel que fa a l'occità, l'aranès a l'Aran, i també la defensa de la llengua de signes catalana.

Acabo, president. Per tot plegat donem suport a aquesta moció. El català es defensa amb fets, amb valentia i amb ambició, i no pot esperar més. Estem parlant de drets lingüístics, però també de defensar allò que som: una nació on la seva llengua,

la llengua catalana, n'és la columna vertebral i n'és també la principal eina de cohesió. Ens hi juguem el futur i volem aquest futur plenament en català.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara sí, per fixar la seva posició, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidente. Mire, la verdad es que hay mociones que deberían venir con advertencia, como las películas: «Cualquier parecido con la realidad es pura coincidencia.» Y esta moción es una de ellas.

Miren, ustedes, por ejemplo, nos hablan aquí, señores de la CUP, de unos supuestos ataques contra la lengua catalana. Y yo les digo: yo no he visto a ninguna entidad paragubernamental regada con dinero público acosar absolutamente a nadie por hablar en catalán. Ahora, lo que sí he visto, por ejemplo, es a Plataforma per la Llengua acosar a establecimientos, simplemente, por atender a sus clientes en español. Lo que sí he visto también es a Plataforma per la Llengua señalar a profesionales, por ejemplo, de la sanidad pública también por pasar consulta en castellano; incluso les han invitado a no venir, como si fuéramos aquí sobrados de personal. También les he visto boicotear productos simplemente porque vienen etiquetados en español. E incluso les he visto también denunciar a un juez, esta misma semana, por pedir un informe en castellano. Yo esto se lo he visto hacer a Plataforma per la Llengua; a ustedes, señores de la CUP, aplaudirlo, y a Esquerra Republicana, Junts per Catalunya y el Partido Socialista, subvencionarlo.

Entonces, yo le pregunto: ¿de qué ataques nos están hablando ustedes aquí hoy? Además, ¿sabe también lo que hemos visto? Pues hemos visto muchas por parte del Govern de la Generalitat a negocios por rotular en castellano, muchas que ustedes también vuelven a pedir en esta moción. Pero, sobre todo –sobre todo–, lo que he visto es cómo con su obsesión por sancionar, por imponer y por obligar están consiguiendo justamente lo contrario de lo que pretenden.

Miren, según la última encuesta a la juventud de Cataluña, en los últimos quince años, el uso del catalán entre la población de quince a treinta y cuatro años ha caído dieciocho puntos. Los últimos quince años, los mismos años que desde los sucesivos gobiernos separatistas, apoyados por ustedes, se empeñaron en provocar un problema entre catalanes. Ustedes han creado catalanes de primera y de segunda según su pedigrí, con la lengua como factor diferencial. Que yo hoy esté aquí en esta tribuna hablando castellano a algunos les debe parecer un horror, pero el horror real es ver la intolerancia y el odio profundo que algunos manifiestan por nuestra otra lengua oficial y cómo eso les ha servido, además, para enarbolar la bandera del separatismo más rancio.

Hablar dos lenguas es una riqueza cultural, pero ustedes han convertido el catalán en un arma arrojadiza, que ahora les vuelve como un bumerán. En su camino hacia el abismo han arrasado absolutamente con todo: con la convivencia, con la economía y con la educación. Y como no han tenido bastante, por lo que parece, pues nos traen aquí hoy esta moción.

Miren, en una década, de 2012 a 2022, los alumnos catalanes han perdido un curso en matemáticas –veinticuatro puntos–, casi dos en comprensión lectora –treinta y ocho puntos– y prácticamente uno en ciencias –quince puntos. Y de nuevo el periodo temporal no es casualidad, porque inmersión ha habido desde los años ochenta, pero no como la aplicada en esta última década, donde el objetivo no ha sido el dominio de ambas lenguas, sino la erradicación total del castellano. La inmersión lingüística que ustedes tanto reivindicaban hoy en esta moción es un sistema fracasado. PISA, PIRLS, TIMSS, competencias básicas..., todas estas pruebas arro-

jan resultados nefastos para los alumnos catalanes. Los datos, señores de la CUP, son tozudos, pero, por lo que veo, ustedes aún lo son más.

Miren, yo de verdad que admiro el amor propio y la confianza en uno mismo. Pero créanme, que nadie más en el mundo aplique la inmersión no es casualidad, es ciencia. Entre los puntos también de esta moción encontramos algunos de los *hits* habituales ya de la CUP, a saber: obligar a los niños a hablar catalán en patios y en comedores. Es más importante eso que lo que los críos comen en esos comedores, por ejemplo, o lo que se gastan sus padres en ese comedor. Pongamos, por ejemplo, otras experiencias a nivel europeo. En Suecia los comedores escolares son gratuitos y, por cierto, pagan menos impuestos que aquí. Pero no, eso no importa; aquí lo que importa es que se hable únicamente en catalán.

Otra de las cosas que piden es que los inspectores vayan a comprobar lo que se habla en todas partes; venga a imponer y venga a sancionar. Y el *hit* estrella, por supuesto: no cumplir con las sentencias judiciales que reconocen el derecho de los alumnos a ser escolarizados tanto en catalán como en castellano, respondiendo al sistema de conjunción lingüística.

Miren, venir a esta tribuna a hacer apología de la desobediencia tiene delito –nunca mejor dicho–, aunque siento decirles que, por mucho que ustedes hayan intentado aquí hacerse los transgresores y rebeldes, llegan tarde, porque en Cataluña hace años ya que no se cumplen las sentencias lingüísticas ni se respetan los derechos de los alumnos y de sus familias. Todo ello, por cierto, con la colaboración inestimable del Partido Socialista. Lo siento mucho, señores de la CUP, siento decirles que ni el papel de malotes tienen ustedes ya.

Gracias.

El president

En nom del Grup Parlamentari del Partit... Perdonin. En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Muchas gracias, presidente. Señores *consellers*, señores diputados, muy buenas tardes. Bien, he de reconocer que la CUP se ha superado en esta ocasión y, con ustedes, los otros grupos separatistas y también el Partido Socialista, que les ríen y les bailan las gracias. Como son ustedes, señores de la CUP, totalitarios por antonomasia, censores sin escrúpulos, colonialistas de estas regiones, nostálgicos del *Homo Pithecanthropus* y también alérgicos a todo progreso, ya sea individual, social, cultural, económico, tecnológico, industrial, excretan en esta moción su nauseabundo producto como consecuencia de su negacionismo lingüístico.

El president

Senyor... Senyor... Senyor diputat, les intervencions dels diputats s'han de respectar. Això ho hem acordat en el codi de conducta. I, per tant, aquestes expressions són d'una contundència innecessària. Li prego que continuï.

Manuel Jesús Acosta Elías

Señor presidente, ¿me podría decir en qué momento he incurrido en un insulto o una descalificación expresa hacia los diputados de la CUP?

El president

No entraré a debatre amb vostè. A mi em pertoca presidir aquest Parlament, i vostè sap exactament quines són les expressions que ha utilitzat. (*Aplaudiments.*) Li demano que continuï.

Manuel Jesús Acosta Elías

Lo decía con todo el buen propósito, porque, si en algo me he equivocado, no tengo ninguna duda ni ningún motivo para pedir disculpas.

El president

Hi insisteixo, continuï la intervenció, si us plau.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bien, pues entonces, estábamos en que ustedes, los señores de la CUP, excretan, digamos, este nauseabundo negacionismo lingüístico, es decir, erradicar de la faz de la tierra catalana el uso del castellano en todas las facetas de la vida de las personas. (*Alguns aplaudiments.*) Bueno, menos mal –menos mal– que ustedes, señores de la CUP, están en vías de extinción, como sucediera antaño con los dinosaurios en el periodo del Cretácico.

Bien, entonces, cuando leí este panfleto o libelo difamatorio contra la expresión de los catalanes o contra la libertad de expresión de los catalanes de elegir el idioma, el catalán o el castellano, que consideren más oportuno, en igualdad de condiciones, quedé, pues, estupefacto y entonces busqué solaz, reposo, en la sabiduría popular. Y, entonces, localicé un refrán castellano que todos conocerán, y que dice así: «No hay mejor desprecio que no hacer aprecio.» Y, por eso, en lugar de hablar de las cretineces de la CUP, lo que haremos es hablar de cosas que importan.

En primer lugar, gracias a los sentidos, gracias a la percepción sensible, los hombres, igual que todos los animales, podemos percibir las cosas que nos rodean. Por ejemplo, un perro, una flauta, una pastilla de jabón. Pero, además, solo los hombres –solo los hombres– tenemos, disponemos de una perspicacia intelectual que nos permite, además, prescindir de los caracteres concretos de esas cosas y apartarnos de esos elementos diferenciadores y captar, en esencia pura, la cosa. Es decir, este perro, esta flauta, este jabón o esta pastilla de jabón, los podemos comprender, los podemos entender, pero al mismo tiempo podemos conocer el perro, la flauta y la pastilla de jabón como concepto o idea. Esto es importante, porque queda claro entonces que, como conocemos el concepto, porque hemos percibido previamente la cosa a través de los sentidos, estamos conociendo realmente la cosa. (*Remor de veus.*) Y, por consiguiente, el concepto de una cosa es real y, como es real, es verdad.

El president

Silenci, si us plau. Silenci. Continuï.

Manuel Jesús Acosta Elías

Y como es real, ese concepto de la cosa –como es real–, es verdad. Y la verdad es la adecuación del entendimiento a la cosa.

¿Por qué quiero decir todo esto? Lo digo porque le voy a poner un ejemplo. Los catalanes, hace más de quinientos años, hemos conformado una sociedad bilingüe –el catalán y el castellano–, en donde, a lo largo de la historia, con más o menos peso, los catalanes hemos hablado catalán y castellano. En la actualidad, el cincuenta y cinco por ciento de los catalanes tiene el castellano como lengua materna. Por lo tanto, esta es la cosa u objeto que todos podemos percibir –incluso los miembros de la CUP, también– y entender como concepto. Así pues, el entendimiento de que el cincuenta y cinco por ciento de los catalanes tienen el castellano como lengua materna se adecúa a la cosa y, por lo tanto, es verdad.

Y, por lo tanto, en definitiva, tratar de destruir la verdad para esclavizarnos, que es lo que intenta hacer la CUP, es mentira. Y como nosotros queremos ser libres y la verdad es lo que nos hace libres, votaremos en contra de todas estas mentiras de la CUP.

Gracias.

El president

Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Consellers, conselleres, després d'aquesta lliçó magistral de lingüística, semiòtica i revisionisme històric, intentaré parlar de la moció sortint una miqueta de la situació d'estupor que crec que ha regnat en bona part d'aquest Parlament. I intentaré parlar de la moció. Una moció llarga, completa, complexa. Crec que fins i tot en un cert punt reiterativa, en alguns dels punts que hi han aquí no fa gaire que els vam discutir i fins i tot votar a la moció que el seu mateix grup va presentar sobre l'escola pública i en català o, com a mínim, hi havien bastantes coses bastant semblants.

Però, bé, sempre està bé tornar a parlar dels temes i tornar a insistir en allò que ens preocupa i que creiem que s'hi ha de posar el focus per garantir la defensa, l'ús i, sobretot, l'ús social del català; que aquells que neguin que és un ús social que està en retrocés i que necessita polítiques de protecció, és que, senzillament, no han trepitjat el pati d'una escola o l'aula d'una escola, o l'entrenament del futbol o el taller de pilates d'un centre cívic al que jo vaig i que, tot i ser tothom catalanoparlant, el professor ho fa en castellà sense ni preguntar, perquè ja dedueix que hi haurà algú que no ho entendreà, i canvia de llengua només per la percepció que té de que hi haurà algú que no l'entendrà. Per tant, em sembla que és evident que tenim un retrocés no només en l'ús, sinó també en la seguretat de que, parlant en català, ens entendran. I això és el que també hem de poder treballar i hem de poder lluitar des de les polítiques públiques.

La moció fa referència a la necessitat de reconèixer la unitat de la llengua —el català, el valencià i les llengües de les illes són una única llengua—, però em sembla que és important dir que potser no caldria fer aquesta defensa, perquè ja és una cosa que està molt donada per fet, és una cosa que està molt per sobre dels atacs i les versions de la dreia i de la ultradreia, però que és evident que des de Catalunya hem de poder donar suport a la defensa i a l'ús del català a tots els territoris. I això passa per donar suport a les revistes que publiquen en valencià a València i que han estat censurades i se'ls hi ha tret tot el finançament, com està fent el Ministeri de Cultura, i passa també per donar suport no només polític, sinó també econòmic, a La Bressola, a la Catalunya Nord, en el seu esforç per poder oferir una educació en català.

Hi ha una part important que parla de la situació del català a les escoles i als centres educatius que nosaltres compartim en bona part. Però sí que és cert que tenim alguns dubtes amb l'èmfasi en utilitzar la inspecció educativa per garantir l'ensenyament en català a les aules. És veritat que el problema del català a les aules ha anat augmentant. Jo crec que ja no és que la immersió sigui d'un cent per cent en català, és que no és ni d'un setanta-cinc i, en molts llocs, no és ni d'un cinquanta per cent. I, per tant, és important fer un esforç en suport als centres educatius, als equips de direcció, al professional i al personal docent perquè utilitzin el català a les classes. I, sobretot, perquè motivin, engresquin i acompanyin els estudiants i l'alumnat a que també el facin servir.

Ningú està parlant d'imposar, ningú està parlant d'obligar. No direm, com el senyor Casado, que als nens els castiguen perquè no demanen anar al lavabo en català —cosa que es va demostrar que era absolutament mentida i va haver de demanar disculpes—, però sí que creiem que s'ha d'acompanyar i s'ha d'incentivar. Perquè, hi insistim molt: que nens i nenes no aprenguin el català a Catalunya i acabin l'ESO sense tenir el nivell corresponent al C1, que és el que haurien de tenir quan acaben el català, el que fa és anar en detriment de les oportunitats d'aquests nens i aquestes nenes, d'aquests joves que, quan accedeixin al món del treball, parlaran una llengua menys de la que podrien haver après si haguessin pogut fer una educació en català correcta. Però sí que no creiem que les sancions siguin la manera. No creiem que sigui la inspecció educativa qui hagi de tenir aquest paper o, com a mínim,

no des de la lògica d'inspeccionar i sancionar i castigar, sinó més aviat des de la lògica d'acompanyar, donar recursos i donar recursos pedagògics també als docents.

Un altre aspecte amb què volíem nosaltres acabar la moció és referent al pacte nacional per la llengua. Un pacte nacional per la llengua que, quan jo vaig començar a ser portaveu a la Comissió de Política Lingüística, el conseller em va dir: «Ja ho tenim, ho tenim. Està a punt de sortir del forn. Ja ho tenim. Ja gairebé està.» Han passat sis mesos des de llavors i encara no el tenim. Per tant, un pacte nacional requereix acords i requereix consensos. Requereix que el document que hi hagi potser no serà el que tots voldríem. I està molt bé que hi participin totes les forces polítiques, forces socials o aquelles entitats que treballen per la llengua, també els sindicats —l'àmbit del treball és un àmbit fonamental de foment del català—, però els partits polítics i els grups polítics també ens hi hem de posar bé. Llavors, el que no pot ser és que obstaculitzem i no vulguem que hi hagi aquest pacte nacional per raons diferents a la defensa de la llengua. I des d'aquí emplaçar-nos tots i totes a arribar a aquest acord i que tant de bo puguem tenir aquest pacte nacional abans d'acabar el trimestre.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I en darrer lloc, per fixar la seva posició, en nom del Grup parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Bé, jo voldria començar..., perquè s'han sentit tantes bestieses aquí dins aquesta cambra que voldria només contextualitzar i posar en evidència que el castellà no és cap llengua natural ni pròpia de Catalunya i que ha arribat a Catalunya per dues vies: la immigració i el dret de conquesta. Però no és ni serà mai una llengua natural i pròpia d'aquesta terra, independentment del percentatge d'habitants que la parlin o la tinguin com a llengua materna. Avui en dia podria haver-hi el noranta-nou per cent de parlants del castellà, i el castellà continuaria sense ser una llengua natural ni pròpia de Catalunya.

Avui els catalans no tenim garantit el dret de viure plenament en català damunt la nostra terra. La minorització demogràfica a la que hem set sotmesos de manera intencionada per l'Estat espanyol, sumada a la passivitat, connivència i ineptitud política dels diferents governs catalans, ens ha conduït a una situació dramàtica. En cent anys el català ha passat de ser la llengua del noranta-cinc per cent dels habitants a ser la llengua habitual de només el trenta per cent. Un etnocidi programat que avança sense treva, aixoplugat sota els kamikazes del «volem acollir» i de l'«aquí hi cap tothom». Sobta que una formació política pugui reconèixer la residualització de la nostra llengua i, alhora, negar l'estocada mortal que representa la immigració massiva i invasiva que patim. Sobta i indigna. Ja poden anar presentant mesures ja, que, si no identifiquen l'epicentre del terratrèmol que sacseja tota Catalunya, no la salvarem.

Avui, endinsant-nos en alguns barris i ciutats del país, els catalans ens sentim forasters. La substitució cultural i demogràfica ens ha engolit. Si al Principat la situació és greu, a d'altres zones de la nació catalana es perfila irreversible. Al nord, sota jou francès, malda per no perdre definitivament la llengua en una batalla èpica que els experts sentencien amb mal pronòstic: menys d'un cinc per cent de catalanoparlants on el català havia set dominant i majoritari. Al País Valencià i a les Illes Balears, el català recula sota el setge de polítics espanyolistes i l'arribada incessant d'immigrants sense cap voluntat d'integrar-se. La nostra supervivència penja d'un fil. I, tot i així, s'entesten a prioritzar la correcció política abans que reconèixer i combatre la dura realitat.

Votarem a favor d'aquest text amb la certesa que, com fins ara, no servirà absolutament per a res. Si volen garantir de debò els drets lingüístics dels catalans i re-

vitalitzar la nostra llengua, abandonin la zona de confort i baixin amb nosaltres a l'epicentre del terratrèmol.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí; moltes gràcies. En primer lloc, agraeixo les esmenes a Junts: la sensibilitat per incorporar, arreu que parlem del català, també l'aranès i la llengua de signes en català. Moltes gràcies també al PSC. Les moltes propostes, la voluntat d'acords i que recordem que sí que és cert que tenim la primera conselleria en català, però que la feina que s'ha de fer és transversal, ha d'incloure totes les conselleries i les hem de posar d'acord i també en totes les administracions. I aquí tenim molta feina també amb tot el municipalisme metropolità per impulsar el català arreu.

Amb Esquerra parlàvem de consens. Totalment d'acord amb lo que proposàvem nosaltres del pacte nacional per la llengua: que sigui molt més ambiciós, no només de mínims; amb aquesta defensa de la vehicularitat única del català, i que vagi més enllà dels partits. Esperem que aquest consens el trobem també en la defensa que segurament vindrà després de noves sentències contra el català a l'escola.

Aprofito per fer una abraçada a Plataforma per la Llengua, a Òmnium, a totes les entitats que fan aquesta feina tan necessària per la defensa de la llengua. (*Aplaudiments.*) Tan necessària, i tant de bo que no ho fos –i tant de bo que no ho fos. El català és una llengua de cohesió i d'unitat, i el seu coneixement és una garantia d'igualtat d'oportunitats. I, per tant, tota aquesta defensa que estan fent és molt necessària.

Al monologuista de VOX, que ha fet de monologuista en lloc de diputat, que ha fet aquesta dissertació absurda, l'única cosa nauseabunda en aquest Ple és el seu partit, el que representa. Només saben vomitar odi. I, si hem de presentar mocions com aquestes, és per la seva lluita constant per acabar amb el català.

A Aliança Catalana també li recordem que dona suport a Le Pen, que es carrega el català a la Catalunya Nord. Als Països Catalans, en català.

Gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciades aquesta tarda, que són els punts 21, 22, 23 i 24 de l'ordre del dia.

Cridem a votació.

(*Pausa llarga.*)

Iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquesta tarda. Com bé saben, els textos a les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'Administració de justícia a Catalunya (continuació)

302-00052/15

Començarem votant la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'Administració de justícia a Catalunya.

I comencem votant de manera conjunta els punts 1 i 7.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 106 vots en contra, 26 vots a favor i 2 absències.

Passem a votar també conjuntament els punts 2, 3, 4, 5 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 106 vots en contra, 28 vots a favor i cap abstenció.

I, finalment, votarem el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 108 vots en contra, 26 vots a favor i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del sector turístic (continuació)

302-00054/15

Passem ara a votar la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació del sector turístic.

Comencem votant el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 105 vots a favor, 10 vots en contra i 19 abstencions.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 71 vots a favor, 10 en contra i 53 abstencions.

Votem, tot seguit, el punt 3.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 113 vots a favor, 10 vots en contra i 11 abstencions.

A continuació, votarem de manera conjunta els punts 3.a i 3.b, 6.a, 6.b, 6.c i 12.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 124 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Votem el punt 4.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 79 vots a favor, 44 en contra i 11 abstencions.

Votem ara el punt 4.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 52 vots a favor, 40 en contra i 42 abstencions.

Votem, tot seguit, el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 128 vots a favor, 6 en contra i cap abstenció.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 79 vots a favor, 29 vots en contra i 26 abstencions.

Votem el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 98 vots a favor, 10 vots en contra i 26 abstencions.

Votem ara el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 55 vots en contra, 35 vots a favor i 44 abstencions.

A continuació, votarem de manera conjunta els punts 10, 10.a i 10.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 112 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció.

També de manera conjunta, votarem als punts 11.a i 11.c.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 98 vots a favor, 25 en contra i 11 abstencions.

Votem el punt 11.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 112 vots a favor, 10 vots en contra i 11 abstencions.

Votem el punt 12.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 71 vots en contra, 63 vots a favor i cap abstenció.

Votem, a continuació, el punt número 13.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 74 vots en contra, 60 vots a favor i cap abstenció.

I, finalment, votarem el punt 14.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 102 vots a favor, 32 vots en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de les infraestructures a la vegueria del Penedès (continuació)

302-00055/15

A continuació, votarem la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de les infraestructures a la vegueria del Penedès.

Començarem votant el punt 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 81 vots a favor, 42 en contra i 11 abstencions.

Votarem, a continuació, de manera conjunta, els punts 2, 3 i 4.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per la unanimitat dels membres d'aquesta cambra.

Votem, a continuació, el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 68 vots en contra, 47 vots a favor i 19 abstencions.

Votem el punt número 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 66 vots a favor, 43 vots en contra i 25 abstencions.

Votem ara el punt número 7.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 92 vots a favor, 42 en contra i cap abstenció.

Votem el punt número 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, cap vot en contra i 26 abstencions.

Passem a votar el punt número 9.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 123 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

I, finalment, votarem el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 119 vots a favor, 4 en contra i 11 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els drets lingüístics (continuació)

302-00056/15

Finalment, procedirem a votar la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els drets lingüístics. I començarem votant de manera conjunta els punts... (*Maria Pilar Castillejo i Medina demana per parlar.*) Sí? (*Pausa.*) Sí.

Maria Pilar Castillejo i Medina

Demanàvem la lectura del punt número 2, si us plau.

El president

Sí. Doncs demano al secretari... (*Veus de fons.*) Sí, a la secretària primera, la diputada Glòria Freixa, que voti..., vull dir, que voti..., (*rialles*) que llegeixi el punt número 2. Després ja votarà; tots votarem després. Si us plau, si pot procedir a la lectura del punt número 2...

La secretària primera

He votat. (*Rialles.*) Re. Punt número 2: «Manifesta el seu compromís en la defensa de la llengua arreu del domini lingüístic, traçant aliances i complicitats amb institucions i entitats d'arreu dels Països Catalans.»

El president

Com els deia, comencem votant de manera conjunta els punts 1, 2, 2 ter, 3, 3.a bis, 3.d, 3.f, 5, 5.e, 6.e, 8, 8.a i 9.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 66 vots a favor, 26 vots en contra i 42 abstencions.

També votem de manera conjunta els punts 2 bis, 3.c, 3.e, 4 –incloses totes les lletres i apartats–, 5.a, 5.b, 5.c, 5.d, 5.f, 6.b, 6.d, 7 –incloses totes les lletres– i 8.c.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 108 vots a favor, 26 vots en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 3.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 68 vots en contra, 66 vots a favor i cap abstenció.

Votem, a continuació, el punt 3.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 70 vots en contra, 64 vots a favor i cap abstenció.

Votem el punt 5.g.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 108 vots a favor, 15 vots en contra i 11 abstencions.

Votem ara el punt 6.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 122 vots en contra, 12 vots a favor i cap abstenció.

Votem el punt 6.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 102 vots a favor, 26 en contra i 6 abstencions.

Votem el punt 8.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 68 vots en contra, 60 vots a favor i 6 abstencions.

Atès que no queda cap punt pendent de ser substanciat, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de set del vespre i cinc minuts.